

I. Disposicions generals

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

323 *REIAL DECRET 2393/2004, de 30 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.* («BOE» 6, de 7-1-2005.)

La Llei orgànica 14/2003, de 20 de novembre, per la qual es reforma la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, estableix en la seva disposició addicional tercera el manament al Govern perquè adapti a les seves previsions el Reglament d'execució de l'esmentada Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

En compliment d'aquest manament, aquest Reial decret s'aprova, en primer lloc, amb un altíssim grau de concertació entre diferents forces polítiques, agents socials i organitzacions no governamentals. Tots hi han participat a través de les seves aportacions i, de manera especialment destacable, sindicats i empresaris, els quals a través del procés de negociació han mostrat la seva conformitat amb el conjunt de la regulació laboral de la immigració que conté aquesta norma. En segon lloc, el text normatiu és coherent en la forma i en el fons amb el marc jurídic de referència, que no es limita a la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, sinó que incorpora a l'ordenament jurídic espanyol tant el patrimoni de la Unió Europea sobre la matèria, com el nou repartiment de competències resultant de l'assumpció, per part del Ministeri de Treball i Afers Socials, del desenvolupament de les polítiques del Govern en matèria d'estrangeria i immigració, a través de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració. En tercer lloc, el Reglament és fruit de l'esforç per prioritzar la immigració legal, al qual s'afegeixen nous instruments per perseguir més eficaçment la immigració irregular.

Amb la finalitat d'adaptar el seu contingut al que disposa la Directiva 2003/9/CE del Consell, de 27 de gener de 2003, per la qual s'aproven normes mínimes per a l'acollida dels sol·licitants d'asil en els estats membres, així com per assegurar la coherència entre la regulació de l'autorització de permanència per raons humanitàries que conté la legislació d'asil i l'autorització de residència per circumstàncies excepcionals que preveu el marc general de la legislació d'estrangeria, es modifiquen alguns aspectes del Reglament d'aplicació de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, aprovat pel Reial decret 203/1995, de 10 de febrer.

El Reglament consta de 13 títols, distribuïts en 165 articles i 18 disposicions addicionals. La nova estructura respon a la necessitat d'una ordenació sistemàtica, més adequada a la realitat i, per tant, més accessible per als seus destinataris. Els procediments, tant els que regulen

la concessió d'autoritzacions com els que preveu el règim sancionador, tenen com a finalitat incorporar més garanties als ciutadans i, consegüentment, reduir l'àmbit de decisió discrecional de l'Administració.

Des d'un punt de vista material, el Reglament incorpora importants novetats quant als requisits i les circumstàncies que poden donar lloc a l'autorització d'un estranger per residir i treballar a Espanya. L'objectiu de les reformes és doble. D'una banda, agilitzar les autoritzacions basades en vacants per a les quals els empresaris no troben treballadors residents, i, d'altra banda, augmentar el control en la concessió de les autoritzacions esmentades.

En l'arquitectura del sistema migratori actual, l'admissió de nous immigrants al nostre país està basada fonamentalment en la necessitat de cobertura de llocs de treball i, llevat dels supòsits previstos per circumstàncies excepcionals i pel pas des d'una situació de residència o d'estada per recerca o estudis a una autorització de residència i treball, els immigrants que vulguin portar a terme una activitat laboral han de venir d'origen amb un visat que els habiliti per treballar o per buscar una feina.

No obstant això, davant l'elevada xifra d'estrangers que avui estan en territori espanyol i no tenen autorització, les vies estables d'admissió de treballadors s'han d'excepcionalment temporalment i s'ha de preveure una mesura de normalització de la situació dels estrangers esmentats vinculada, en tot cas, a una futura relació laboral. Així, durant un període de tres mesos a partir de l'entrada en vigor del Reial decret, s'ha de possibilitar que puguin obtenir una autorització inicial de residència i treball per compte d'altri els estrangers que puguin demostrar que compleixen les condicions que estableix la disposició transitòria tercera. Per garantir que aquest procés se cenyeix als que tinguin una vinculació certa i comprovable amb el mercat de treball, s'ha d'exigir, llevat del servei domèstic per hores, que siguin els mateixos ocupadors els qui presentin la sol·licitud d'autorització i els qui presentin el contracte que els ha de vincular amb l'estranger la regularització dels quals es pretén.

Conclòs el procés de normalització, els únics mecanismes d'accés a una autorització de residència són els que estableix de manera estable el Reglament. Dins de la regulació permanent, en l'àmbit del tractament de la immigració legal i la regulació dels fluxos migratoris, s'ha reformulat la determinació de la situació nacional d'ocupació per convertir-lo en un diagnòstic del mercat laboral més rigorós i més efectiu. En aquest sentit, el fet que tant les comunitats autònomes com els agents socials emetin informe directament i prèviament a les decisions sobre els catàlegs d'ocupacions de difícil cobertura contribueix al fet que s'ofereixi una perspectiva més pròxima a la realitat del mercat de treball.

En els diferents procediments d'autorització de residència i treball, l'inici de la relació laboral, comprovat a través de l'afiliació i l'alta del treballador a la Seguretat Social, adquireix un caràcter de control enfront de les

ofertes fictícies. Amb aquestes prevencions es pot evitar que puguin sol·licitar i obtenir autoritzacions els qui no tenen una verdadera intenció d'iniciar una relació laboral.

Basat en aquests diagnòstics, i de nou amb el concurs de les comunitats autònomes i dels agents socials, l'acord de contingent adquireix el caràcter d'instrument regulador de contractacions programades per a les quals es preveu una flexibilitat més gran. Anualment s'ha d'aprovar l'instrument jurídic que concreti, entre d'altres circumstàncies, com ha de ser el procés de sol·licitud i com s'ha d'articular la concessió dels visats per a la recerca de feina. L'adaptabilitat a les circumstàncies del contingent ha de contribuir a la superació d'una simple xifra estimativa, per convertir-se en un concepte que engloba des de les possibilitats de formació i selecció en origen fins a una intervenció social posterior que faciliti la integració dels treballadors.

Pel que fa al control de la immigració irregular, al llarg de tota la regulació s'augmenten les prevencions per evitar que els instruments legals s'utilitzin en frau de llei, de manera que els procediments destinats a la canalització de la immigració legal, com el règim d'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri o el contingent, no puguin ser utilitzats com a mecanisme de regularització encoberta de persones que estan a Espanya en situació irregular.

Dins del règim d'infraccions i sancions, s'ha pretès potenciar l'eficàcia dels mecanismes legals de sanció, inclosos els diferents supòsits de repatriació, alhora que s'ofereixen més garanties a les persones a les quals s'ha incoat un procediment sancionador o estan privades de llibertat en centres d'internament.

Quant als procediments administratius, amb la finalitat d'oferir la màxima transparència i accelerar la tramitació, alhora que s'aconsegueix una millor coordinació dels ministeris implicats, s'ha de propiciar la utilització d'una aplicació informàtica comuna per a tots els departaments hi que intervenen en un moment o altre de la tramitació. En efecte, el Ministeri d'Administracions Públiques, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, el Ministeri de l'Interior i, com a encarregat de desenvolupar la política d'immigració del Govern, el Ministeri de Treball i Afers Socials, participen conjuntament de l'esforç per augmentar els controls per evitar la immigració irregular, per facilitar l'entrada d'immigrants legals autoritzats i per elevar les garanties per als administrats, i assumeixen altres noves tasques que se sumen a les seves responsabilitats anteriors.

Juntament amb el paper de l'Administració General de l'Estat, és igualment destacable l'augment de la participació de comunitats autònomes, ajuntaments i agents socials, aquests últims a través de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració. Tots han estat assumint tasques relacionades amb l'atenció als immigrants i, consegüentment, obtenen una participació d'acord amb aquestes tasques dins dels diferents processos referits a l'àmbit de la immigració.

En virtut d'això, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, de Treball i Afers Socials i d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de desembre de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació i àmbit d'aplicació del Reglament.*

1. S'aprova el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, el text del qual s'insereix a continuació.

2. Les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, s'apliquen amb caràcter supletori, o als efectes que puguin ser més favorables, als nacionals dels estats membres de la Unió Europea i a les altres persones incloses en l'àmbit del Reial decret 178/2003, de 14 de febrer, sobre entrada i permanència a Espanya de nacionals dels estats membres de la Unió Europea i altres estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu. Així mateix, les normes del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'apliquen amb caràcter supletori a qui sigui aplicable la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, modificada per la Llei 9/1994, de 19 de maig.

Disposició transitòria primera. *Validesa de permisos, autoritzacions o targetes en vigor.*

Els diferents permisos, autoritzacions o targetes que habiliten per entrar, residir i treballar a Espanya, concedits a les persones incloses en l'àmbit d'aplicació del Reglament que s'aprova mitjançant aquest Reial decret i que tinguin validesa en la data de la seva entrada en vigor, conserven aquesta validesa durant el temps per al qual hagin estat expedits.

Disposició transitòria segona. *Sol·licituds presentades abans de l'entrada en vigor del Reglament.*

Les sol·licituds presentades abans de l'entrada en vigor del Reglament que s'aprova s'han de tramitar i resoldre d'acord amb la normativa vigent en la data de la seva presentació, llevat que l'interessat sol·liciti l'aplicació del que disposa el Reglament esmentat i sempre que s'acrediti el compliment dels requisits que s'hi exigeixen per a cada tipus de sol·licitud.

Disposició transitòria tercera. *Procés de normalització.*

1. En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, els empresaris o ocupadors que pretenguin contractar un estranger poden sol·licitar que se li atorgui una autorització inicial de residència i treball per compte d'altri, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) Que el treballador figuri empadronat en un municipi espanyol, almenys, amb sis mesos d'anterioritat a l'entrada en vigor del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i estigui a Espanya en el moment de realitzar la sol·licitud.

b) Que l'empresari o ocupador hagi signat amb el treballador un contracte de treball els efectes del qual estiguin condicionats a l'entrada en vigor de l'autorització de residència i treball sol·licitada.

En el contracte de treball, l'empresari es compromet, amb independència de la modalitat contractual i el tipus de contracte utilitzat, al manteniment de la prestació laboral per un període mínim de sis mesos, llevat del sector agrari, en què el període mínim és de tres mesos.

En els sectors de la construcció i l'hostaleria, el compliment del compromís de manteniment de la prestació laboral de sis mesos es pot portar a terme dins d'un període màxim de dotze mesos.

Quan els contractes de treball siguin a temps parcial, el període de prestació laboral s'incrementa proporcionalment a la reducció sobre la jornada ordinària pactada en el contracte esmentat, en els termes que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials.

c) Que es compleixin els requisits que preveu l'article 50 del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de

gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, per a l'atorgament d'una autorització per treballar, a excepció del que disposen els seus paràgrafs a), b) i g).

2. Amb subjecció als requisits que estableixen els paràgrafs a) i c) de l'apartat anterior, i en idèntic termini al que aquest estableix, també poden sol·licitar la concessió d'una autorització inicial de residència i treball els estrangers que pretenguin exercir la seva activitat en l'àmbit del servei de la llar familiar, treballant parcialment i de manera simultània per a més d'un titular de la llar familiar. Per a això han d'acreditar que compleixen els requisits que preveu la legislació aplicable als efectes de l'alta en el règim de Seguretat Social corresponent com a empleats de la llar discontinus i que realitzen un nombre d'hores de treball setmanals no inferior a trenta, en el còmput global. Les prestacions laborals concertades a aquests efectes han d'abraçar un període mínim d'activitat de sis mesos. Els estrangers que puguin exercir una activitat en el servei de la llar familiar a temps complet per a un sol ocupador poden obtenir l'autorització de conformitat amb l'apartat 1 d'aquesta disposició, sempre que compleixin els requisits que s'hi estableixen.

3. Sense perjudici del que estableixen la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la disposició addicional quarta del seu Reglament, el Ministeri d'Administracions Públiques pot habilitar, mitjançant instruments adequats previstos en la legislació vigent, altres oficines públiques per presentar-hi les sol·licituds.

4. Les sol·licituds basades en el que disposa aquesta disposició transitòria s'han de tramitar amb caràcter preferent. La presentació de la sol·licitud suposa l'arxiu d'ofici de qualsevol altra sol·licitud de residència o de residència i treball per al mateix estranger presentada amb anterioritat.

5. L'autoritat competent, en vista de la documentació presentada, ha de resoldre de forma motivada i notificar a l'empresari o ocupador, en els casos de l'apartat 1, i al mateix treballador estranger, en els casos de l'apartat 2, la resolució sobre l'autorització de residència i treball sol·licitada. Quan la resolució sigui favorable, l'autorització concedida està condicionada al fet que, en el termini d'un mes des de la notificació, es produeixi l'afiliació i/o alta del treballador a la Seguretat Social. La notificació té efectes perquè es procedeixi a abonar les taxes corresponents. És aplicable el que disposa la disposició addicional primera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, als efectes del termini per a la resolució de les sol·licituds.

6. Complerta la condició d'afiliació i/o alta, l'autorització comença el període de vigència, que és d'un any. Transcorregut el termini d'un mes des de la notificació de l'autorització sense que s'hagi complert la condició assenyalada, l'autorització queda sense efecte. En aquest cas, es requereix l'empresari o ocupador, en els casos de l'apartat 1, i el mateix treballador estranger, en els casos de l'apartat 2, perquè indiqui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, amb l'advertència que, si no al·lega cap justificació o si les raons adduïdes es consideren insuficients, es poden denegar sol·licituds ulteriors d'autorització que presenti.

7. Durant el mes immediatament posterior a l'entrada en vigor de l'autorització, l'estranger ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, que s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització.

8. La concessió de l'autorització determina l'arxiu dels expedients d'expulsió pendents de resolució, així com la revocació d'ofici de les ordres d'expulsió que hagin recaigut sobre l'estranger titular de l'autorització, quan l'expedient o l'ordre d'expulsió corresponent estigui basat en les causes que preveu l'article 53.a) i b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats

dels estrangers a Espanya i la seva integració social. La denegació de l'autorització implica la continuació dels expedients d'expulsió i l'execució de les ordres d'expulsió dictades.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reglament d'execució de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, aprovat pel Reial decret 864/2001, de 20 de juliol, i totes les altres disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza els ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, de Treball i Afers Socials, i d'Administracions Públiques per dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives i, si s'escau, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria, les normes que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que disposa aquest Reial decret. En cas que les matèries no siguin objecte de l'exclusiva competència de cadascun d'aquests, l'execució i el desplegament del que disposa aquest Reial decret s'ha de dur a terme mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta dels ministeris afectats, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

Disposició final segona. *Aplicació informàtica per a la tramitació de procediments.*

Els ministeris que intervenen en la tramitació d'expedients d'estrangeria han de posar en funcionament, en el termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, una aplicació informàtica comuna coordinada pel Ministeri d'Administracions Públiques i amb accés dels altres ministeris implicats.

Sense perjudici d'altres utilitats, l'aplicació ha de permetre:

a) La introducció i modificació de dades i informes per part de cada departament ministerial competent, en els àmbits exclusius de la seva competència, en cada fase de la tramitació dels expedients d'estrangeria.

b) La comunicació entre qualsevol dels implicats, per conèixer l'estat de tramitació de l'expedient i possibilitar-ne la continuació.

c) La consulta en temps real tant dels expedients en tràmit, sense possibilitat de modificació, com dels expedients closos, per part dels organismes competents dels diferents departaments ministerials, incloses les missions diplomàtiques o oficines consulars. En cada departament ministerial s'han d'establir, en funció de les necessitats, diferents nivells d'accés per a consulta de les informacions que conté l'aplicació informàtica. En la mesura que quedi garantida la protecció de dades de caràcter personal i que les condicions tècniques ho permetin, s'ha de procurar facilitar la consulta per part de l'interessat, a través de connexions d'Internet, de l'estat de tramitació de les sol·licituds d'autorització de residència o de residència i treball.

d) L'obtenció de dades actualitzades per al compliment de les funcions d'observació permanent de les magnituds i característiques més significatives del fenomen immigratori, per analitzar-ne l'impacte a la societat espanyola i facilitar una informació objectiva i contrastada que eviti o dificulti l'aparició de corrents xenòfobs o racistes, de conformitat amb el que disposen l'article 67 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i el Reial decret 345/2001, de 4 d'abril, pel qual es regula l'Observatori Permanent de la Immigració.

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament d'aplicació de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, aprovat pel Reial decret 203/1995, de 10 de febrer.*

El Reglament d'aplicació de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, aprovat pel Reial decret 203/1995, de 10 de febrer, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica el paràgraf c) de l'article 2.3, que queda redactat de la manera següent:

«c) Elevar al ministre de l'Interior les propostes d'autorització de permanència a Espanya acordades en l'àmbit de l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, de conformitat amb el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 31 d'aquest Reglament.»

Dos. Es modifica el paràgraf g) de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«g) Sotmetre a la Comissió esmentada les propostes d'autorització de permanència a Espanya acordades en l'àmbit de l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, de conformitat amb el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 31 d'aquest Reglament.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els sol·licitants d'asil, sempre que no tinguin mitjans econòmics, es poden beneficiar de serveis socials, educatius i sanitaris que prestin les administracions públiques competents, dins dels seus mitjans i disponibilitats pressupostàries, per assegurar un nivell de vida adequat que els permeti subsistir. Les prestacions atorgades es poden modular quan la sol·licitud d'asil estigui pendent d'admissió a tràmit, i s'ha de garantir, en tot cas, la cobertura de les necessitats bàsiques dels sol·licitants d'asil. Amb caràcter general, l'accés a l'educació, a l'atenció sanitària, a la Seguretat Social i als serveis socials es regeixen pel que disposen, respectivament, els articles 9, 12 i 14 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«3. En la prestació dels serveis a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'ha de tenir en compte la situació específica de les persones en què es doni un vulnerabilitat especial, com ara menors, menors no acompanyats, persones d'edat avançada, dones embarassades, famílies monoparentals amb fills menors i persones que hagin estat objecte de tortures, violacions o altres formes greus de violència psicològica, física o sexual, d'acord amb les directrius contingudes en les recomanacions internacionals que s'ocupen d'homologar el tractament a aquests grups de població desplaçada o refugiada.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, en inadmetre a tràmit una sol·licitud d'asil en frontera, el ministre de l'Interior, en aplicació de l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, pot autoritzar l'entrada de l'estranger i la seva permanència a Espanya en els termes que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 31 d'aquest Reglament.»

Sis. Es modifica l'apartat 2 de l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si el sol·licitant d'asil inadmetès compleix els requisits necessaris per quedar-se a Espanya d'acord amb la normativa d'estrangeria, o si es considera que hi ha raons humanitàries d'acord amb l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, el ministre de l'Interior, a proposta de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, pot autoritzar-li la permanència a Espanya en els termes que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 31 d'aquest Reglament.»

Set. Es modifica l'article 30, que queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Prestacions socials i econòmiques.*

Si el refugiat no té feina ni mitjans econòmics per atendre les seves necessitats i les de la seva família, es pot beneficiar del que preveu l'article 15 d'aquest Reglament i dels programes generals o especials que s'estableixin amb la finalitat de facilitar-li la integració. S'hi poden acollir igualment les persones l'autorització de permanència a Espanya de les quals s'hagi acordat en virtut del que disposa l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, en els termes que preveu l'article 31.3 d'aquest Reglament.»

Vuit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«3. El ministre de l'Interior, a proposta de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, pot autoritzar la permanència a Espanya, d'acord amb el que preveu l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, sempre que s'apreciïn motius seriosos i fundats per determinar que el retorn al país d'origen suposaria un risc real per a la vida o la integritat física de l'interessat.

L'autorització esmentada ha de revestir la forma d'autorització d'estada. En el termini d'un mes, comptat des de la notificació de la resolució, llevat de retards per causa justificada, l'interessat ha de sol·licitar l'autorització de residència temporal que preveu l'apartat 3 de l'article 45 del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social. Una vegada sol·licitada l'autorització, la resolució del ministre de l'Interior per la qual s'autoritza la permanència de l'interessat a Espanya té efectes d'autorització de treball i permet, si s'escau, l'alta de l'interessat a la Seguretat Social, fins que es dicti resolució expressa sobre la sol·licitud formulada. Aquestes circumstàncies s'han de fer constar expressament a la mateixa resolució del ministre de l'Interior.»

Nou. Es modifica l'apartat 4 de l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«4. Per raons humanitàries diferents de les que assenyala l'apartat anterior, el ministre de l'Interior, a proposta de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, pot autoritzar la permanència de l'interessat a Espanya i, si s'escau, recomanar la concessió d'una autorització de residència d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 45 del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, sempre que la concurrència de les raons humanitàries esmentades quedi acreditada en l'ex-

pedient de sol·licitud d'asil. L'autorització de permanència ha de revestir la forma d'autorització d'estada.»

Deu. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 31, amb la redacció següent:

«5. Si en finalitzar l'autorització d'estada o residència concedida mantenen la vigència els motius que la van justificar, l'interessat pot instar, segons escaigui, la renovació de l'autorització d'estada o de residència temporal. Quan sigui procedent i, en tot cas, en els supòsits de l'apartat 3 d'aquest article, l'autoritat competent ha de sol·licitar un informe a la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi sobre la vigència esmentada. Transcorreguts tres mesos des de la data de sol·licitud de renovació sense que s'hagi dictat resolució expressa, s'entén concedida la renovació per silenci positiu.

Alternativament, i sempre que compleixi els requisits establerts a aquest efecte, a excepció del visat, l'interessat pot obtenir una autorització de residència i treball, de la durada que correspongui en funció del temps que hagi residit i, si s'escau, que hagi treballat legalment a Espanya.»

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret i el Reglament que aprova entren en vigor al cap d'un mes de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», excepte el que disposa l'article 45.2.a) del Reglament, que entra en vigor al cap de sis mesos de l'entrada en vigor del mateix Reglament.

Madrid, 30 de desembre de 2004.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARIA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

REGLAMENT DE LA LLEI ORGÀNICA 4/2000, D'11 DE GENER, SOBRE DRETS I LLIBERTATS DELS ESTRANGERS A ESPANYA I LA SEVA INTEGRACIÓ SOCIAL

TÍTOL I

Règim d'entrada i sortida de territori espanyol

CAPÍTOL I

Punts d'entrada i sortida

Article 1. *Entrada per punts habilitats.*

1. Sense perjudici del que disposen els convenis internacionals subscrits per Espanya, l'estranger que pretengui entrar en territori espanyol ho ha de fer pels punts habilitats a aquest efecte, ha d'estar proveït del passaport o document de viatge en vigor que acrediti la seva identitat i que es consideri vàlid per a aquest fi, ha d'estar en possessió d'un visat vàlid quan aquest sigui exigible, i no ha d'estar subjecte a prohibicions expresses. Així mateix, ha de presentar els documents determinats en aquest Reglament que justifiquin l'objecte i les condicions d'estada, i acreditar que té els mitjans de vida suficients per al temps que pretengui estar-se a Espanya o, si s'escau, estar en condicions d'obtenir legalment els mitjans esmentats.

2. Excepcionalment, les autoritats o els funcionaris responsables del control fronterer poden autoritzar el pas de fronteres, fora dels punts habilitats o dels dies i hores assenyalats, als qui estiguin en els casos següents:

- Les persones a les quals s'hagi expedit una autorització extraordinària per travessar la frontera per una necessitat concreta.
- Els beneficiaris d'acords internacionals en aquest sentit amb països limítrofs.

3. Els marins que tinguin un document d'identitat de la gent del mar en vigor poden circular mentre duri l'escala del vaixell pel recinte del port o per les localitats pròximes, en un entorn de 10 quilòmetres, sense l'obligació de presentar-se en el pas fronterer, sempre que els interessats figurin a la llista de tripulants del vaixell a què pertanyin, sotmesa prèviament a control i verificació de la identitat dels marins pels funcionaris que esmenta l'apartat 2. Es pot denegar el dret a desembarcar al marí que representi una amenaça per a l'ordre públic, la salut pública o la seguretat nacional, o a aquell en qui concorrin circumstàncies objectives de les quals es pugui deduir la seva incompareixença en el vaixell abans que aquest salpi.

Article 2. *Habilitació de punts.*

1. De conformitat amb l'interès nacional i amb el que disposen els convenis internacionals en els quals Espanya sigui part, l'habilitació d'un punt en frontera terrestre s'adopta, amb l'acord previ de les autoritats del país limítrof corresponent, mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda i de l'Interior.

2. Quan es tracti de l'habilitació de punts en ports o aeroports, l'ordre del ministre de la Presidència s'ha d'adoptar a proposta conjunta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, amb l'informe favorable previ del departament ministerial del qual depenguin el port o l'aeroport.

Article 3. *Tancament de punts habilitats.*

1. El tancament, amb caràcter temporal o indefinit, dels punts habilitats per a l'entrada i la sortida d'Espanya, es pot acordar per ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres competents, quan així resulti, ja sigui de les disposicions que hagin de regir a conseqüència dels estats d'alarma, excepció o setge, o bé, en aplicació de lleis especials, en supòsits en què ho requereixin els interessos de la defensa nacional, la seguretat de l'Estat i la protecció de la salut i seguretat dels ciutadans, així com en supòsits d'elevada pressió migratòria irregular, sense perjudici de la possibilitat de desconcentrar la competència esmentada.

2. Es pot procedir al tancament o trasllat dels punts habilitats en supòsits diferents dels que preveu l'apartat anterior, sempre que la seva ubicació sigui innecessària o inconvenient, a través dels tràmits que es preveuen normativament.

3. El tancament dels punts habilitats s'ha de comunicar als països als quals Espanya tingui l'obligació de fer-ho com a conseqüència dels compromisos internacionals subscrits.

CAPÍTOL II

Entrada: requisits i prohibicionsArticle 4. *Requisits.*

1. L'entrada de qualsevol estranger en territori espanyol està condicionada al compliment dels requisits següents:

- a) Titularitat del passaport o documents de viatge a què es refereix l'article següent.
- b) Titularitat del visat corresponent, en els termes que estableix l'article 6.
- c) Justificació de l'objecte i les condicions de l'estada en els termes que estableix l'article 7.
- d) Acreditació, si s'escau, dels mitjans econòmics suficients per mantenir-se durant el període de permanència a Espanya, o d'estar en condicions d'obtenir-los, així com per traslladar-se a un altre país o per retornar al de procedència, en els termes que estableix l'article 8.
- e) Presentació, si s'escau, dels certificats mèdics a què es refereix l'article 9.
- f) No estar subjecte a una prohibició d'entrada, en els termes de l'article 10.
- g) No suposar un perill per a la salut pública, l'ordre públic, la seguretat nacional o les relacions internacionals d'Espanya o d'altres estats amb els quals Espanya tingui un conveni en aquest sentit.

2. Es pot autoritzar l'entrada a Espanya dels estrangers que no compleixin els requisits que estableix l'apartat anterior quan hi hagi raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o compliment de compromisos adquirits per Espanya. En aquests casos, s'ha de fer lliurament a l'estranger de la resolució acreditativa de l'autorització d'entrada per qualsevol d'aquestes causes.

Article 5. *Documentació per a l'entrada.*

1. Per acreditar la seva identitat, l'estranger que pretengui entrar a Espanya ha d'anar proveït d'un dels documents següents:

- a) Passaport, individual, familiar o col·lectiu, vàlidament expedit i en vigor. Els menors de 16 anys poden figurar inclosos en el passaport del seu pare, mare o tutor, quan tinguin la mateixa nacionalitat del titular del passaport i viatgin amb ell.
- b) Títol de viatge, vàlidament expedit i en vigor.
- c) Document nacional d'identitat, cèdula d'identificació o qualsevol altre document en vigor que n'acrediti la identitat, que hagin estat considerats vàlids per a l'entrada en territori espanyol, en virtut de compromisos internacionals assumits per Espanya.

2. Tant els passaports com els títols de viatge i altres documents que es considerin vàlids han d'estar expedits per les autoritats competents del país d'origen o de procedència dels seus titulars o per les organitzacions internacionals habilitades per a això pel dret internacional i contenir, en tot cas, dades suficients per determinar la identitat i la nacionalitat dels titulars. Els passaports han de permetre el retorn al país que els hagi expedit.

3. Les missions diplomàtiques o oficines consulars espanyoles, amb l'autorització expressa prèvia de la Direcció General d'Afers i Assistència Consulars del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, poden expedir documents de viatge i salconduits a estrangers la protecció internacional dels quals hagi estat assumida per Espanya en aplicació de la legislació espanyola o per procedir a evacuar-los cap a països amb els quals existeixin acords de cooperació a aquest efecte.

4. L'admissió de passaports col·lectius s'ha d'ajustar als convenis internacionals que existeixin sobre aquests o que Espanya concerta, i en els dos casos és necessari disposar de l'informe previ del Ministeri de l'Interior.

Article 6. *Exigència de visat.*

1. Els estrangers que es proposin entrar en territori espanyol han d'anar proveïts del visat corresponent, vàlidament expedit i en vigor, estès en els seus passaports o documents de viatge o, si s'escau, en un document a part, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. Per a estades de fins a tres mesos en un període de sis o per a trànsits de menys de cinc dies, no necessiten visat:

- a) Els nacionals de països amb els quals s'hagi acordat suprimir-lo, en la forma i les condicions que estableixi l'acord corresponent.
- b) Els estrangers que tinguin la condició de refugiats i estiguin documentats com a tals per un país signatari de l'Acord europeu número 31, de 20 d'abril de 1959, relatiu a l'exempció dels visats per a refugiats.
- c) Els membres de les tripulacions de vaixells de passatge i comercials estrangers, quan estiguin documentats amb un document d'identitat de la gent del mar en vigor i només durant l'escala del vaixell o quan estiguin en trànsit per embarcar cap a un altre país.
- d) Els membres de les tripulacions d'avions comercials estrangers que estiguin documentats com a tals mitjançant la targeta de membre de la tripulació durant l'escala de la seva aeronau o entre dues escales de vols regulars consecutius de la mateixa companyia aèria a què pertanyi l'aeronau.

e) Els estrangers titulars d'una autorització de residència, una autorització provisional de residència o una targeta d'acreditació diplomàtica, expedits per les autoritats d'un altre Estat amb el qual Espanya hagi subscrit un acord internacional que prevegi aquesta possibilitat. Aquestes autoritzacions han de tenir una vigència mínima igual al termini d'estada, o de la durada del trànsit, previst en el moment de sol·licitar l'entrada.

3. No necessiten visat per entrar en territori espanyol els estrangers titulars d'una targeta d'identitat d'estranger, d'una targeta d'estudiant estranger, d'una targeta d'acreditació diplomàtica, o de l'autorització de retorn que preveu l'article 18, ni els titulars d'una targeta de treballador transfronterer respecte a l'entrada en el territori espanyol que forma frontera amb el país del treballador, sempre que les autoritzacions que acrediten els documents esmentats hagin estat expedides per les autoritats espanyoles i estiguin vigents en el moment de sol·licitar l'entrada.

Article 7. *Justificació de l'objecte i condicions de l'entrada.*

1. Els estrangers han d'especificar el motiu de la seva sol·licitud d'entrada a Espanya si se'ls requereix. Els funcionaris responsables del control d'entrada els poden exigir, en funció, entre d'altres circumstàncies, de l'objecte del viatge i de la seva durada, la presentació de documents que justifiquin o estableixin la versemblança del motiu d'entrada invocat.

2. A aquests efectes, es pot exigir la presentació, entre d'altres, dels documents següents:

- a) Per als viatges de caràcter professional:

1r La invitació d'una empresa o d'una autoritat expedida, en els termes fixats mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i Afers

Socials, per participar en reunions de caràcter comercial, industrial o vinculades al servei.

2n Documents dels quals es desprengui que existeixen relacions comercials o vinculades al servei.

3r Targetes d'accés a fires i congressos.

b) Per als viatges de caràcter turístic o privat:

1r Document justificatiu de l'establiment d'allotjament o carta d'invitació d'un particular, expedida en els termes fixats mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i Afers Socials. En cap cas, la carta d'invitació supleix l'acreditació per l'estranger de la resta de requisits exigits per a l'entrada.

2n Confirmació de la reserva d'un viatge organitzat.

3r Bitllet de tornada o de circuit turístic.

c) Per als viatges per altres motius:

1r Invitacions, reserves o programes.

2n Certificats de participació en esdeveniments relacionats amb el viatge, targetes d'entrada o rebuts.

3. Els estrangers que sol·licitin l'entrada, per justificar la versemblança del motiu invocat, poden presentar qualsevol document o mitjà de prova que, al seu judici, justifiqui la versemblança dels motius d'entrada manifestats.

Article 8. *Acreditació de mitjans econòmics.*

L'estranger ha d'acreditar, en el moment de l'entrada, que disposa de recursos econòmics o mitjans de vida suficients per mantenir-se ell i les persones a càrrec seu que viatgin amb ell, durant el període de permanència a Espanya, o que està en condicions d'obtenir legalment els mitjans esmentats, així com per cobrir el trasllat a un altre país o el retorn al país de procedència. Mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior i de Treball i Afers Socials, s'ha de determinar la quantia dels mitjans de vida exigibles a aquests efectes, així com la manera d'acreditar la seva possessió.

Article 9. *Requisits sanitaris.*

Quan ho determini el Ministeri de l'Interior, d'acord amb els ministeris de Sanitat i Consum i de Treball i Afers Socials, totes les persones que pretenguin entrar en territori espanyol han de presentar en els punts fronterers un certificat sanitari expedit al país de procedència pels serveis mèdics que designi la missió diplomàtica o oficina consular espanyola, o sotmetre's a l'arribada, a la frontera, a un reconeixement mèdic per part dels serveis sanitaris espanyols competents, per acreditar que no tenen cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveuen el Reglament sanitari internacional, així com els compromisos internacionals sobre la matèria subscrits per Espanya, sense perjudici del que disposi la normativa de la Unió Europea a aquest efecte.

Article 10. *Prohibició d'entrada.*

Es considera prohibida l'entrada dels estrangers, i se'ls ha d'impedir l'accés al territori espanyol, encara que compleixin els requisits exigits en els articles precedents, quan:

a) Hagin estat prèviament expulsats d'Espanya i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en la resolució d'expulsió, o quan hagi recaigut sobre ells una resolució d'expulsió, llevat de caducitat del procediment o prescripció de la infracció o de la sanció.

b) Hagin estat objecte d'una mesura de devolució i estiguin dins el termini de prohibició d'entrada que s'hagi determinat en l'acord de devolució corresponent.

c) Es tingui coneixement, per conductes diplomàtics, a través d'Interpol o per qualsevol altra via de cooperació internacional, judicial o policial, que estan reclamats, en relació amb causes criminals derivades de delictes comuns greus, per les autoritats judicials o policials d'altres països, sempre que els fets pels quals figuren reclamatats constitueixin delictes a Espanya i sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

d) Hagin estat objecte de prohibició expressa d'entrada, en virtut d'una resolució del ministre de l'Interior, per les seves activitats contràries als interessos espanyols o als drets humans o per les seves connexions notòries amb organitzacions delictives, nacionals o internacionals, o altres raons judicials o administratives que justifiquin l'adopció d'aquesta mesura, sense perjudici de la seva detenció, en els casos en què aquesta sigui procedent.

e) Tinguin prohibida l'entrada en virtut de convenis internacionals en els quals Espanya sigui part, llevat que es consideri necessari establir una excepció per motius humanitaris o d'interès nacional.

Article 11. *Forma d'efectuar l'entrada.*

1. Quan arribin al punt habilitat per a l'entrada a Espanya, els estrangers han d'acreditar amb caràcter prioritari davant els funcionaris responsables del control que compleixen els requisits que preveuen els articles d'aquest capítol per a la comprovació obligatòria d'aquests.

2. Si la documentació presentada és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a l'entrada del titular, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell, signe o marca de control establert, llevat que les lleis internes o els tractats internacionals en els quals Espanya sigui part prevegin la no-estampació, de manera que, amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'interior del país.

3. Si l'accés s'efectua amb un document d'identitat o d'una altra classe en el qual no es pugui estampar el segell d'entrada, l'interessat ha d'emplenar l'imprès previst per deixar constància de l'entrada, que ha de conservar en el seu poder i presentar juntament amb la documentació identificativa, si se li requereix.

Article 12. *Declaració d'entrada.*

1. Tenen l'obligació de declarar l'entrada personalment davant les autoritats policials espanyoles els estrangers que accedeixin a territori espanyol procedents d'un Estat amb el qual Espanya hagi signat un acord de supressió de controls fronterers.

2. Si no s'ha efectuat en el moment de l'entrada, la declaració s'ha de fer en el termini de tres dies hàbils a partir d'aquella, en qualsevol comissaria del Cos Nacional de Policia o oficina d'Estrangers.

Article 13. *Denegació d'entrada.*

1. Els funcionaris responsables del control han de denegar l'entrada en el territori espanyol als estrangers que no compleixin els requisits que estableix aquest capítol. La denegació s'ha de fer mitjançant una resolució motivada i notificada, amb informació sobre els recursos que s'hi puguin interposar, el termini per fer-ho i l'autoritat davant la qual s'hagin de formalitzar, així com sobre el seu dret a l'assistència lletrada, que pot ser d'ofici en cas

que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients i, si s'escau, d'interpret, que comença en el moment d'efectuar-se el control en el pas fronterer.

2. A l'estranger a qui li sigui denegada l'entrada en el territori nacional pels funcionaris responsables del control, de conformitat amb el que disposen els acords internacionals subscrits per Espanya, se li ha d'estampar en el passaport un segell d'entrada marcat amb una creu de tinta indeleble negra, i s'ha de quedar a les instal·lacions destinades a l'efecte en el pas fronterer fins que, en el termini més breu possible, retorni al lloc de procedència o continuï el viatge cap a un altre país on sigui admès.

Article 14. Obligacions dels transportistes de control de documents.

1. Quan embarquin, fora del territori dels països en què estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985, viatgers amb destí o en trànsit al territori espanyol, la persona o les persones que l'empresa de transports designi a l'efecte han de requerir tots els estrangers perquè presentin els seus passaports, títols de viatge o documents d'identitat pertinents, així com, si s'escau, visat, tot això per comprovar-ne la validesa i la vigència.

2. Els transportistes de viatgers per via terrestre han d'adoptar les mesures que considerin oportunes perquè es comprovi la documentació de tots els estrangers que embarquin fora del territori dels països en els quals estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen, de 14 de juny de 1985. Les comprovacions es poden realitzar a les instal·lacions de l'estació o parada en què s'hagi de fer l'embarcament, a bord del vehicle abans d'iniciar-se la marxa o una vegada iniciada, sempre que sigui possible el desembarcament posterior en una estació o parada situada fora del territori dels països en què estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

Quan es constati que un estranger no disposa de la documentació necessària, no ha de ser admès a bord del vehicle i, si ha iniciat la marxa, l'ha d'abandonar a la parada o lloc adequat més pròxims en el sentit de la marxa fora del territori dels països en què estigui en vigor el Conveni d'aplicació de l'Acord de Schengen.

En cas que l'estranger amb documentació aparentment deficient decideixi embarcar o no abandonar el vehicle, el conductor o l'acompanyant, en arribar a la frontera exterior, han de comunicar als agents encarregats del control les deficiències detectades a fi que adoptin la decisió que sigui procedent.

Article 15. Obligacions dels transportistes de remissió d'informació.

1. En els termes que estableix l'article 66.1 i 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, tota companyia, empresa de transport o transportista ha de remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control de l'entrada la informació sobre els passatgers que hagin de ser traslladats, ja sigui per via aèria, marítima o terrestre, amb independència que el transport sigui en trànsit o tingui com a destí final el territori espanyol. Així mateix, les empreses de transport han de subministrar la informació comprensiva del nombre de bitllets de tornada no utilitzats pels passatgers que prèviament hagin transportat a Espanya.

2. Per resolució conjunta del Ministeri de Treball i Afers Socials i del Ministeri de l'Interior, s'han de determinar les rutes procedents de fora de l'Espai Schengen respecte de les quals sigui necessari remetre a les autoritats espanyoles encarregades del control d'entrada, amb l'antelació suficient, la informació a què es refereix l'article 66.1 i 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, tenint en

compte la intensitat dels fluxos migratoris i per tal de combatre la immigració il·legal i garantir la seguretat pública. La resolució ha d'indicar, entre d'altres aspectes, el termini i la forma en què la informació s'ha de remetre.

Article 16. Obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada.

1. Si es nega l'entrada en el territori espanyol a un estranger per deficiències en la documentació necessària per travessar fronteres, el transportista que l'hagi portat a la frontera per via aèria, marítima o terrestre està obligat a fer-se'n càrrec immediatament. A petició de les autoritats encarregades del control d'entrada, ha de portar l'estranger al tercer Estat a partir del qual l'hagi transportat, a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb què hagi viatjat, o a qualsevol altre tercer Estat on se'n garanteixi l'admissió, i un tracte compatible amb els drets humans. Aquesta mateixa obligació l'ha d'assumir el transportista que hagi traslladat un estranger en trànsit fins a una frontera del territori espanyol si el transportista que l'ha de portar al seu país de destí es nega a embarcarlo, o si les autoritats d'aquest últim país li han denegat l'entrada i l'han retornat a la frontera espanyola per la qual ha transitat.

En els supòsits de transport aeri, s'entén per subjecte responsable del transport la companyia aèria o explotador o operador de l'aeronau. La responsabilitat ha de ser solidària en cas que s'utilitzi un règim de codi compartit entre transportistes aeris. En els casos en què es realitzin viatges successius mitjançant escales, el responsable és el transportista aeri que efectui l'últim tram de viatge fins a territori espanyol.

2. Les obligacions dels transportistes en cas de denegació d'entrada a què es refereix aquest article, així com les de control de documents i remissió d'informació a què es refereixen els dos articles anteriors, també són aplicables als supòsits de transport aeri o marítim que es realitzi des de Ceuta o Melilla fins a qualsevol altre punt del territori espanyol.

CAPÍTOL III

Sortides: requisits i prohibicions

Article 17. Requisits.

1. En exercici de la seva llibertat de circulació, els estrangers poden efectuar lliurement la sortida del territori espanyol, llevat dels casos que preveu l'article 28.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en què la sortida és obligatòria, i llevat dels supòsits que preveu l'article 57.7 de la Llei orgànica esmentada, en què la sortida requereix autorització judicial. Excepcionalment, la sortida pot ser prohibida pel ministre de l'Interior, de conformitat amb l'article 28.2 de la Llei orgànica esmentada i amb aquest Reglament.

2. Les sortides mitjançant autorització judicial poden ser instades per les autoritats legalment competents, sense perjudici del dret dels estrangers afectats a instar la sortida per si mateixos.

3. Als efectes que preveu l'apartat anterior i llevat dels casos en què ho impedeixi el caràcter secret, total o parcial, del sumari, les unitats o serveis de policia judicial han d'informar la Direcció General de la Policia i el delegat o subdelegat del Govern dels supòsits en què hi hagi estrangers incursos en processos penals per delictes comesos a Espanya.

Article 18. Documentació. Terminis.

1. Totes les sortides voluntàries del territori nacional s'han de realitzar, sigui quina sigui la frontera que s'utilitzi per a aquest fi, pels punts habilitats i amb l'exhibició prèvia del passaport, títol de viatge o document vàlid per a l'entrada al país.

2. També es poden realitzar les sortides, amb documentació defectuosa o fins i tot sense, si no hi ha prohibició ni cap impediment segons el parer dels serveis policials de control.

3. Els estrangers en trànsit que hagin entrat a Espanya amb passaport o amb qualsevol altre document al qual s'atribueixin efectes anàlegs han d'abandonar el territori espanyol amb aquesta documentació, i ho han de fer dins del termini per al qual hagi estat autoritzat el trànsit, dins de l'establert pels acords internacionals rellevants o dins del termini de validesa de l'estada que fixi el visat.

4. Els qui estiguin en situació d'estada o de pròrroga d'estada han de sortir del territori espanyol dins del temps de vigència de la situació esmentada. La seva ulterior entrada i permanència a Espanya s'han de sotmetre als tràmits establerts.

5. Els qui gaudeixin d'una autorització de residència poden sortir i tornar a entrar en territori espanyol tantes vegades com ho necessitin, mentre l'autorització i el passaport o document anàleg estiguin en vigor.

6. No obstant el que disposen els apartats anteriors, a l'estranger amb una autorització de residència o autorització d'estada que hagi perdut vigència se li ha d'expedir una autorització de tornada que li permeti la sortida d'Espanya i el retorn posterior al territori nacional dins d'un termini no superior a 90 dies, sempre que el sol·licitant acrediti que ha iniciat els tràmits de renovació del títol que l'habilita per estar-se a Espanya, dins el termini legal fixat a l'efecte. Quan el viatge respongui a una situació de necessitat, l'autorització de tornada s'ha de tramitar amb caràcter preferent.

7. Quan l'estranger acreditat que el viatge respon a una situació de necessitat i concorrin raons excepcionals, es pot expedir l'autorització de tornada referida a l'apartat anterior si s'ha resolt favorablement la sol·licitud inicial d'autorització de residència o d'autorització d'estada per a estudis i estigui en tràmit l'expedició de la targeta d'identitat d'estranger o de la targeta d'estudiant.

Article 19. Forma d'efectuar la sortida.

1. Quan surtin del territori espanyol, els estrangers han de presentar als funcionaris responsables del control en els punts habilitats per a això la documentació assenyada per a la seva comprovació obligatòria.

2. Si la documentació és conforme i no hi ha cap prohibició o impediment per a la sortida del titular o dels titulars, s'ha d'estampar en el passaport o títol de viatge el segell de sortida, llevat que les lleis internes o acords internacionals en què Espanya sigui part en prevegin la no-estampació. Amb la devolució prèvia de la documentació, queda franc el pas a l'exterior del país.

3. Si la sortida es fa amb documentació defectuosa, sense documentació o amb document d'identitat en el qual no es pugui estampar el segell de sortida, l'estranger ha d'emplenar, en els serveis policials de control, l'imprès previst per deixar constància de la sortida.

Article 20. Prohibicions de sortida.

1. De conformitat amb el que preveu l'article 28.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el ministre de l'Interior pot acordar la prohibició de sortida d'estrangers del territori nacional, en els casos següents:

a) Els d'estrangers incursos en un procediment judicial per la comissió de delictes a Espanya, llevat dels supò-

sits de l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'autoritat judicial n'autoritzi la sortida o l'expulsió.

b) Els d'estrangers condemnats per la comissió de delictes a Espanya a pena de privació de llibertat i reclamat, sigui quin sigui el grau d'execució de la condemna, llevat dels supòsits de l'article 57.7, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els d'aplicació de convenis sobre compliment de penes al país d'origen dels quals Espanya sigui part.

c) Els d'estrangers reclamats i, si s'escau, detinguts per a extradició pels països respectius, fins que es dicti la resolució que sigui procedent.

d) Els supòsits de patiment d'una malaltia contagiosa que, d'acord amb la legislació espanyola o amb els convenis internacionals, imposin la immobilització o l'internament obligatori en un establiment adequat.

2. Les prohibicions de sortida les ha d'adoptar amb caràcter individual el ministre de l'Interior, segons els casos, a iniciativa pròpia, a proposta del secretari d'Estat d'Immigració i Emigració, del secretari d'Estat de Seguretat, del delegat o subdelegat del Govern, de les autoritats sanitàries o a instàncies dels ciutadans espanyols i dels estrangers residents legals a Espanya que puguin resultar perjudicats, en els seus drets i llibertats, per la sortida dels estrangers del territori espanyol. Les prohibicions de sortida s'han de notificar formalment a l'interessat i han d'expressar els recursos que escaigui contra aquestes, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i el termini per interposar-los.

TÍTOL II**Trànsit****Article 21. Definició.**

Estan en trànsit els estrangers habilitats per travessar l'Espai Schengen en viatge des d'un Estat tercer cap a un altre Estat que admeti l'esmentat estranger o per estar-se a la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol, sense accedir al territori nacional, durant les escales o enllaços de vols.

Article 22. Exigència i classes de visat de trànsit.

1. Per a la realització del trànsit territorial o aeroportuari, l'estranger ha d'obtenir el visat corresponent, llevat dels casos en què aquest no s'exigeixi.

2. Els visats de trànsit permeten transitar una, dues o, excepcionalment, diverses vegades, i poden ser:

a) Visat de trànsit territorial: habilita l'estranger per travessar el territori espanyol en viatge, de durada no superior a cinc dies, des d'un Estat tercer a un altre que admeti l'estranger esmentat.

b) Visat de trànsit aeroportuari: habilita l'estranger específicament sotmès a aquesta exigència a estar-se a la zona de trànsit internacional d'un aeroport espanyol, sense accedir al territori nacional, durant les escales o enllaços del vol.

3. Els visats de trànsit territorial poden ser concedits com a visats de caràcter col·lectiu a favor d'un grup d'estrangers, no inferior a cinc ni superior a 50, participants en un viatge organitzat, sempre que l'entrada i sortida la realitzin dins del grup.

Article 23. Procediment.

1. La sol·licitud del visat de trànsit s'ha de presentar, en model oficial, personalment o a través del representant degudament acreditat, a la missió diplomàtica o oficines consulars espanyoles a la demarcació de les quals resideixi l'estranger. Excepcionalment, si hi ha una causa que ho justifiqui, i amb la consulta prèvia al Ministeri d'Afers

Exteriors i de Cooperació, es pot presentar en una missió diplomàtica o oficina consular diferent.

De conformitat amb la normativa de la Unió Europea, les missions diplomàtiques i oficines consulars espanyoles poden expedir visats de trànsit en representació d'un altre país. Igualment, les missions diplomàtiques o oficines consulars d'un altre Estat part poden expedir visats uniformes de trànsit pel territori espanyol en representació d'Espanya.

2. A les sol·licituds de visat s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin:

- a) Les condicions del trànsit.
- b) La disposició de mitjans de subsistència en el període que se sol·licita.
- c) Les garanties d'admissió al país de destí, una vegada efectuat el trànsit per Espanya o pel territori de l'Estat per al qual se sol·licita el visat.
- d) El període de vigència del passaport durant el temps per al qual se sol·liciti.
- e) L'assegurança mèdica.
- f) L'autorització per viatjar de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, si el sol·licitant és menor d'edat.

3. També es pot requerir del sol·licitant la documentació que acrediti:

- a) La residència al lloc de la sol·licitud, així com els vincles o arrelament al país de residència.
- b) La situació professional i socioeconòmica del sol·licitant.

4. En la tramitació del procediment, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan ho consideri necessari, hi pot mantenir una entrevista personal per comprovar la identitat del sol·licitant, la validesa de la seva documentació personal o de la documentació aportada, el motiu, l'itinerari, la durada del viatge i les garanties de retorn al país de residència. En tot cas, si transcorreguts 15 dies des del requeriment el sol·licitant no compareix personalment, es considera que ha desistit de la seva sol·licitud i es produeix l'arxivament del procediment.

5. Presentada en forma o solucionada la sol·licitud de visat i una vegada instruït el procediment, la missió diplomàtica o oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat.

6. En el cas de resolució denegatòria per incompliment d'alguns dels requisits d'entrada, inclòs el de figurar com a persona no admissible, s'ha de notificar mitjançant la fórmula d'aplicació comuna adoptada per la normativa de desplegament dels acords internacionals de supressió de controls de fronteres en els quals Espanya sigui part, i s'ha d'expressar el recurs que contra aquesta sigui procedent, l'òrgan davant el qual s'hagi de plantejar i el termini per a la interposició.

7. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger l'ha de recollir en el termini d'un mes des de la seva notificació, personalment o mitjançant un representant degudament acreditat. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxiu de l'expedient. En tot cas, la vigència del visat és inferior a la del passaport, títol o document de viatge sobre el qual s'expedeixi.

Article 24. *Autorització excepcional per a trànsit.*

En supòsits excepcionals degudament acreditats o per encàrrec del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i sempre que es compleixin la resta de requisits recollits en aquest capítol, els responsables dels serveis policials a càrrec del control d'entrada de persones en territori nacional poden expedir en frontera autoritzacions de trànsit o visats.

TÍTOL III

L'estada a Espanya

Article 25. *Definició d'estada.*

1. Es troba en situació d'estada l'estranger que no sigui titular d'una autorització de residència i estigui autoritzat per quedar-se a Espanya per un període ininterromput o suma de períodes successius la durada total dels quals no excedeixi els noranta dies per semestre a partir de la data de la primera entrada, sense perjudici del que disposa el títol VII per als estudiants o investigadors i els seus familiars.

2. La situació d'estada s'autoritza a través del visat d'estada corresponent, llevat dels casos en què aquest no s'exigeixi, o, si s'escau, a través de la resolució de pròrroga d'estada.

3. En els supòsits en què la situació d'estada exigeixi visat, aquesta s'ha de realitzar dins del seu període de validesa.

CAPÍTOL I

Requisits i procediment

Article 26. *Visats d'estada. Classes.*

Els visats d'estada poden ser:

a) Visat per a estada de curta durada: habilita l'estada fins a un màxim de tres mesos amb una, dues o diverses entrades.

Excepcionalment, per a estades no superiors a trenta dies, pot ser concedit com a visat de caràcter col·lectiu a favor d'un grup d'estrangers participants d'un viatge, organitzat socialment o institucionalment. El nombre no pot ser inferior a cinc ni superior a 50 i l'entrada, estada i sortida s'ha de fer sempre dins del grup, almenys amb un responsable, que ha d'anar proveït de passaport personal i, si és preceptiu, de visat individual. Caduca pel transcurs de l'estada concedida, quan aquesta s'exhaureixi dins del període de vigència del visat o del nombre d'entrades autoritzat.

Unicament en els casos que preveu l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el visat d'estada autoritza el titular per buscar feina i sol·licitar l'autorització de residència i treball a Espanya durant la seva vigència en els termes i les condicions que estableix aquest Reglament, que el Govern ha de completar mitjançant un acord.

b) Visat d'estada múltiple: habilita l'estranger a múltiples estades, la suma de les quals no pot excedir els noranta dies per semestre, durant un any. Excepcionalment, pot ser expedit per a un període de diversos anys.

Article 27. *Sol·licitud de visat d'estada.*

1. El sol·licitant de visat d'estada ha de presentar la sol·licitud en un model oficial, personalment o a través d'un representant degudament acreditat, a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola a la demarcació de la qual resideixi. Excepcionalment, i si hi ha una causa que ho justifiqui i amb la consulta prèvia al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, es pot presentar la sol·licitud en qualsevol missió diplomàtica o oficina consular espanyola.

2. De conformitat amb l'aplicació dels acords de règim comú de visats de caràcter internacional en els quals Espanya sigui part, les missions diplomàtiques o oficines consulars espanyoles poden expedir visats d'es-

tada en representació d'un altre país. Igualment, les missions diplomàtiques o oficines consulars d'un altre Estat part poden expedir visats uniformes d'estada vàlids per al territori espanyol i en representació d'Espanya.

3. En supòsits excepcionals degudament acreditats o per encàrrec del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, i sempre que es compleixin la resta de requisits recollits en aquest capítol, els responsables dels serveis policials del Ministeri de l'Interior a càrrec del control d'entrada de persones en territori nacional poden expedir a la frontera visats d'estada.

Article 28. *Documentació requerida per als visats d'estada. Procediment.*

1. A les sol·licituds de visat d'estada s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin:

a) La vigència del passaport o document de viatge del sol·licitant durant la totalitat del període per al qual se sol·licita l'estada.

b) L'objecte del viatge i les condicions de l'estada prevista.

c) La disposició de mitjans de subsistència suficients per al període que se sol·licita.

d) Una assegurança mèdica que cobreixi, durant tot el temps de la seva estada i en la totalitat dels estats que apliquen els acords internacionals de supressió de controls fronterers en els quals Espanya sigui part, les despeses mèdiques i la repatriació associades a un accident o a una malaltia sobtada.

e) La disposició d'allotjament a Espanya durant l'estada.

f) Les garanties de retorn al país de procedència, entre les quals s'ha d'aportar un bitllet d'anada i tornada amb una data de retorn tancada que no sobrepassi el període d'estada màxima autoritzat.

g) L'autorització per viatjar de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, si el sol·licitant és menor d'edat.

2. Es poden requerir del sol·licitant els documents que acreditin:

a) La residència al lloc de la sol·licitud, així com els vincles o l'arrelament al país de residència.

b) La situació professional i socioeconòmica del sol·licitant.

c) El compliment dels terminis de retorn en el cas de visats concedits amb anterioritat.

3. El sol·licitant de visat d'estada pot aportar com a suport a la seva sol·licitud una carta d'invitació d'un ciutadà espanyol o estranger resident legal obtinguda d'acord amb els requisits que s'estableixin mitjançant ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Interior i de Treball i Afers Socials. La carta és suficient per garantir el compliment del supòsit que conté el paràgraf e) de l'apartat 1. En cap cas, la carta d'invitació supleix l'acreditació per l'estranger de la resta de requisits de l'esmentat apartat 1.

4. La missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan s'estimi necessari, hi pot mantenir una entrevista personal per comprovar la identitat del sol·licitant, la validesa de la seva documentació personal o de la documentació aportada, la regularitat de l'estada o residència al país de sol·licitud, el motiu, l'itinerari, la durada del viatge i les garanties de retorn al país de residència, així com la verificació del retorn dins el termini en cas de visats concedits amb anterioritat. La incompareixença en el termini fixat, que no pot excedir els quinze dies, produeix l'efecte de considerar que l'interessat ha desistit en el procediment.

5. Presentada en forma o solucionada la sol·licitud de visat, la missió diplomàtica o oficina consular ha d'instaurar el procediment corresponent i resoldre, i, si s'escau, expedir el visat.

6. En el supòsit de resolució denegatòria per incompliment d'alguns dels requisits d'entrada, inclòs el de figurar com a persona no admissible, s'ha de notificar mitjançant la fórmula d'aplicació comuna adoptada per la normativa de desplegament dels acords internacionals de supressió de controls de fronteres en els quals Espanya sigui part, i expressar el recurs que escaigui contra aquesta, l'òrgan davant el qual s'hagi de plantejar i el termini per a la interposició.

7. En el supòsit de concessió del visat, l'estranger l'ha de recollir en el termini d'un mes des de la notificació, i ha d'aportar en aquell moment el passaport o la documentació de viatge de què sigui titular, sense perjudici que aquest tràmit es pugui realitzar mitjançant un representant degudament acreditat. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxiu del procediment. En tot cas, la vigència del visat és inferior a la del passaport, títol o document de viatge sobre el qual s'expedeixi.

CAPÍTOL II

Pròrroga d'estada i la seva extinció

Article 29. *Pròrroga d'estada. Procediment.*

1. L'estranger que hagi entrat a Espanya per a fins que no siguin de treball o residència, llevat dels casos de ser titular d'un visat per buscar feina, i estigui en el període d'estada que assenyalava l'article 30 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, pot sol·licitar una pròrroga d'estada, amb el límit temporal que preveu l'article esmentat.

En els casos d'entrada amb visat, quan la durada d'aquest sigui inferior a tres mesos, es pot prorrogar l'estada, que en cap cas pot ser superior a tres mesos en un període de sis.

2. La sol·licitud s'ha de formalitzar en els models oficials, determinats per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i s'hi han d'adjuntar els documents següents:

a) Passaport ordinari o document de viatge, amb vigència superior a la de la pròrroga d'estada que se sol·liciti, que ha d'anotar-se a l'expedient i retornar-se a l'interessat.

b) Acreditació de les raons al·legades per a la sol·licitud, que han de ser excepcionals, en el supòsit de nacionals d'Estats als quals no s'exigeix visat per entrar a Espanya.

c) Prova suficient que disposa de mitjans de vida adequats per al temps de pròrroga que sol·licita, en els termes que estableix el títol I.

d) Una assegurança de viatge amb la mateixa cobertura que la necessària per a la sol·licitud del visat d'estada, i amb una vigència igual o superior a la pròrroga sol·licitada.

e) Les garanties de retorn al país de procedència o, si s'escau, d'admissió a l'Estat tercer de destí, amb anterioritat a la data de finalització de la pròrroga que se sol·licita. Pot servir com a mitjà per acreditar la circumstància esmentada l'aportació d'un bitllet adquirit a nom del sol·licitant amb data de retorn tancada anterior a la finalització del període de pròrroga d'estada sol·licitada.

3. El sol·licitant s'ha d'identificar personalment davant l'oficina d'Estrangers, prefectura superior o comissaria de policia de la localitat on es trobi, en fer la presen-

tació de la sol·licitud o en el moment de la tramitació en què a aquest efecte sigui requerit per l'òrgan competent.

4. La pròrroga d'estada pot ser concedida pels subdelegats del Govern, pels delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, i pel Comissari General d'Estrangeria i Documentació de la Direcció General de la Policia, a proposta de la prefectura superior o comissaria de policia, si concorren les circumstàncies següents:

a) Que la documentació s'adapti al que preceptua aquest article.

b) Que el sol·licitant no estigui incurs en cap de les causes:

1a De prohibició d'entrada determinades en el títol I, perquè no s'hagin conegut en el moment de la seva entrada o perquè s'hagin esdevingut durant la seva estada a Espanya.

2a D'expulsió o devolució.

5. La pròrroga d'estada s'ha de fer constar en el passaport o títol de viatge, o en un document a part si l'interessat ha entrat a Espanya amb un altre tipus de documentació, amb l'abonament previ de les taxes fiscals legalment establertes, i empara el seu titular i els familiars que, si s'escau, figurin en els documents esmentats i estiguin a Espanya.

6. Les resolucions denegatòries sobre la pròrroga d'estada són motivades i es notifiquen formalment a l'interessat, amb les garanties de recurs previstes legalment, i disposen la sortida d'aquest del territori nacional, que s'ha de realitzar abans que finalitzi el període d'estada inicial o, abans que aquest hagi transcorregut, en el termini que fixa la resolució denegatòria, que no pot ser superior a setanta-dues hores, en la forma que regula aquest Reglament. El termini de sortida s'ha de fer constar, d'acord amb el que disposa aquest Reglament, en el passaport o títol de viatge o a l'imprès corresponent previst per deixar constància de la sortida del territori nacional.

Article 30. *Extinció de vigència de la pròrroga d'estada.*

L'extinció de la vigència de la pròrroga d'estada es produeix per les causes següents:

a) Pel transcurs del termini per al qual hagi estat concedida.

b) Perquè l'estranger està incurs en alguna de les causes de prohibició d'entrada que determina el títol I.

CAPÍTOL III

Supòsits excepcionals d'estada

Article 31. *Estada en supòsits d'entrada o documentació irregulars.*

Excepcionalment, i sempre que hi hagi motius humanitaris, d'interès públic o obligacions internacionals, el ministre de l'Interior o el ministre de Treball i Afers Socials poden autoritzar l'estada en territori espanyol, per un màxim de tres mesos en un període de sis, als estrangers que hi hagin entrat amb documentació defectuosa o fins i tot sense o per punts no habilitats a l'efecte.

Article 32. *Visat de cortesia.*

1. Igualment estan en situació d'estada les persones a qui el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació expeideixi un visat de cortesia.

2. El visat de cortesia pot ser expedit a les persones assenyalades a l'article 2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o als titulars de passaport oficial diplomàtic o de servei. Si s'escau, pot ser prorrogat pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

TÍTOL IV

Residència

Article 33. *Definició i supòsits de residència.*

1. Són residents els estrangers que estiguin a Espanya i siguin titulars d'una autorització per residir-hi.

2. Els residents poden estar en situació de residència temporal o residència permanent.

3. Els residents poden exercir activitats laborals quan hi estiguin autoritzats, en els termes que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament.

CAPÍTOL I

Residència temporal

Article 34. *Definició.*

Està en la situació de residència temporal l'estranger que estigui autoritzat a quedar-se a Espanya, per un període superior a noranta dies i inferior a cinc anys, sense perjudici del que estableix el títol VII.

SECCIÓ 1a RESIDÈNCIA TEMPORAL

Article 35. *Procediment i requisits.*

1. L'estranger que vulgui residir temporalment a Espanya sense realitzar activitats laborals ha de sol·licitar el visat corresponent, segons el model oficial, personalment a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola de la seva demarcació de residència. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular on correspongui presentar la sol·licitud de visat.

Excepcionalment, en aplicació del que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la missió diplomàtica o oficina consular ha d'acceptar la presentació de la sol·licitud mitjançant un representant acreditat legalment quan hi hagi motius fundats que obstaculitzin el desplaçament del sol·licitant, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat.

2. A la sol·licitud de visat s'hi ha d'adjuntar:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima d'un any.

b) Certificat d'antecedents penals, o document equivalent, en el cas de sol·licitant major d'edat penal, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys i en el qual no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic, per acreditar que no té cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveu el Reglament sanitari internacional.

d) Els documents que acreditin mitjans de vida suficients per atendre les seves despeses de manutenció i estada, incloent-hi, si s'escau, les de la seva família,

durant el període de temps pel qual es vulgui residir a Espanya, sense necessitat d'exercir cap activitat laboral.

3. Durant la substanciació del tràmit del visat, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan s'estimi necessari, mantenir-hi una entrevista personal, per comprovar la seva identitat, la validesa de la documentació aportada i la veracitat del motiu de sol·licitud del visat. La incompareixença, llevat de força major, en el termini fixat, que no pot excedir els quinze dies, produeix l'efecte de considerar que l'interessat ha desistit en el procediment.

Quan es determini la celebració de l'entrevista, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració espanyola, a més de l'intendent, en cas que calgui, i ha de quedar constància del seu contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual se n'ha de lliurar una còpia a l'interessat.

Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que hi ha indicis suficients per dubtar de la identitat de les persones, de la validesa dels documents, o de la veracitat dels motius al·legats per sol·licitar el visat, se n'ha de denegar la concessió. En cas que s'hagi celebrat una entrevista, s'ha de remetre una còpia de l'acta a l'organisme que n'hagi atorgat inicialment l'autorització.

4. Presentada en forma la sol·licitud de visat o, si s'escau, solucionada, en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la missió diplomàtica o oficina consular, sempre que no hagi resolt la inadmissió o denegació del visat o l'arxivament del procediment, circumstàncies que han de ser notificades en els termes que preveu aquest Reglament, ha de donar trasllat de la sol·licitud, per mitjans telemàtics i de manera simultània quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a la delegació o subdelegació del Govern a la demarcació de la qual sol·liciti la residència l'estranger perquè resolgui el que sigui procedent sobre l'autorització de residència.

5. La delegació o subdelegació del Govern, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud, ha de resoldre la concessió o denegació de l'autorització de residència de forma motivada, amb l'informe previ dels serveis policials relatiu a l'existència de raons que la puguin impedir.

La delegació o subdelegació del Govern ha de comunicar la resolució, per mitjans telemàtics i de manera simultània, quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a l'oficina consular o missió diplomàtica corresponent, i l'eficàcia de l'autorització queda supeditada a l'expedició, si s'escau, del visat i a l'entrada efectiva de l'estranger en territori nacional.

6. Si la resolució és desfavorable, i s'entén així si en el termini d'un mes no es comunica, la missió diplomàtica o oficina consular ha de resoldre la denegació del visat.

7. Si la resolució és favorable, la missió diplomàtica o oficina consular, en atenció al compliment de la resta dels requisits exigits, ha de resoldre i expedir, si s'escau, el visat.

8. Notificada, si s'escau, la concessió del visat, el sol·licitant l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la notificació. En cas de no fer-ho així, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament del procediment.

9. Així mateix, una vegada recollit el visat, el sol·licitant ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, en el termini de vigència del visat, que en cap cas no pot ser superior a tres mesos, i,

una vegada efectuada l'entrada, ha de sol·licitar personalment en el termini d'un mes, davant l'oficina corresponent, la targeta d'identitat d'estranger. La targeta s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i l'ha de retirar l'estranger.

Article 36. *Efectes del visat i durada.*

1. El visat de residència que s'expedeixi ha d'incorporar l'autorització inicial de residència, i la vigència d'aquesta comença des de la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.

2. L'autorització inicial de residència temporal té la durada d'un any.

Article 37. *Renovació de l'autorització de residència temporal.*

1. L'estranger que vulgui renovar la seva autorització de residència temporal l'ha de sol·licitar personalment davant l'òrgan competent per tramitar-la, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització.

2. A la sol·licitud, en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti que es compleixen les circumstàncies que permeten la renovació, com ara:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, així com la targeta d'identitat d'estranger en vigor.

b) Els documents que acreditin els recursos econòmics o els mitjans de vida suficients per atendre les seves despeses de manutenció, així com l'assegurança mèdica, durant el període de temps pel qual es pretengui renovar la residència a Espanya sense necessitat de dur a terme cap activitat laboral.

3. L'oficina competent per a la tramitació del procediment ha de recollir el certificat d'antecedents penals i resoldre. D'acord amb el que disposa l'article 31.4 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, es valora, en funció de les circumstàncies de cada supòsit i tenint en compte la gravetat dels fets, la possibilitat de renovar l'autorització de residència als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delicte i hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats o aquells als quals s'hagi aplicat la suspensió de l'execució de la pena.

4. L'autorització de residència temporal renovada té una vigència de dos anys, llevat que correspongui obtenir una autorització de residència permanent.

5. La presentació de la sol·licitud en el termini que assenyala l'apartat 1 prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució de procediment.

També s'ha de prorrogar fins a la resolució del procediment en el cas que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

6. La resolució favorable s'ha de notificar a l'interessat amb indicació de les quantitats que correspongui abonar en concepte de taxes per la concessió de la renovació sol·licitada, així com per l'expedició de la nova targeta d'identitat d'estranger.

7. En el cas que l'administració no resolgui expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, s'entén que la resolució és favorable. Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, l'autoritat competent per concedir l'autorització està obligada a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la notificació, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

SECCIÓ 2a RESIDÈNCIA TEMPORAL EN VIRTUT DE REAGRUPAMENT FAMILIAR

Article 38. *Definició.*

Està en situació de residència temporal, per raó de reagrupament familiar, l'estranger que hagi estat autoritzat a quedar-se a Espanya en virtut del dret al reagrupament familiar exercit per un estranger resident que hagi residit legalment a Espanya durant un any i hagi obtingut autorització per residir-hi, almenys, un any més.

Article 39. *Familiars reagrupables.*

L'estranger pot reagrupar amb ell a Espanya els familiars següents:

a) El seu cònjuge, sempre que no estigui separat de fet o de dret i que el matrimoni no s'hagi celebrat en frau de llei. En cap cas es pot reagrupar més d'un cònjuge, encara que la llei personal de l'estranger admeti aquesta modalitat matrimonial. L'estranger resident que estigui separat del seu cònjuge i casat en segones o posteriors núpcies només pot reagrupar amb ell el nou cònjuge i els seus familiars si acredita que la separació dels seus matrimonis anteriors ha tingut lloc després d'un procediment jurídic que fixi la situació del cònjuge anterior i els seus familiars quant a l'habitatge comú, la pensió al cònjuge i els aliments per als menors dependents.

b) Els seus fills o els del seu cònjuge, inclosos els adoptats, sempre que siguin menors de divuit anys o estiguin incapacitats, de conformitat amb la llei espanyola o la seva llei personal, i no estiguin casats. Quan es tracti de fills d'un sol dels cònjuges, es requereix, a més, que aquest exerceixi en solitari la pàtria potestat o se li hagi atorgat la custòdia i estiguin efectivament a càrrec seu. En el supòsit de fills adoptius s'ha d'acreditar que la resolució per la qual es va acordar l'adopció té els elements necessaris per produir efecte a Espanya.

c) Els menors de divuit anys o incapaçs quan el resident estranger sigui el seu representant legal.

d) Els seus ascendents o els del seu cònjuge, quan estiguin a càrrec seu i existeixin raons que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya.

e) S'entén que els familiars estan a càrrec del reagrupador quan acrediti que, almenys durant l'últim any de la seva residència a Espanya, ha transferit fons o suportat despeses del seu familiar en una proporció que permeti inferir una dependència econòmica efectiva. Mitjançant ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, d'Interior i de Treball i Afers Socials, es determina la quantia o el percentatge d'ingressos considerats suficients a aquests efectes, així com la manera d'acreditar-los.

Article 40. *Reagrupament familiar per residents reagrupats.*

1. Els estrangers que hagin adquirit la residència temporal en virtut d'un reagrupament familiar previ poden exercir, al seu torn, el dret de reagrupament respecte dels seus propis familiars, sempre que tinguin una autorització de residència i treball obtinguda independentment de l'autorització del reagrupador i compleixin els requisits establerts per a l'exercici del dret al reagrupament familiar.

2. En el cas dels ascendents, aquests només poden exercitar, al seu torn, el dret de reagrupament familiar després d'haver obtingut la condició de resident permanent de manera independent respecte del reagrupador i acreditin solvència econòmica per atendre les necessitats dels membres de la seva família que pretenguin reagrupar.

3. Excepcionalment, l'ascendent reagrupat que tingui a càrrec seu un fill menor d'edat o incapacitat pot exercir el dret de reagrupament en els termes que disposa l'apartat 1.

Article 41. *Residència independent dels familiars reagrupats.*

1. El cònjuge reagrupat pot obtenir una autorització de residència temporal, independent de la del reagrupador, quan obtingui l'autorització corresponent per treballar. En tot cas, el cònjuge reagrupat que no estigui separat pot sol·licitar una autorització de residència independent quan hagi residit a Espanya durant cinc anys.

2. Així mateix, el cònjuge reagrupat pot obtenir una autorització de residència temporal independent quan es doni algun dels casos següents:

a) Quan es trenqui el vincle conjugal que va donar origen a la situació de residència, per separació de dret o divorci, sempre que acrediti la convivència a Espanya amb el cònjuge reagrupador durant almenys dos anys.

b) Quan sigui víctima de violència de gènere, una vegada dictada a favor seu una ordre judicial de protecció.

c) Per causa de mort del reagrupador.

3. En els casos que preveu l'apartat anterior, quan, a més del cònjuge, s'hagi reagrupat altres familiars, aquests conserven l'autorització de residència concedida i depenen, als efectes de la renovació que regula l'article 44, del membre de la família amb qui convisin.

4. Els fills i menors sobre els quals el reagrupador tingui la representació legal, obtindran una autorització de residència temporal independent quan arribin a la majoria d'edat i obtinguin una autorització per treballar, o bé quan hagin arribat a la majoria d'edat i hagin residit a Espanya durant cinc anys.

5. Els ascendents reagrupats poden obtenir una autorització de residència temporal independent del reagrupador quan hagin obtingut una autorització per treballar, sense perjudici que els efectes de l'autorització de residència temporal independent, per a l'exercici del reagrupament familiar, quedin supeditats al que disposa l'article 17.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

6. El cònjuge no separat de fet o de dret d'un resident legal, i els fills en edat laboral, prèviament reagrupats, poden obtenir una autorització per treballar sense que això comporti l'obtenció d'una autorització de residència independent, quan les condicions fixades en el contracte de treball que hagi donat lloc a l'autorització, perquè aquest és a temps parcial o per la durada de la prestació de serveis, donin lloc a una retribució inferior al salari mínim interprofessional a temps complet en còmput anual.

Article 42. *Procediment per al reagrupament familiar.*

1. L'estranger que vulgui exercir el dret de reagrupament familiar ha de sol·licitar, personalment davant l'òrgan competent per a la seva tramitació, una autorització de residència temporal a favor dels membres de la seva família que vulgui reagrupar. La sol·licitud de reagrupament familiar la pot presentar l'estranger que tingui autorització per residir a Espanya durant un any i hagi sol·licitat l'autorització per residir-hi, almenys, un any més. En tot cas, no es pot concedir l'autorització de residència al familiar reagrupable fins que no hagi tingut lloc la renovació efectiva de l'autorització del reagrupador, o fins que la sol·licitud de renovació hagi estat estimada per silenci positiu, sense perjudici de l'obligació ulterior de dictar resolució expressa, en els termes que preveu l'article

43.4. a) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. A la sol·licitud, que s'ha de formalitzar en model oficial, s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Còpia de la documentació acreditativa dels vincles familiars i, si s'escau, de l'edat, i la dependència legal i econòmica.

b) Còpia del passaport, document de viatge o cèdula d'inscripció del sol·licitant en vigor.

c) Còpia de l'autorització corresponent de residència o residència i treball, ja renovada o, conjuntament, de la primera autorització i del resguard de sol·licitud de renovació.

d) Acreditació de feina i/o de recursos econòmics suficients per atendre les necessitats de la família, incloent-hi l'assistència sanitària, en el cas que no estigui coberta per la Seguretat Social. Mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta dels ministres d'Interior i de Treball i Afers Socials, s'ha de determinar la quantia dels mitjans de vida exigibles a aquests efectes, així com la manera d'acreditar-ne la possessió, tenint en compte el nombre de persones que passarien a dependre del sol·licitant a partir del reagrupament.

e) Justificació documental que acrediti la disponibilitat, per part del reagrupador, d'un habitatge adequat per atendre les necessitats del reagrupador i la família.

Aquest requisit s'ha de justificar mitjançant un informe expedit per la corporació local del lloc de residència del reagrupador. En el termini màxim de quinze dies des de la sol·licitud, la corporació ha d'emetre l'informe i notificar-lo a l'interessat i, simultàniament i per mitjans telemàtics quan sigui possible, a l'autoritat competent per resoldre l'autorització de reagrupament.

Subsidiàriament, es pot justificar aquest requisit presentant una acta notarial mixta de presència i manifestacions en cas que la corporació local no hagi procedit a emetre l'informe de disponibilitat d'habitatge en el termini indicat, fet que s'ha d'acreditar amb la còpia de la sol·licitud realitzada.

En tot cas, l'informe o acta notarial ha de fer referència als aspectes següents: títol que habiliti per a l'ocupació de l'habitatge, nombre d'habitacions, ús al qual es destina cadascuna de les dependències de l'habitatge, nombre de persones que l'habiten i condicions d'habitabilitat i equipament.

f) En els casos de reagrupament de cònjuge, declaració jurada del reagrupador on faci constar que no resideix amb ell a Espanya un altre cònjuge.

3. Presentada la sol·licitud en forma o esmenats els defectes, l'òrgan competent l'ha de tramitar i resoldre el que sigui procedent, amb l'informe previ policial sobre l'existència de raons que, si s'escau, ho impedeixin.

4. En el cas de resolució denegatòria, se li ha de notificar a l'interessat i motivar la causa de la denegació.

5. En el cas que l'estranger compleixi els requisits establerts per al reagrupament familiar, l'òrgan competent ha de resoldre la concessió de l'autorització de residència temporal per reagrupament, i suspendre l'eficàcia de l'autorització fins a l'expedició, si s'escau, del visat, i fins a l'efectiva entrada de l'estranger en territori nacional.

6. La resolució s'ha de comunicar al reagrupador i, per mitjans telemàtics i de manera simultània quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a la missió diplomàtica o oficina consular a la demarcació de la qual resideixi l'estranger. En la comunicació a l'interessat s'ha de fer menció expressa al fet que l'autorització no desplega els seus efectes fins que no es produeixi l'obtenció del visat i la posterior entrada a Espanya del seu

títol, excepte en els supòsits en què pugui quedar exempt d'aquesta obligació perquè és aplicable una circumstància excepcional prevista legalment o per reglament.

7. Quan el reagrupador tingui autorització de residència temporal, la vigència de l'autorització de residència dels familiars reagrupats s'estén fins a la mateixa data que la del reagrupador.

Quan el reagrupador tingui autorització de residència permanent, la vigència de la primera autorització de residència dels familiars reagrupats s'estén fins a la data de validesa de la targeta d'identitat d'estranger del reagrupador. La posterior autorització de residència del reagrupat és de caràcter permanent.

Article 43. *Tramitació del visat en el procediment de reagrupament familiar.*

1. En el termini de dos mesos des de la notificació al reagrupador de la concessió de l'autorització, el familiar que hagi de ser reagrupat ha de sol·licitar personalment el visat a la missió diplomàtica o oficina consular a la demarcació de la qual resideixi. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en què correspongui presentar la sol·licitud de visat.

Excepcionalment, en aplicació del que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la missió diplomàtica o oficina consular ha d'acceptar la presentació per un representant legalment acreditat quan hi hagi motius fundats que obstaculitzin el desplaçament del sol·licitant, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat. En el cas que es tracti d'un menor, el pot sol·licitar un representant degudament acreditat.

Constitueix causa d'inadmissió a tràmit de la sol·licitud de visat i, si s'escau, de denegació, el fet que l'estranger estigui a Espanya en situació irregular, evidenciat pel poder de representació o per dades que constin a l'Administració.

2. La sol·licitud de visat ha d'anar acompanyada de:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals o document equivalent, en el cas de sol·licitant major d'edat penal, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys i en què no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament espanyol.

c) Còpia de l'autorització de residència notificada al reagrupador.

d) Documentació original que acrediti els vincles familiars i, si s'escau, l'edat i la dependència legal o econòmica.

e) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no té cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveu el Reglament sanitari internacional.

3. Durant la substanciació del tràmit del visat, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan s'estimi necessari, mantenir-hi una entrevista personal, per comprovar la seva identitat, el vincle familiar al·legat, si s'escau, la dependència legal o econòmica i la validesa de la documentació aportada. La incompareixença, llevat de força major, en el termini fixat, que no pot excedir els 15 dies, produeix l'efecte de considerar que l'interessat desisteix en el procediment.

Quan es determini la celebració de l'entrevista, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració espanyola i el representant de l'interessat, en cas que aquest sigui menor, a més de l'intendent, en cas que sigui necessari. Ha de quedar constància del seu contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual se n'ha de lliurar una còpia a l'interessat.

4. Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que existeixen indicis suficients per dubtar de la identitat de les persones, de la validesa dels documents, o de la veracitat dels motius al·legats per sol·licitar el visat, se n'ha de denegar la concessió de forma motivada i, en cas d'haver-se celebrat una entrevista, s'ha de remetre una còpia de l'acta a l'organisme que hagi concedit inicialment l'autorització.

5. La missió diplomàtica o oficina consular, en atenció al compliment dels requisits exigits, ha de notificar la concessió del visat, si s'escau, en el termini màxim de dos mesos, i ha de ser recollit pel sol·licitant, personalment, llevat del cas de menors, en què pot ser recollit pel seu representant. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament del procediment.

6. Recollit el visat, el sol·licitant ha d'entrar en el territori espanyol durant el termini de vigència d'aquell, que en cap cas no pot ser superior a tres mesos, de conformitat amb el que estableix el capítol I d'aquest Reglament. En el termini d'un mes des de l'entrada, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger, llevat del cas de menors, en què pot ser sol·licitat pel seu representant.

Article 44. *Renovació de les autoritzacions de residència en virtut de reagrupament familiar.*

1. La renovació de les autoritzacions de residència per reagrupament s'han de sol·licitar en un model oficial en el termini de 60 dies abans de la seva expiració.

2. A la sol·licitud de renovació s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin la disposició de feina i/o recursos econòmics suficients per atendre les necessitats de la família, així com la cobertura de l'assistència sanitària.

3. Les sol·licituds de renovació dels familiars reagrupats s'han de presentar i tramitar conjuntament amb la del reagrupador, llevat que hi hagi una causa que ho justifiqui.

4. De conformitat amb el que preveu l'article 28.3.c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan la resolució sigui desfavorable, s'ha de produir la sortida obligatòria del sol·licitant.

5. S'entén que la resolució és favorable en el supòsit que l'Administració no resolgui expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la presentació de la sol·licitud prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució de procediment. Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, l'autoritat competent per concedir l'autorització està obligada a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu.

6. La resolució favorable s'ha de notificar a l'interessat amb indicació de les quantitats que correspongui abonar en concepte de taxes per la concessió de la renovació sol·licitada, així com per l'expedició de la nova targeta d'identitat d'estranger.

SECCIÓ 3a RESIDÈNCIA TEMPORAL EN SUPÒSITS EXCEPCIONALS

Article 45. *Autoritzacions de residència temporal per circumstàncies excepcionals*

1. De conformitat amb l'article 31.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en atenció a les circumstàncies excepcionals que concorrin, es pot concedir una autorit-

zació de residència temporal als estrangers que estiguin a Espanya en els supòsits que determina aquest article, sempre que no hi hagi mala fe del sol·licitant.

2. Es pot concedir una autorització de residència per raons d'arrelament, en els supòsits següents:

a) Per arrelament laboral, poden obtenir una autorització els estrangers que acreditin la permanència continuada a Espanya durant un període mínim de dos anys, sempre que no tinguin antecedents penals a Espanya ni al seu país d'origen, i que demostrin l'existència de relacions laborals d'una durada no inferior a un any.

b) Als estrangers que acreditin la permanència continuada a Espanya durant un període mínim de tres anys, sempre que no tinguin antecedents penals a Espanya ni al seu país d'origen, disposin d'un contracte de treball signat pel treballador i l'empresari en el moment de la sol·licitud la durada del qual no sigui inferior a un any i o bé acreditin vincles familiars amb altres estrangers residents, o bé presentin un informe que acrediti la seva inserció social emès per l'ajuntament on tinguin el domicili habitual.

A aquests efectes, els vincles familiars s'entenen referits exclusivament als cònjuges, ascendents i descendents en línia directa.

c) Quan es tracti de fills de pare o mare que hagin estat originàriament espanyols.

3. Es pot concedir una autorització per raons de protecció internacional a les persones a les quals el ministre de l'Interior, a proposta de la Comissió Interministerial d'Asil i Refugi, hagi autoritzat la permanència a Espanya d'acord amb el que preveu l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, en els termes que preveu l'article 31.3 del seu reglament d'aplicació, així com els estrangers desplaçats en el sentit regulat pel Reglament sobre règim de protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades, aprovat pel Reial decret 1325/2003, de 24 d'octubre. Així mateix, es pot concedir una autorització de residència temporal en els casos a què es refereixen els articles 31.4 i 34.1 del Reglament d'aplicació de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat.

4. Es pot concedir una autorització per raons humanitàries, en els supòsits següents:

a) Als estrangers víctimes dels delictes tipificats en els articles 311 a 314 del Codi penal, de delictes en els quals s'hagi donat la circumstància agreujant de comissió per motius racistes, antisemites o d'una altra classe de discriminació, tipificada a l'article 22.4a, del Codi penal, o de delictes per conductes violentes exercides a l'entorn familiar, en els termes que preveu la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'Ordre de protecció de les víctimes de violència domèstica, sempre que s'hagi dictat sentència per aquests delictes.

b) Als estrangers que acreditin que tenen una malaltia sobrevinguda de caràcter greu que requereixi assistència sanitària especialitzada, d'accés impossible al seu país d'origen, i que el fet d'interrompre l'assistència o de no rebre-la suposi un greu risc per a la salut o la vida. Als efectes d'acreditar la necessitat, és necessari un informe clínic expedat per l'autoritat sanitària corresponent.

c) Als estrangers que acreditin que el seu trasllat al país del qual són originaris o procedeixen, als efectes de sol·licitar el visat que correspongui, implica un perill per a la seva seguretat o la de la seva família, i que compleixen la resta de requisits per obtenir una autorització temporal de residència o de residència i treball.

5. Sense perjudici del que estableixen els apartats anteriors, es pot concedir una autorització a les persones que col·laborin amb les autoritats administratives, poli-

cials, fiscals o judicials, o quan concorrin raons d'interès públic o seguretat nacional que justifiquin la necessitat d'autoritzar la seva residència a Espanya. A aquests efectes, les autoritats esmentades poden instar als organismes competents la concessió de l'autorització de residència o de residència i treball a la persona que estigui en algun d'aquests supòsits.

6. En virtut del seu caràcter excepcional, les autoritzacions concedides sobre la base d'aquest article, així com les seves renovacions, tenen una vigència d'un any, sense perjudici del que estableixen l'article 47 i la normativa d'asil.

7. La concessió de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals concedida pels supòsits d'arrelament, amb excepció de la que es concedeixi als menors d'edat, comporta una autorització de treball a Espanya durant la vigència d'aquella. En la mateixa situació es troben les persones que preveu l'article 31.3 del Reglament d'aplicació de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat.

En els altres supòsits, l'estranger pot sol·licitar, personalment, l'autorització corresponent per treballar en els registres dels òrgans competents per a la seva tramitació. La sol·licitud es pot presentar de manera simultània amb la sol·licitud d'autorització de residència per circumstàncies excepcionals o bé durant el període de vigència d'aquella, i per a la concessió cal acreditar el compliment dels requisits que estableixen els paràgrafs b), c), d) i e) de l'article 50. No obstant això, els requisits a què es refereix el paràgraf c) de l'article 50 s'han d'acreditar en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 51 d'aquest Reglament.

Article 46. *Procediment.*

1. L'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, que no requereix visat, ha de ser sol·licitada personalment per l'estranger davant l'òrgan competent per a la seva tramitació, llevat del cas de menors o incapaçs, en què pot presentar la sol·licitud el seu representant legal, acompanyada de la documentació següent:

a) Passaport en vigor o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos. En els termes que fixi la resolució del ministre de l'Interior per la qual s'autoritzi la permanència de l'interessat a Espanya en els casos de l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, se'l pot eximir d'aquest requisit.

b) En els casos en què s'exigeixi, contracte de treball signat pel treballador i l'empresari amb una durada mínima d'un any, els efectes del qual estan condicionats a l'entrada en vigor de l'autorització de residència i treball sol·licitada.

c) Documentació acreditativa d'estar en alguna de les situacions a què es refereix l'article anterior.

2. En particular, per acreditar que es compleixen les condicions establertes per als supòsits d'arrelament, la documentació aportada s'ha d'ajustar a les exigències següents:

a) En cas que l'interessat sigui major d'edat penal, ha d'aportar certificat d'antecedents penals expedit per les autoritats del país o països en què hagi residit durant els cinc anys anteriors a la seva entrada a Espanya, en el qual no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament espanyol.

b) En el supòsit d'arrelament laboral, als efectes d'acreditar la relació laboral i la seva durada, l'interessat ha de presentar una resolució judicial que la reconegui o

la resolució administrativa confirmatòria de l'acta d'infracció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que l'acrediti.

c) En els supòsits d'arrelament acreditat mitjançant un informe emès per un ajuntament, en aquest hi ha de constar el temps de permanència de l'interessat en el seu domicili, els mitjans de vida de què disposi, el seu grau de coneixement de les llengües que s'utilitzin, la inserció en les xarxes socials del seu entorn, els programes d'inserció sociolaboral d'institucions públiques o privades en què hagi participat i tots els altres aspectes que puguin servir per determinar el seu grau d'arrelament.

L'ajuntament corresponent pot recomanar que s'eximeixi l'estranger de la necessitat de tenir un contracte de treball, sempre que acreditat que disposa de mitjans de vida suficients.

3. En els supòsits de sol·licituds presentades per les víctimes dels delictes per conductes violentes exercides a l'entorn familiar, els interessats poden presentar la sol·licitud quan s'hagi dictat a favor de la víctima una ordre judicial de protecció, i es pot concedir l'autorització de residència una vegada s'hagi dictat sentència pels delictes de què es tracti.

4. L'òrgan competent pot requerir al sol·licitant que aporti els documents que assenyalen els articles anteriors o altres documents que siguin necessaris per justificar els motius de la sol·licitud, i li ha de manifestar que, si no ho fa en el termini que assenyalí la notificació, que no pot ser superior a un mes, es considera que desisteix de la sol·licitud i es produeix l'arxiu del procediment.

5. Així mateix, l'òrgan competent pot requerir la compareixença del sol·licitant i mantenir-hi una entrevista personal. Quan es determini la celebració de l'entrevista, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració, a més de l'intendent, en cas que sigui necessari, i ha de quedar constància del seu contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual se n'ha de lliurar una còpia a l'interessat. Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que hi ha indicis suficients per dubtar de la identitat de les persones, de la validesa dels documents o de la veracitat d'altres circumstàncies en què s'ha basat l'autorització, s'ha de recomanar la denegació de l'autorització i remetre una còpia de l'acta a l'organisme competent per resoldre. En cas que sorgeixin dubtes sobre el criteri que s'ha de seguir, l'òrgan competent ha d'elevat la consulta corresponent a la Direcció General d'Immigració.

6. En els supòsits a què es refereix l'apartat 5 de l'article anterior, la competència per a la resolució correspon:

a) A la Secretaria d'Estat de Seguretat quan l'autorització estigui basada en la col·laboració amb les autoritats policials, fiscals i judicials i en els casos de seguretat nacional. A la sol·licitud basada en aquests supòsits s'hi ha d'adjuntar l'informe de la prefectura corresponent de les Forces i Cossos de Seguretat, ja siguin de l'Estat, ja siguin de la comunitat autònoma, així com, si s'escau, el de l'autoritat fiscal o judicial, per acreditar les raons que la sustenten.

b) A la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració en els casos de col·laboració amb les altres autoritats administratives i per raons d'interès públic.

c) En els supòsits dels paràgrafs a) i b), les autoritats esmentades poden delegar les facultats conferides en els subdelegats del Govern o en els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials. Igualment, en el cas del paràgraf a) aquesta facultat es pot delegar en el director general de la Policia o en el comissari general d'Estrangeria i Documentació.

7. L'eficàcia de l'autorització concedida en el supòsit d'arrelament de l'article 45.2.b) d'aquest Reglament està

condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització comença el període de vigència.

8. En el termini d'un mes des de la notificació de la concessió de l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals o, si s'escau, des de la seva entrada en vigor, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger.

Article 47. *Renovació i cessament de la situació de residència temporal per circumstàncies excepcionals.*

1. Els titulars d'una autorització concedida pel secretari d'Estat de Seguretat, o autoritat en qui delegui, poden renovar l'autorització sempre que les autoritats competents apreïïn que es mantenen les raons que en van motivar la concessió. Només en cas que les autoritats conclouguin que han cessat les raons que en van motivar la concessió, poden sol·licitar una autorització de residència o una autorització de residència i treball, sempre que compleixin els requisits establerts per aquest Reglament per obtenir-la, amb excepció del visat.

2. Els supòsits d'autoritzacions per circumstàncies excepcionals concedides pels motius que recull l'apartat 3 de l'article 45 es regeixen, per a la renovació, per la normativa d'asil i protecció temporal aplicable.

3. En les autoritzacions concedides pels altres supòsits, de conformitat amb el que disposa l'article 98, els titulars de l'autorització poden sol·licitar una autorització de residència o una autorització de residència i treball, sempre que compleixin els requisits establerts per obtenir-les, inclosa la titularitat de les llicències o permisos administratius imprescindibles per al lloc que es pretén ocupar.

4. Els estrangers poden sol·licitar l'autorització de residència temporal o de residència temporal i treball o, quan s'hagi previst, la renovació de l'autorització per circumstàncies excepcionals, durant els 60 dies naturals previs a la data d'expiració de l'autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

CAPÍTOL II

Residència temporal i treball

Article 48. *Supòsits.*

Està en situació de residència temporal, amb autorització per treballar, l'estranger més gran de 16 anys autoritzat a quedar-se a Espanya per un període superior a 90 dies i inferior a cinc anys, i a exercir una activitat lucrativa, laboral o professional, pel seu compte o per compte d'altri.

SECCIÓ 1a RESIDÈNCIA TEMPORAL I TREBALL PER COMPTA D'ALTRI

Article 49. *Autorització de treball per compte d'altri*

1. L'autorització inicial de residència temporal i treball per compte d'altri habilita els estrangers que resideixen fora d'Espanya i que hagin obtingut el visat corresponent en iniciar una relació laboral per compte d'altri.

2. L'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri té una durada d'un any i es pot limitar a un àmbit geogràfic i sector d'activitat determinat d'acord

amb les instruccions o directrius determinades per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració.

3. En els supòsits que preveu aquest Reglament, els estrangers residents o els que estan en situació d'estada per estudis poden accedir a la corresponent autorització de residència temporal i treball per compte d'altri, sense que sigui exigible el visat. En el cas dels que hagin estat residents, la durada de l'autorització està en funció del temps que hagin residit prèviament a Espanya.

L'accés a l'autorització de residència i treball dels qui siguin titulars d'un visat de recerca de feina es regeix per les disposicions específiques d'aquest Reglament i per l'acord sobre contingent.

4. Els estrangers que obtinguin una autorització han de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger corresponent en el termini d'un mes des del començament de l'autorització.

Article 50. *Requisits.*

Són requisits per a la concessió de l'autorització de residència temporal i treball per compte d'altri:

a) Que la situació nacional d'ocupació permeti la contractació del treballador estranger.

Als efectes de determinar la situació nacional d'ocupació esmentada, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha d'elaborar, amb periodicitat trimestral i amb la consulta prèvia de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, un catàleg d'ocupacions de cobertura difícil, per a cada província així com per a Ceuta i Melilla, d'acord amb la informació subministrada per serveis públics d'ocupació autonòmics. Aquest catàleg s'ha de basar en la informació disponible sobre la gestió de les ofertes presentades pels ocupadors als serveis públics d'ocupació, i es consideren ocupacions les consignades a la Classificació Nacional d'Ocupacions en vigor.

La qualificació d'una ocupació de cobertura difícil implica la possibilitat de tramitar l'autorització per residir i treballar dirigida a l'estranger. Així mateix, es considera que la situació nacional d'ocupació permet la contractació en les ocupacions no qualificades de cobertura difícil quan l'ocupador acrediti la dificultat de contractació del lloc que es pretén cobrir, mitjançant la gestió de l'oferta de feina presentada davant el servei públic d'ocupació concloua amb resultat negatiu. A aquest efecte, el servei públic d'ocupació encarregat de la gestió ha d'emetre, en el termini màxim de 15 dies, una certificació en què s'expressi que de la gestió de l'oferta es conclou la insuficiència de demandants de feina adequats i disponibles per acceptar l'oferta.

b) Que es garanteixi al treballador una activitat continuada durant el període de vigència de l'autorització per residir i treballar.

c) Que les empreses sol·licitants hagin formalitzat la inscripció en el règim del sistema de Seguretat Social corresponent i estiguin al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social. En els termes que estableix l'article següent, es pot requerir, a més, a l'empresari que acrediti els mitjans econòmics, materials i personals de què disposa per al seu projecte empresarial.

d) Que les condicions fixades a l'oferta de treball s'ajustin a les que estableix la normativa vigent per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat.

e) Que es tingui la titulació, si s'escau, degudament homologada o que s'acrediti la capacitat exigida per a l'exercici de la professió.

f) Que els treballadors estrangers que es pretengui contractar no tinguin antecedents penals a Espanya ni als seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol.

g) Que els treballadors estrangers no estiguin irregularment en territori espanyol.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf a), no es té en compte la situació nacional d'ocupació en els supòsits que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. Igualment, s'autoritza a treballar sense tenir en compte la situació nacional d'ocupació als nacionals d'estats amb els quals s'hagin subscrit convenis internacionals a aquest efecte, així com als nacionals d'estats no pertanyents a la Unió Europea ni a l'Espai Econòmic Europeu enrolats en vaixells espanyols en virtut d'acords internacionals de pesca marítima. En aquest cas, es concedeix validesa d'autorització per treballar al duplicat de la notificació d'embarcament o renovació del contracte de tripulants estrangers en vaixells espanyols.

Article 51. *Procediment.*

1. L'ocupador o empresari que pretengui contractar un treballador estranger no resident a Espanya ha de presentar, personalment o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització de residència i treball per compte d'altri davant el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació, corresponent a la província on s'hagi d'exercir l'activitat laboral.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència i treball per compte d'altri en model oficial s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) El DNI o CIF i document d'inscripció de l'empresa a la Seguretat Social, o document acreditatiu d'estar-ne exempt; i en cas que l'empresa estigui constituïda com a persona jurídica, el document públic que atorgui la seva representació legal a favor de la persona física que formuli la sol·licitud.

b) El contracte de treball o l'oferta de feina en el model oficial establert.

c) Quan l'autoritat competent ho consideri necessari per assegurar que l'empresari pot fer front a les obligacions dimanants del contracte de treball, aquest ha d'acreditar, amb els documents que expressa i que motivadament se li requereixin, els mitjans econòmics, materials o personals de què disposa per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions esmentades.

d) Còpia del passaport, o document de viatge, en vigor, del treballador estranger.

e) Els documents que justifiquin, si són al·legats per l'interessat, algun dels supòsits específics que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

f) La titulació o acreditació que té la capacitació exigida per a l'exercici de la professió, quan sigui procedent, degudament homologada.

g) Altres documents que s'hagin determinat mitjançant una ordre del ministre de Treball i Afers Socials per avaluar el compliment dels requisits que estableix l'article 50.

3. Rebuda la sol·licitud, l'autoritat competent ha de procedir a la instrucció del procediment i a la seva tramitació immediata, i ha de sol·licitar d'ofici l'informe de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, de la Tresoreria General de la Seguretat Social, dels serveis competents de la Direcció General de la Policia i del Registre central de penats i rebels. Aquests informes han de ser emesos en el termini de 10 dies.

4. En el supòsit que no es presentin els documents que recull l'apartat 2, o no s'acrediti estar al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i de Seguretat Social, s'ha de requerir l'interessat amb l'advertència expressa que, si no aporta els documents o no acredita el compliment de les obligacions esmentades en el termini

de 10 dies, es considera que ha desistit de la petició i es produeix l'arxivament de l'expedient.

5. L'autoritat competent, en vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha de resoldre de forma motivada, atenent els requisits que preveu aquesta secció, i ha de notificar a l'ocupador la resolució sobre l'autorització de residència i treball sol·licitada, per tal que, si s'escau, procedeixi a l'abonament de les taxes en el termini corresponent.

Quan la resolució sigui favorable, se n'ha de suspendre l'eficàcia fins a l'expedició, si s'escau, del visat i fins a l'entrada efectiva de l'estranger en territori nacional. En la comunicació a l'interessat s'ha de fer menció expressa al fet que l'autorització no desplega els seus efectes fins que no es produeixi l'obtenció del visat i la posterior entrada a Espanya del seu titular.

L'autoritat competent ha de comunicar la resolució favorable, per mitjans telemàtics i de manera simultània quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al lloc de residència del treballador.

6. En el termini d'un mes des de la notificació a l'ocupador o empresari interessat, el treballador ha de sol·licitar personalment el visat a la missió diplomàtica o oficina consular a la demarcació de la qual resideixi. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en què correspongui presentar la sol·licitud de visat. D'acord amb el que preveu la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la pot presentar un representant legalment acreditat quan hi hagi motius fundats que obstaculitzin el desplaçament del sol·licitant, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat, o quan es tracti d'un menor.

Sense perjudici d'això, quan a través del poder de representació, d'altres documents aportats en la sol·licitud o de dades que constin a l'Administració, s'evidenciï que l'estranger per al qual se sol·licita el visat està a Espanya en situació irregular, s'ha d'inadmetre a tràmit o, si s'adverteix aquesta circumstància en un moment posterior, s'ha de denegar la sol·licitud de visat.

7. La sol·licitud de visat ha d'anar acompanyada de:

a) Passaport ordinari o títol de viatge, reconegut com a vàlid a Espanya, amb una vigència mínima de quatre mesos.

b) Certificat d'antecedents penals, que ha de ser expedit per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys, en què no han de constar condemnes per delictes existents en l'ordenament espanyol.

c) Certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no té cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveu el Reglament sanitari internacional.

d) Còpia de l'autorització de residència i treball condicionada.

8. Durant la substanciació del tràmit del visat, la missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan es consideri necessari, mantenir-hi una entrevista personal, per comprovar la seva identitat, la validesa de la documentació aportada i la veracitat del motiu de sol·licitud del visat. La incompareixença, llevat de força major, en el termini fixat, que no pot excedir els 15 dies, produeix l'efecte de considerar que l'interessat ha desistit en el procediment.

Quan es determini la celebració de l'entrevista, hi han de ser presents, almenys, dos representants de l'Administració espanyola, a més de l'intendent, en cas que sigui

necessari, i ha de quedar constància del seu contingut mitjançant una acta signada pels presents, de la qual se n'ha de lliurar una còpia a l'interessat.

9. Si els representants de l'Administració arriben al convenciment que existeixen indicis suficients per dubtar de la identitat de les persones, de la validesa dels documents o de la veracitat dels motius al·legats per sol·licitar el visat, se n'ha de denegar la concessió de forma motivada i, en cas que s'hagi celebrat una entrevista, s'ha de remetre una còpia de l'acta a l'organisme que hagi autoritzat inicialment l'autorització.

10. Notificada la concessió del visat, el treballador l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la data de notificació. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament de l'expedient.

11. Així mateix, una vegada recollit el visat, el treballador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, en el termini de vigència del visat, que no pot ser superior a tres mesos.

12. A partir de l'entrada legal a Espanya del treballador, pot començar la seva activitat i es produeix l'afiliació, alta i posterior cotització en els termes que estableix la normativa de Seguretat Social que sigui aplicable.

13. En el termini d'un mes des de l'entrada a Espanya, l'estranger ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger, personalment i davant l'oficina corresponent. La targeta s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i ha de ser retirada per l'estranger.

14. Si en el moment de la sol·licitud de la targeta d'identitat d'estranger, o transcorregut un mes des de la seva entrada a Espanya, no hi ha constància que el treballador autoritzat inicialment a residir i treballar ha estat afiliat i/o donat d'alta a la Seguretat Social, l'autoritat competent pot resoldre l'extinció de l'autorització, de conformitat amb el que disposa l'article 75.

Així mateix, l'autoritat competent ha de requerir l'empresari o ocupador que va sol·licitar l'autorització perquè indiqui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, amb l'avertència que, si no al·lega cap justificació o si les raons adduïdes es consideren insuficients, es poden denegar sol·licituds d'autorització ulteriors que presentin si es considera que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

Article 52. Efectes del visat de residència i treball per compte d'altri.

El visat de residència i treball per compte d'altri incorpora l'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri, i la vigència d'aquesta comença en la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.

Article 53. Denegació de les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri.

1. L'autoritat competent ha de denegar les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri en els supòsits següents:

a) Quan constin antecedents penals del treballador a Espanya o en els seus països anteriors de residència per delictes existents en l'ordenament espanyol.

b) Quan ho exigeixi la situació nacional d'ocupació, sense perjudici dels supòsits específics que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

c) Quan les condicions que fixa el contracte de treball o oferta de feina siguin inferiors a les que estableix la normativa vigent per a la mateixa activitat, categoria professional i localitat. També es denega en cas que la con-

tractació sigui a temps parcial, quan, per la durada de la prestació de serveis, la retribució sigui inferior al salari mínim interprofessional, en còmput anual, en proporció al temps de treball efectiu, llevat que es tracti del cònjuge no separat de fet o de dret de resident legal, o de fill en edat laboral i menor de 18 anys, prèviament reagrupats, d'acord amb el que preveu l'article 41.6.

d) Quan en els 12 mesos immediatament anteriors a la data de sol·licitud l'empresa hagi amortitzat els llocs de treball que pretén cobrir per acomiadament improcedent o nul, declarat per sentència o reconegut com a tal en acte de conciliació, o per les causes que preveuen els articles 50, 51 i 52.c) de l'Estatut dels treballadors, excepte en els casos de força major.

e) Quan l'ocupador sol·licitant hagi estat sancionat mitjançant resolució ferma en els últims 12 mesos per infraccions qualificades de molt greus a la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o per infraccions en matèria d'estrangeria qualificades de greus o molt greus en el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovada pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

f) Quan l'empresari o ocupador no garanteixi al treballador l'activitat continuada durant la vigència de l'autorització de residència i treball, o bé quan, sent requerit per a això en els termes que estableix l'article 51, no acrediti els mitjans econòmics, materials i personals de què disposa per al seu projecte empresarial i per fer front a les obligacions dimanants del contracte de treball.

g) Quan, per fonamentar la petició, s'hagin presentat documents falsos o s'hagin formulat al·legacions inexactes, i hi hagi mala fe.

h) Quan no es tingui la titulació especial exigida per a l'exercici de la professió concreta o de l'homologació o de la col·legiació quan així es requereixi.

i) Quan consti un informe governatiu previ desfavorable.

j) Quan es doni una causa prevista legalment d'inadmissió a tràmit que no hagi estat apreciada en el moment de la recepció de la sol·licitud.

k) Quan l'empresari sol·licitant hagi estat condemnat mitjançant sentència ferma per delictes contra els drets dels treballadors o contra ciutadans estrangers, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

2. La denegació ha de ser motivada i expressar els recursos que siguin procedents, l'òrgan administratiu o judicial davant el qual l'han de presentar i el termini per interposar-los.

Article 54. Renovació de les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri.

1. La renovació de les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri s'ha de sol·licitar, en model oficial, durant els 60 dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el cas que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del corresponent procediment sancionador per la infracció en què s'hagi incorregut.

2. Juntament amb la sol·licitud de renovació s'han de presentar els documents que acreditin que es compleixen les condicions per a la concessió, d'acord amb el que estableixen els apartats següents.

3. L'autorització de residència i treball per compte d'altri es renova quan expira, en el cas que s'acrediti la continuïtat en la relació laboral que va donar lloc a la concessió de l'autorització la renovació de la qual es pretén.

Així mateix, s'ha de procedir a la renovació quan el treballador acreditat la realització habitual de l'activitat per a la qual es va concedir l'autorització durant un mínim de sis mesos per any i estigui en alguna de les situacions següents:

a) Hagi subscrit un contracte de treball amb un nou ocupador d'acord amb les característiques de la seva autorització per treballar, i figuri en situació d'alta o assimilada a l'alta en el moment de sol·licitar la renovació.

b) Disposi d'una nova oferta de treball que tingui els requisits que estableix l'article 50, amb excepció del paràgraf a).

4. S'ha de renovar l'autorització del treballador que hagi tingut un període d'activitat almenys de tres mesos per any, sempre que acreditat:

a) Que la relació laboral que va donar lloc a l'autorització la renovació de la qual es pretén es va interrompre per causes alienes a la seva voluntat.

b) Que ha buscat feina activament, i ha participat en les accions que determini el servei públic d'ocupació o bé en programes d'inserció sociolaboral d'entitats públiques o privades que comptin amb subvencions públiques.

c) Que en el moment de sol·licitud de la renovació tingui un contracte de treball en vigor.

5. També s'ha de renovar l'autorització quan el treballador estigui en alguna de les situacions que preveu l'article 38.3. b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

6. Els descoberts en la cotització a la Seguretat Social no impedeixen la renovació de l'autorització, sempre que s'acrediti la realització habitual de l'activitat. L'autoritat competent ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social la situació de descobert de cotització, per tal que es portin a terme les actuacions que siguin procedents.

7. Quan escaigui, la renovació de l'autorització de residència i treball per compte d'altri s'ha de fer per un període de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència permanent, i ha de permetre l'exercici de qualsevol activitat en qualsevol part del territori nacional. Els efectes de l'autorització renovada es retrotrauen al dia immediatament següent al de la caducitat de l'autorització anterior.

8. Notificada la resolució favorable, l'estranger ha de sol·licitar en el termini d'un mes la targeta d'identitat d'estranger.

9. És causa de denegació de les sol·licituds de renovació, a més de l'incompliment d'alguns dels requisits que preveu aquest article, la concurrència d'alguns dels supòsits de denegació previstos en aquesta secció, excepte el que recull l'apartat 1.b) de l'article anterior. S'ha de valorar, en funció de les circumstàncies de cada supòsit, la possibilitat de renovar l'autorització de residència i treball als estrangers que hagin estat condemnats per la comissió d'un delicte i hagin complert la condemna, els que hagin estat indultats o que estiguin en la situació de remissió condicional de la pena.

10. Transcorregut el termini per resoldre sobre una sol·licitud de renovació d'autorització de residència i treball per compte d'altri, aquesta s'entén estimada. L'autoritat competent per concedir l'autorització està obligada, amb la sol·licitud prèvia per part de l'interessat, a expedir el certificat que acreditat la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la seva notificació, el seu titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

SECCIÓ 2a RESIDÈNCIA TEMPORAL I TREBALL PER COMPTA D'ALTRI DE DURADA DETERMINADA

Article 55. *Autorització de residència temporal i treball per compte d'altri de durada determinada.*

1. L'autorització de residència i treball per compte d'altri de durada determinada es tramita pel procediment previst per a les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri, amb les especialitats que preveu aquesta secció.

2. Aquesta autorització permet el desenvolupament de les activitats següents:

a) De temporada o campanya. La durada coincideix amb la del contracte o contractes de treball, amb el límit màxim de nou mesos, dins d'un període de 12 mesos consecutius.

b) D'obres o serveis per al muntatge de plantes industrials o elèctriques, construcció d'infraestructures, edificacions i xarxes de subministrament elèctric, gas, ferrocarrils i telefònics, instal·lacions i manteniments d'equips productius, així com la seva posada en marxa i reparacions, entre d'altres.

c) De caràcter temporal realitzades per personal d'alta direcció, esportistes professionals, artistes en espectacles públics, així com altres col·lectius que es determinin mitjançant ordre del ministre de Treball i Afers Socials als efectes exclusius de possibilitar la concessió d'aquest tipus d'autorització.

d) Per a la formació i realització de pràctiques professionals.

3. La durada de l'autorització ha de coincidir amb la del contracte de treball, amb el límit màxim d'un any, en els casos que preveuen els paràgrafs b), c) i d), i no és susceptible de renovació, sense perjudici de les possibilitats de pròrroga que preveu la legislació laboral.

Article 56. *Requisits.*

1. Per obtenir l'autorització per treballar en el cas dels supòsits que recullen els paràgrafs a) i b) de l'article 55.2, és necessari complir, a més de les condicions de l'article 50, els requisits següents:

a) Disposar d'un allotjament adequat, que compleixi les condicions que preveu la normativa en vigor en la matèria i sempre que quedi garantida, en tot cas, la dignitat i la higiene adequades de l'allotjament. L'obligació de proporcionar allotjament es pot exceptuar en virtut de les condicions de l'activitat laboral, llevat del supòsit que preveu l'article 55.2.a).

b) Organitzar els viatges d'arribada a Espanya i de tornada al país d'origen i assumir, com a mínim, el cost del primer d'aquests viatges i les despeses de trasllat d'anada i tornada entre el lloc d'entrada a Espanya i el lloc de l'allotjament, així com haver actuat diligentment per garantir el retorn dels treballadors al seu país d'origen en anteriors ocasions.

c) Que el treballador estranger es comprometi a retornar al país d'origen, una vegada conculsa la relació laboral. Als efectes de verificar que ha retornat, s'ha de presentar a la missió diplomàtica o a l'oficina consular que li va expedir el visat en el termini d'un mes des de la fi de la seva autorització de treball a Espanya. La missió o oficina ha de donar trasllat d'aquesta circumstància, per mitjans telemàtics i de manera simultània quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i al Ministeri de l'Interior, perquè ho anoti al Registre central d'estrangers. L'incompliment d'aquesta obligació pot ser causa de denegació de sol·licituds ulteriors d'autoritzacions per treballar, durant els tres anys següents al final de l'autorització concedida.

El compliment per part del treballador de les seves obligacions, així com l'acreditació del seu retorn davant l'autoritat diplomàtica o consular competent, el facultat per cobrir altres possibles ofertes de feina que es generin en la mateixa activitat.

d) No s'ha de tenir en compte la situació nacional d'ocupació en els supòsits que preveuen els paràgrafs d) i l) de l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Per obtenir l'autorització per treballar en el cas del supòsit que recull l'article 55.2.c), és necessari complir, a més de les condicions de l'article 50, les següents:

a) Tenir les llicències administratives que, si s'escau, s'exigeixin per a l'exercici de l'activitat professional.

b) Que el treballador estranger es comprometi a tornar al seu país d'origen, una vegada finalitzat el contracte de treball. L'incompliment d'aquesta obligació pot ser causa de denegació de sol·licituds ulteriors d'autoritzacions per treballar, durant els tres anys següents al final de l'autorització concedida.

3. Per obtenir l'autorització per treballar en el cas del supòsit recollit a l'article 55.2.d), és necessari complir, a més de les condicions de l'article 50, a excepció de la recollida en el seu paràgraf b), les següents:

a) Que es formalitzin contractes de treball en pràctiques o per a la formació, en els termes que estableix la normativa espanyola que regula aquestes modalitats contractuals.

b) Que el treballador estranger es comprometi a tornar al seu país d'origen, una vegada finalitzat el contracte de treball. L'incompliment d'aquesta obligació pot ser causa de denegació de sol·licituds ulteriors d'autoritzacions per treballar, durant els tres anys següents al final de l'autorització concedida.

4. En tot cas, els contractes de treball han de contenir, almenys, els aspectes que preveu l'article 2.2 del Reial decret 1659/1998, de 24 de juliol, així com una previsió del salari net que ha de percebre el treballador.

Article 57. *Procediment.*

1. La sol·licitud s'ha de tramitar pel procediment que preveu aquest Reglament per a les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri de caràcter estable, amb les especialitats que preveu aquest article per als supòsits que recull l'article 55.2.a) i b).

2. Les ofertes de feina s'han de posar a disposició del Servei Públic d'Ocupació Estatal i dels serveis públics d'ocupació de les comunitats autònomes perquè puguin ser publicades durant quinze dies, per tal que els treballadors que resideixin en qualsevol punt del territori nacional puguin concórrer a cobrir-les, abans que siguin tramitades per ser cobertes per treballadors que estiguin a l'estranger.

3. Les sol·licituds per cobrir els llocs per als quals no hagin concorregut treballadors residents les han de presentar les empreses o les organitzacions empresarials, que per a aquests supòsits tenen atribuïda la representació legal empresarial, amb una antelació mínima de tres mesos a l'inici de l'activitat laboral.

4. L'autoritat competent ha de comprovar que les sol·licituds presentades compleixen els requisits exigits per a la contractació que preveu aquest Reglament i, en particular, el que disposa l'article 56.1. De les resolucions adoptades se n'ha de donar trasllat a les organitzacions sindicals i empresarials d'àmbit provincial, que poden transmetre a l'autoritat competent les eventuais consideracions en relació amb aquestes.

5. Quan la resolució sigui favorable, s'ha de notificar a l'ocupador l'autorització de residència i treball, l'eficàcia de la qual queda suspesa fins a l'expedició, si s'escau, del

visat i fins a l'entrada efectiva de l'estranger en territori nacional. La notificació té efectes per a l'abonament de les taxes corresponents en el termini en què sigui procedent.

6. En el moment en què l'autoritat competent disposi dels contractes signats pels empresaris, ha de procedir a fer-hi constar la diligència aprovatòria de l'autorització de residència i treball, i ha d'indicar el sector d'activitat, l'àmbit territorial i la durada autoritzats. Els exemplars dels contractes s'han de tornar a remetre als empresaris perquè puguin ser signats pel treballador al país d'origen, davant l'oficina consular competent per a l'expedició del visat.

7. Amb caràcter general, per a tots els supòsits que recull l'article 55.2, no cal l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger ni l'abonament de la taxa quan la contractació dels treballadors sigui per a un període inferior a sis mesos.

8. En els casos en què les autoritzacions siguin susceptibles de pròrroga, l'ocupador ha d'acreditar que aquesta se sol·licita per continuar la realització de la mateixa obra, servei o activitat especificats en el contracte. La durada de l'autorització de la pròrroga coincideix amb la finalització de l'obra, servei o activitat amb el límit d'un any, i pot ser objecte d'altres pròrrogues en les mateixes condicions. Les autoritzacions de temporada o campanya es poden prorrogar fins a sis o nou mesos en funció del tipus de visat i del període de contractació inicial.

9. El visat de residència i treball per a activitats de durada determinada s'ha de tramitar pel procediment que estableix la secció 1a d'aquest capítol i ha d'incorporar l'autorització de residència i treball, i s'hi ha de fer constar la seva naturalesa temporal, la vigència de la qual comença en la data que s'efectuï l'entrada a Espanya, que s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.

10. Quan en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya no hi hagi constància que el treballador autoritzat inicialment a residir-hi i treballar-hi ha estat afiliat i/o donat d'alta a la Seguretat Social, l'autoritat competent pot resoldre l'extinció de l'autorització de conformitat amb el que disposa l'article 75. Així mateix, l'autoritat competent ha de requerir l'empresari o ocupador perquè indiqui les raons per les quals no s'ha iniciat la relació laboral, amb l'advertència que, si no al·lega cap justificació o si les raons adduïdes es consideren insuficients, es poden denegar sol·licituds d'autorització ulteriors que presenti si es considera que no es garanteix l'activitat continuada dels treballadors.

SECCIÓ 3a RESIDÈNCIA TEMPORAL I TREBALL PEL SEU COMPTE

Article 58. *Requisits.*

Són requisits per a la concessió de l'autorització de residència temporal i treball pel seu compte:

a) Complir els requisits que la legislació vigent exigeix als nacionals per a l'obertura i funcionament de l'activitat projectada.

b) Tenir la qualificació professional exigible o experiència acreditada suficient en l'exercici de l'activitat professional, així com la titulació necessària per a les professions l'exercici de les quals exigeixi homologació específica i, si s'escau, la col·legiació quan així es requereixi.

c) Acreditar que la inversió prevista per a la implantació del projecte sigui suficient i la incidència, si s'escau, en la creació de llocs de treball, en els termes que s'estableixin mitjançant ordre del ministre de Treball i Afers Socials.

d) La certificació que demostrï la col·legiació, en el cas de l'exercici d'activitats professionals independents que l'exigeixin.

e) La previsió que l'exercici de l'activitat produeixi des del primer any recursos econòmics suficients almenys per a la manutenció i allotjament de l'interessat, una vegada deduïts els necessaris per al manteniment de l'activitat.

f) No tenir antecedents penals a Espanya i en els seus països de residència anteriors per delictes existents a l'ordenament espanyol.

g) No estar irregularment a Espanya.

Article 59. *Procediment.*

1. El treballador estranger no resident que pretengui treballar pel seu compte a Espanya ha de presentar, personalment, en model oficial, la sol·licitud d'autorització de residència i treball pel seu compte davant l'oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència, llevat que, excepcionalment, li sigui aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en què correspongui presentar la sol·licitud de visat.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència i treball pel seu compte s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Còpia del passaport, o document de viatge, en vigor, del sol·licitant.

b) Certificat d'antecedents penals o document equivalent, que ha de ser expedid per les autoritats del país d'origen o del país o països en què hagi residit durant els últims cinc anys en què no han de constar condemnes per conductes tipificades a la legislació penal espanyola.

c) Certificat sanitari amb la finalitat d'acreditar que no té cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveu el Reglament sanitari internacional.

d) La titulació o acreditació de tenir la capacitat exigida per a l'exercici de la professió, quan escaigui, degudament homologada.

e) Acreditació de comptar amb la inversió econòmica necessària a què fa referència l'article anterior, o bé compromís suficient de suport per part d'institucions financeres o altres.

f) Projecte d'establiment o activitat a realitzar, amb indicació de la inversió prevista, la seva rendibilitat esperada i, si s'escau, llocs de treball la creació dels quals es prevegi.

g) Relació de les autoritzacions o llicències que s'exigeixin per a la instal·lació, obertura o funcionament de l'activitat projectada o per a l'exercici professional, que indiqui la situació en què es trobin els tràmits per a la seva consecució, incloent, si s'escau, les certificacions de sol·licitud davant els organismes corresponents.

3. La missió diplomàtica o oficina consular ha de registrar la sol·licitud i lliurar a l'interessat la comunicació d'inici de procediment o, si s'escau, resoldre la inadmissió a tràmit.

En el supòsit que no es presentin els documents que recull l'apartat 2 d'aquest article, la missió diplomàtica o oficina consular ha de requerir l'interessat i advertir-li expressament que, si no els aporta en el termini de deu dies, es considera que ha desistit de la petició i es procedeix a arxivar l'expedient.

4. Presentada en forma o solucionada la sol·licitud d'autorització de residència i treball pel seu compte, la missió diplomàtica o oficina consular n'ha de donar trasllat, acompanyada de la documentació corresponent, a l'òrgan competent a la demarcació de la qual sol·licita la

residència l'estranger, directament o a través dels òrgans centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, perquè aquest resolgui el que sigui procedent sobre l'autorització de residència i treball.

5. L'òrgan competent ha d'impulsar la seva tramitació immediata, verificar que els sol·licitants no tenen antecedents penals i no resideixen il·legalment a Espanya, i ha de sol·licitar d'ofici l'informe policial previ, l'informe del Registre central de penats i rebels, així com informes d'altres organismes sobre els àmbits respectius de la seva competència. Aquests informes han de ser emesos en el termini de deu dies.

6. L'autoritat competent, en vista de la documentació presentada i dels informes obtinguts, ha de resoldre el que sigui procedent sobre la sol·licitud.

7. En cas de concessió, l'autoritat competent ha de donar trasllat de la resolució, per mitjans telemàtics i de manera simultània quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i a la missió diplomàtica o oficina consular, i n'ha de condicionar la vigència a la sol·licitud i, si s'escau, a l'expedició del visat i entrada efectiva del treballador en territori nacional.

Igualment, s'ha de notificar a l'interessat l'autorització de residència i treball pel seu compte, amb indicació del fet imposable de la taxa per al seu abonament previ a la sol·licitud de visat.

8. L'interessat ha de presentar personalment, llevat que excepcionalment li sigui aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, la sol·licitud de visat en model oficial, en el termini d'un mes des de la data de la notificació de la concessió de l'autorització de residència i treball pel seu compte, a la qual ha d'adjuntar una còpia d'aquesta, davant la missió diplomàtica o oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència.

9. La missió diplomàtica o oficina consular, en atenció al compliment de la resta dels requisits exigits, ha de resoldre sobre la sol·licitud i expedir, si s'escau, el visat de residència i treball, en el termini màxim d'un mes.

10. Notificada, si s'escau, la concessió del visat, el sol·licitant l'ha de recollir personalment en el termini d'un mes des de la notificació. Si no s'efectua la recollida en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit, i es produeix l'arxivament de l'expedient.

11. A partir de l'entrada legal a Espanya del treballador pel seu compte, pot començar la seva activitat i produir-se l'afiliació, alta i posterior cotització en els termes que estableix la normativa de Seguretat Social que sigui aplicable. Recollit el visat, el sol·licitant ha d'entrar en el territori espanyol durant el seu termini de vigència, que en cap cas no pot ser superior a tres mesos.

12. En el termini d'un mes des de l'entrada, l'estranger ha de sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger. Si en el moment de la sol·licitud de la targeta d'identitat d'estranger, o transcorregut un mes des de la seva entrada a Espanya, no hi ha constància que el treballador autoritzat inicialment a residir i treballar s'ha afiliat i/o s'ha donat d'alta a la Seguretat Social, l'autoritat competent pot resoldre l'extinció de l'autorització, de conformitat amb el que disposa l'article 75.

Article 60. *Efectes del visat de residència i treball pel seu compte.*

1. El visat de residència i treball pel seu compte que s'expedeixi en els supòsits a què es refereix aquesta secció incorpora l'autorització inicial de residència i treball, i la seva vigència comença en la data que s'efectuï l'entrada, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge.

2. L'autorització inicial de residència té una durada d'un any.

Article 61. Denegació de l'autorització de residència i treball pel seu compte.

L'autoritat competent ha de denegar les autoritzacions inicials de residència i treball pel seu compte quan no es compleixin els requisits que estableix aquesta secció per a la seva concessió, o es doni la concurrència d'alguna circumstància prevista en els paràgrafs a), f), g), h), i) o j) de l'article 53.

Article 62. Renovació de l'autorització de residència i treball pel seu compte.

1. L'autorització de residència i treball pel seu compte pot ser renovada en el moment que expiri quan s'acrediti tant la continuïtat en l'activitat que va donar lloc a l'autorització que es renova com el compliment de les obligacions tributàries i de Seguretat Social.

2. L'estranger que vulgui renovar la seva autorització de residència i treball pel seu compte l'ha de sol·licitar davant l'òrgan competent per a la seva tramitació, durant els seixanta dies naturals previs a la data d'expiració de la vigència de la seva autorització. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el supòsit que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'anterior autorització, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

3. A la sol·licitud, en model oficial, s'hi ha d'ha d'adjuntar la documentació que acrediti que segueix complint els requisits que s'exigeixen per a la concessió inicial i d'estar al corrent en el compliment de les obligacions fiscals i de Seguretat Social.

4. L'oficina competent per a la tramitació del procediment ha de sol·licitar d'ofici el certificat d'antecedents penals i resoldre.

5. L'autorització de residència i treball pel seu compte renovada té una vigència de dos anys, llevat que correspongui una autorització de residència permanent.

6. S'entén que la resolució és favorable, en el supòsit que l'Administració no resolgui expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud. L'autoritat competent per concedir l'autorització està obligada a expedir el certificat que acrediti la renovació per aquest motiu i, en el termini d'un mes des de la seva notificació, el titular ha de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger.

SECCIÓ 4a RESIDÈNCIA TEMPORAL I TREBALL EN EL MARC DE PRESTACIONS TRANSNACIONALS DE SERVEIS

Article 63. Definició.

Està en situació de residència temporal i treball en el marc de prestacions transnacionals de servei el treballador estranger que, mitjançant una relació laboral expressa, depengui d'una empresa establerta en un Estat no pertanyent a la Unió Europea ni a l'espai Econòmic Europeu, en els supòsits següents:

a) Quan el desplaçament temporal es produeixi per compte i sota la direcció de l'empresa estrangera, en execució d'un contracte subscrit entre aquesta i el destinatari de la prestació de serveis que estigui establert o que exerceixi la seva activitat a Espanya, en el supòsit que estableix la disposició adicional quarta de la Llei 45/1999, de 29 de novembre, sobre desplaçament de treballadors en el marc d'una prestació de serveis transnacional.

b) Quan es tracti del desplaçament temporal de treballadors des de centres de treball d'empreses establertes

fora d'Espanya a centres de treball a Espanya d'aquesta mateixa empresa o d'una altra empresa del grup de què formi part.

c) Quan es tracti del desplaçament temporal de treballadors altament qualificats per a la supervisió o assessorament d'obres o serveis que empreses radicades a Espanya hagin de realitzar a l'exterior.

Article 64. Requisits.

1. Per a la concessió d'aquesta autorització de residència i treball es valora el compliment de les condicions següents:

a) Que la residència del treballador estranger al país on radica l'empresa que el desplaça és estable i regular.

b) Que l'activitat professional del treballador estranger al país on radica l'empresa que el desplaça té caràcter habitual, i que s'ha dedicat a l'activitat esmentada com a mínim durant un any i ha estat al servei d'aquesta empresa, almenys, nou mesos.

c) Que l'empresa que el desplaça garanteix als seus treballadors desplaçats temporalment a Espanya els requisits i les condicions de treball aplicables, d'acord amb el que estableix la Llei 45/1999, de 29 de novembre.

2. Queden expressament exclosos d'aquest tipus d'autorització de residència i treball els desplaçaments realitzats amb motiu del desenvolupament d'activitats formatives en els supòsits que preveuen els paràgrafs a) i c) de l'article anterior i del personal navegant respecte de les empreses de la marina mercant.

3. Aquesta autorització de residència i treball es limita a una activitat i àmbit territorial concrets. La seva durada ha de coincidir amb el temps del desplaçament del treballador amb el límit d'un any, prorrogable pel mateix període si s'acrediten idèntiques condicions.

Article 65. Procediment.

El procediment de tramitació de l'autorització de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis és el que estableix aquest capítol, amb les especialitats següents:

a) L'ocupador que pretengui desplaçar un treballador estranger a Espanya ha de presentar, personalment o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial, la corresponent sol·licitud d'autorització de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis davant la delegació o subdelegació del Govern del lloc on s'hagin de prestar els serveis o davant la missió diplomàtica o oficina consular corresponent al seu lloc de residència, i és aplicable per a aquest últim cas el procediment establert per a les autoritzacions de residència i treball pel seu compte.

b) A la sol·licitud d'autorització de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis s'hi ha d'adjuntar la documentació següent:

1r Els documents necessaris per acreditar el compliment dels requisits que estableix l'article anterior.

2n Una còpia del passaport o document de viatge en vigor del treballador estranger.

3r Els documents que justifiquin la concurrència, si són al·legats per l'interessat, d'algun o alguns dels supòsits específics que estableix l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

4t La titulació o acreditació de tenir la capacitat exigida per a l'exercici de la professió, quan sigui procedent, degudament homologada.

5è La documentació acreditativa que identifica l'empresa que desplaça el treballador estranger i el seu domicili fiscal.

6è El contracte de treball del treballador estranger amb l'empresa que el desplaça.

7è El certificat de desplaçament de l'autoritat o institució competent del país d'origen que acrediti que el treballador continua subjecte a la seva legislació en matèria de Seguretat Social si existeix instrument internacional de Seguretat Social aplicable.

En el cas d'inexistència d'instrument internacional de Seguretat Social aplicable, un document públic sobre nomenament de representant legal de l'empresa que desplaça el treballador, als efectes del compliment de les obligacions de Seguretat Social.

8è Una còpia del contracte de prestació de serveis en el supòsit que preveu l'apartat 1.a) de l'article 63.

9è Escritura o document públic que acrediti que les empreses pertanyen al mateix grup en el supòsit que preveu l'apartat 1.b) de l'article 63.

10è La documentació que acrediti el supòsit que preveu l'apartat 1.c) de l'article 63.

c) El tràmit de l'abonament de la taxa no es realitza quan l'autorització de residència i treball sigui inferior a sis mesos.

Article 66. Denegació de les autoritzacions de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

És causa de denegació d'aquesta autorització, a més de l'incompliment d'algun dels requisits que preveu aquesta secció, la concurrència d'alguna circumstància prevista a l'article 53, amb excepció del paràgraf b).

Article 67. Efectes del visat de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis.

El visat de residència i treball que s'expedeixi en els supòsits a què es refereix aquesta secció, i que segueix la tramitació que preveu la secció 2a d'aquest capítol, té la consideració d'autorització inicial de residència i treball en el marc de prestacions transnacionals de serveis, la vigència de la qual comença en la data que s'efectuï l'entrada i així es faci constar en el visat, passaport o títol de viatge.

Article 68. Excepcions a l'autorització de treball.

Estan exceptuats de l'obligació d'obtenir autorització de treball per a l'exercici d'una activitat lucrativa, laboral o professional els estrangers que estiguin inclosos a l'article 41 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i compleixin les condicions següents:

a) Tècnics, investigadors i científics estrangers, convidats o contractats per l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les universitats, els ens locals o els organismes que tinguin per objecte la promoció i el desenvolupament de la recerca promoguts o participats majoritàriament per les anteriors.

Tenen aquesta consideració els professionals estrangers que pels seus coneixements, especialització, experiència o pràctiques científiques siguin convidats o contractats per qualssevol de les administracions esmentades per a l'exercici d'una activitat o programa tècnic, científic o d'interès general.

Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball subscrits per qui tingui atribuïda la representació legal de l'òrgan corresponent, on consti la descripció del projecte i el perfil professional que es requereix per al seu exercici.

b) Professors, tècnics, investigadors i científics estrangers convidats o contractats per una universitat espanyola. Es considera com a tals els docents estrangers que siguin convidats o contractats per una universitat espanyola per desenvolupar tasques lectives o altres tasques acadèmiques.

Aquesta circumstància queda acreditada amb la presentació de la invitació o contracte de treball per a l'exercici d'activitats lectives, subscrits per qui tingui atribuïda la representació legal de la universitat espanyola corresponent.

c) Personal directiu o professorat estranger d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, o privades, de prestigi acreditat, oficialment reconegudes per Espanya, que desenvolupin al nostre país programes culturals i docents dels seus països respectius, en la mesura en què limitin la seva activitat a l'execució d'aquests programes. Es poden beneficiar de l'excepció els estrangers en qui concorrin les circumstàncies següents:

1a Ocupar llocs de direcció, de docència o de recerca i limitar la seva ocupació a l'exercici de l'activitat indicada en institucions culturals o docents estrangeres radicades a Espanya.

2a Quan es tracti d'institucions culturals o docents dependents d'altres estats, han de dur a terme a Espanya la seva activitat de manera que els estudis cursats, programes desenvolupats i els títols o diplomes expedits tinguin validesa i siguin reconeguts pels països dels quals depenguin.

3a Si es tracta d'institucions privades estrangeres, es considera acreditat el prestigi quan l'entitat i les activitats realitzades hagin estat oficialment reconegudes i autoritzades per les autoritats competents, i els títols o diplomes que expedixin tinguin validesa i reconeixement pels països dels quals depenguin.

Aquestes circumstàncies queden acreditades amb la presentació de la documentació que justifiqui la validesa al país d'origen dels títols o diplomes expedits a Espanya, del contracte de treball o designació per a l'exercici d'activitats de direcció o docència i, en el cas de les entitats privades, també de la documentació que justifiqui el seu reconeixement oficial a Espanya.

d) Els funcionaris civils o militars de les administracions estatals estrangeres que vinguin a Espanya per desenvolupar activitats en virtut d'acords de cooperació amb l'Administració espanyola.

Aquesta situació queda acreditada amb la presentació del certificat emès per l'Administració estatal estrangera competent i la justificació d'aquests aspectes.

e) Corresponsals de mitjans de comunicació estrangers. Tenen aquesta consideració els professionals de la informació al servei de mitjans de comunicació estrangers que portin a terme la seva activitat informativa a Espanya, degudament acreditats per les autoritats espanyoles, ja sigui com a corresponsals ja sigui com a enviats especials.

Aquesta situació queda acreditada amb la presentació de l'acreditació emesa pel Ministeri de la Presidència.

f) Membres de missions científiques internacionals que realitzin treballs i recerca a Espanya autoritzats pel Ministeri d'Educació i Ciència o pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Tenen aquesta consideració els estrangers que formin part d'una missió científica internacional que es desplaci a Espanya per realitzar activitats d'estudi o recerca programades per un organisme o agència internacional, i autoritzades per les autoritats competents.

Aquesta situació queda acreditada amb la presentació de l'autorització del Ministeri d'Educació i Ciència o del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç de formar part d'una missió científica internacional.

g) Els artistes que vinguin a Espanya a realitzar actuacions concretes que no suposin una activitat continuada. Estan incloses en aquest supòsit les persones que, de forma individual o col·lectiva, es desplacin a Espanya per realitzar una activitat artística, directament davant el públic o destinada a la gravació de qualsevol tipus per a la seva difusió, en qualsevol mitjà o local destinat habitualment o accidentalment a espectacles públics o actuacions de tipus artístic. Les activitats que es realitzin no poden superar cinc dies continuats d'actuació o vint dies d'actuació en un període inferior a sis mesos.

Aquesta situació queda acreditada amb la presentació del document nacional d'identitat i del contracte de treball per a l'exercici de les activitats artístiques.

h) Ministres religiosos i membres de la jerarquia de les diferents esglésies, confessions i comunitats religioses, així com religiosos professors d'ordes religiosos. Tenen aquesta consideració les persones en qui concorrin els requisits següents:

1r Que pertanyin a una església, confessió, comunitat religiosa o orde religiós que figuri inscrit en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia.

2n Que tinguin, efectivament i actualment, la condició de ministre de culte, membre de la jerarquia o de religiós profés, per complir els requisits que estableixen les seves normes estatutàries.

3r Que les activitats que hagin de desenvolupar a Espanya siguin estrictament religioses o, en el cas de religiosos professors, siguin merament contemplatives o responguin als fins estatutaris propis de l'orde; queden excloses expressament les activitats retribuïdes que no es realitzin en aquest àmbit.

4t Que l'entitat de la qual depenguin es comprometi a fer-se càrrec de les despeses ocasionades per la seva manutenció.

L'aspecte indicat en el paràgraf 1r s'acredita mitjançant certificació del Ministeri de Justícia; els expressats en els paràgrafs 2n a 4t s'acrediten mitjançant una certificació expedida per l'entitat, amb la conformitat del Ministeri de Justícia.

Queden expressament exclosos d'aquest article els seminaristes i les persones en preparació per al ministeri religiós, encara que temporalment realitzin activitats de caràcter pastoral, així com les persones vinculades amb un orde religiós en què encara no hagin professat, encara que realitzin una activitat temporal en compliment dels seus estatuts religiosos.

i) Els estrangers que formin part dels òrgans de representació, govern i administració dels sindicats i organitzacions empresarials reconeguts internacionalment, sempre que la seva activitat es limiti estrictament a l'exercici de les funcions inherents a aquesta condició.

j) Els espanyols d'origen que hagin perdut la nacionalitat espanyola. Aquesta situació s'acredita mitjançant una certificació literal de naixement o, si no, amb el mitjà de prova adequat admès en dret.

k) Els menors estrangers en edat laboral tutelats per una entitat de protecció de menors competent, per a les activitats que, a proposta de l'entitat esmentada, mentre estiguin en aquesta situació, afavoreixin la seva integració social.

Aquesta situació queda provada amb l'acreditació que l'entitat esmentada exerceix la tutela del menor i la presentació per part d'aquesta de la proposta d'activitat que afavoreixi la integració social del menor.

Article 69. *Procediment.*

1. En cas que no sigui resident a Espanya, l'estranger ha de sol·licitar el visat de residència corresponent davant l'oficina consular espanyola corresponent al seu lloc de residència, adjuntant a la sol·licitud la documen-

tació que sigui procedent per a cada un dels supòsits d'excepció a l'autorització de treball que preveu l'article 68. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en què correspongui presentar la sol·licitud de visat. L'oficina consular ha de verificar l'excepció i tramitar el visat de residència d'acord amb el que disposa l'article 35, si bé s'ha de reduir el termini previst a l'apartat 5 de l'esmentat article a set dies, i s'ha de considerar l'absència de resposta, que preveu l'apartat 6 de l'article esmentat, com a resolució favorable.

2. En cas que sigui resident a Espanya, l'estranger ha de sol·licitar el reconeixement de l'excepció, i al·legar que compleix aquestes condicions davant la subdelegació del Govern o delegació del Govern en les comunitats autònomes uniprovincials, corresponent a la província on estigui el centre de treball, i aportar la documentació que ho justifiqui. Aquesta situació es considera denegada si en el termini de tres mesos la subdelegació o delegació del Govern no es pronuncia. La delegació del Govern o subdelegació del Govern corresponent pot sol·licitar la presentació de la documentació addicional que s'estimi pertinent per acreditar que l'estranger està en algun dels supòsits que preveu l'article 68, així com els informes que siguin necessaris a altres òrgans administratius.

3. La vigència del reconeixement de l'excepció s'ha d'adaptar a la durada de l'activitat o programa que es desenvolupi, amb el límit d'un any en el reconeixement inicial, de dos en la primera renovació i de dos anys més en la renovació següent, si subsisteixen les circumstàncies que en van motivar l'excepció.

4. El fet d'haver estat titular d'una excepció d'autorització de treball no genera drets per a l'obtenció d'una autorització de treball pel seu compte o per compte d'altri de caràcter inicial.

Article 70. *Efectes del visat.*

1. El visat de residència que s'expedeixi en els supòsits a què es refereix aquesta secció ha d'incorporar l'autorització inicial de residència amb l'excepció a l'autorització de treball, i la seva vigència comença des de la data en què s'efectuï l'entrada, i així es faci constar en el visat, passaport o títol de viatge. El treballador ha de sol·licitar personalment, en el termini d'un mes, davant l'oficina corresponent la targeta d'identitat d'estranger.

2. Així mateix, una vegada recollit el visat, el treballador ha d'entrar en el territori espanyol, de conformitat amb el que estableix el títol I, durant la vigència del visat, no superior a tres mesos.

CAPÍTOL III

Residència permanent

Article 71. *Definició.*

Està en situació de residència permanent l'estranger que hagi estat autoritzat a residir a Espanya indefinidament i a treballar en igualtat de condicions que els espanyols.

Article 72. *Supòsits.*

1. Tenen dret a obtenir una autorització de residència permanent els estrangers que acreditin haver residit legalment i de forma continuada en el territori espanyol durant cinc anys.

2. La continuïtat a què es refereix l'apartat anterior no queda afectada per absències del territori espanyol de fins a sis mesos, sempre que la suma d'aquestes no superi el total d'un any dins dels cinc anys referits a l'apartat 1, llevat que les sortides corresponents s'hagin efectuat de manera irregular.

3. L'autorització de residència permanent també es concedeix als estrangers que acreditin que estan en qualsevol dels supòsits següents:

a) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió de jubilació, en la seva modalitat contributiva, inclosa dins de l'acció protectora del sistema espanyol de la Seguretat Social.

b) Residents que siguin beneficiaris d'una pensió d'incapacitat permanent absoluta o de gran invalidesa, en la seva modalitat contributiva, inclosa dins de l'acció protectora del sistema espanyol de la Seguretat Social o de prestacions anàlogues a les anteriors obtingudes a Espanya i consistents en una renda vitalícia, no capitalitzable, suficient per mantenir-se.

c) Que hagin nascut a Espanya i en arribar a la majoria d'edat acreditin haver residit a Espanya de forma legal i continuada durant, almenys, els tres anys consecutius immediatament anteriors a la sol·licitud.

d) Que hagin estat espanyols d'origen i hagin perdut la nacionalitat espanyola.

e) Que en arribar a la majoria d'edat hagin estat sota la tutela d'una entitat pública espanyola durant els cinc anys immediatament anteriors de forma consecutiva.

f) Apàtrides o refugiats que estiguin en territori espanyol i als quals s'hagi reconegut l'estatut respectiu a Espanya.

g) Estrangers que hagin contribuït de forma notòria al progrés econòmic, científic o cultural d'Espanya, o a la projecció d'Espanya a l'exterior. En aquests supòsits, correspon al ministre de Treball i Afers Socials la concessió de l'autorització de residència permanent, amb l'informe previ del ministre de l'Interior.

Article 73. *Procediment.*

1. Els estrangers que estiguin en territori espanyol i en algun dels supòsits que recull l'article anterior han de sol·licitar, en model oficial, l'autorització de residència permanent.

Els estrangers que no estiguin en territori nacional han de presentar personalment la sol·licitud d'autorització de residència permanent davant l'oficina diplomàtica o consular a la demarcació de la qual resideixin, que s'ha de tramitar en els mateixos termes que la residència temporal recollida a la secció 1a del capítol I del títol IV.

2. A la sol·licitud d'autorització de residència permanent s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti la residència legal prèvia a Espanya durant cinc anys o, si s'escau, que l'estranger es troba en algun dels supòsits que recull l'article 72.3.

3. Rebuda la sol·licitud, o solucionada aquesta, l'òrgan competent ha de sol·licitar d'ofici el certificat d'antecedents penals corresponent, així com els informes que estimi pertinents per a la tramitació i resolució del procediment.

4. En el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, i sense perjudici del que disposa la lletra g) de l'article 72.3.g), el delegat o subdelegat del Govern, segons correspongui, ha de resoldre.

5. S'entén que la resolució és favorable, en el supòsit que l'Administració no resolgui expressament en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud, sempre que aquesta es fonamenti en els supòsits que recullen l'apartat 1 o els paràgrafs a) i b) de l'apartat 3 de l'article 72.

6. Resulta, si s'escau, la concessió de l'autorització de residència permanent, l'estranger ha de sol·licitar

personalment la targeta d'identificació d'estranger, en el termini d'un mes des de la seva notificació.

Article 74. *Renovació de la targeta d'identitat d'estranger dels residents permanents.*

1. Els estrangers que siguin titulars d'una autorització de residència permanent han de sol·licitar la renovació de la targeta d'identitat d'estranger cada cinc anys.

2. La sol·licitud de renovació s'ha de presentar durant els seixanta dies immediatament anteriors a la data d'expiració de la vigència de la targeta. Per procedir a renovar-la el sol·licitant ha d'aportar l'anterior targeta d'identitat d'estranger, així com abonar les taxes corresponents. La presentació de la sol·licitud en aquest termini prorroga la validesa de l'autorització anterior fins a la resolució del procediment. També es prorroga fins a la resolució del procediment en el cas que la sol·licitud es presenti dins dels tres mesos posteriors a la data en què hagi finalitzat la vigència de l'autorització anterior, sense perjudici de la incoació del procediment sancionador corresponent per la infracció en què s'hagi incorregut.

CAPÍTOL IV

Extinció de les autoritzacions de residència i/o treball

Article 75. *Extinció de l'autorització de residència temporal.*

1. La vigència de les autoritzacions de residència temporal s'extingeix sense necessitat de pronunciament administratiu:

a) Pel transcurs del termini per al qual s'hagin expedit.

b) Per renúncia expressa o tàcita del seu titular. S'entén que hi ha hagut renúncia tàcita quan l'interessat, després d'haver estat requerit per comparèixer a l'oficina d'Estrangers o a la comissaria de policia que hagi seguit l'expedient amb la finalitat de tramitar o fer-li lliurament de la targeta d'identitat d'estranger, no s'hi personi en el termini de tres mesos des que es va practicar el requeriment, llevat que l'interessat acrediti que la incompareixença va ser deguda a una causa justificada.

c) Perquè el resident estranger està obligat a la renovació extraordinària de l'autorització, en virtut del que disposen les autoritats competents en estats d'excepció o de lloc, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i lloc.

d) Per la inclusió en algun dels supòsits de prohibició d'entrada que preveu aquest Reglament, o bé per no haver-se conegut aquesta circumstància en el moment de la seva entrada, o bé per haver-se produït durant la seva permanència a Espanya.

2. L'autorització de residència temporal s'extingeix per resolució motivada de l'autoritat competent per a la seva concessió, d'acord amb els tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es constati la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'estranger deixi de disposar de recursos econòmics o mitjans de vida suficients, d'assistència sanitària garantida, tenint en compte el que preveu l'article 12 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o d'habitatge adequat, sense que pugui disposar d'aquests en un

termini de tres mesos comptats a partir de la notificació en relació amb aquesta circumstància.

b) Quan l'estranger canviï o perdi la seva nacionalitat, sense perjudici que pugui adquirir una altra autorització de residència d'acord amb les noves circumstàncies.

c) Quan desapareguin les circumstàncies que van servir de base per a la seva concessió. Sense perjudici d'altres casos, s'entén que es dona aquest supòsit quan a les autoritzacions inicials de residència temporal i treball per compte d'altri, en el termini d'un mes des de l'entrada a Espanya de l'estranger i, en tot cas, en el moment de la seva sol·licitud de la targeta d'identitat d'estranger, no hi hagi constància que la persona autoritzada inicialment a residir-hi i treballar-hi ha estat afiliada i/o donada d'alta a la Seguretat Social.

d) Quan es comprovi la inexactitud greu de les al·legacions formulades pel titular per obtenir l'autorització de residència esmentada.

e) Quan deixi de tenir passaport, document anàleg o, si s'escau, cèdula d'inscripció, vàlids i en vigor, llevat que pugui justificar que ha realitzat els tràmits necessaris per a la renovació o recuperació del passaport o document anàleg.

f) Per la permanència fora d'Espanya durant més de sis mesos en un període d'un any.

Aquesta circumstància no és aplicable als titulars d'una autorització de residència temporal i treball vinculats mitjançant una relació laboral a organitzacions no governamentals, fundacions o associacions, inscrites en el registre general corresponent i reconegudes oficialment d'utilitat pública com a cooperants, i que realitzin per a aquelles projectes de recerca, cooperació al desenvolupament o ajuda humanitària, portats a terme a l'estranger. Tampoc és aplicable als titulars d'una autorització de residència que estiguin en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea per a la realització de programes temporals d'estudis promoguts per la mateixa Unió.

Article 76. *Extinció de l'autorització de residència permanent.*

La vigència de les autoritzacions de residència permanent s'extingeix:

a) Perquè el resident estranger està obligat a la renovació extraordinària de les autoritzacions, en virtut del que disposen les autoritats competents, en estats d'excepció o de lloc, d'acord amb el que disposa l'article 24 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i lloc.

b) Per resolució motivada de l'òrgan competent per a la seva concessió, d'acord amb els tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan es comprovi la inexactitud greu de les al·legacions formulades pel titular per obtenir l'autorització de residència esmentada.

c) Per resolució motivada de l'òrgan competent, d'acord amb els tràmits que preveu la normativa vigent per als procediments d'atorgament, modificació i extinció d'autoritzacions, quan estigui inclòs en algun dels supòsits de prohibició d'entrada que preveu aquest Reglament, posat aquest supòsit en relació amb el que estableix l'article 57.5 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

d) Per la permanència fora d'Espanya durant més de 12 mesos consecutius o més de trenta mesos en el còmput global dels cinc anys de residència.

TÍTOL V

Contingent

Article 77. *Contingent de treballadors estrangers.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el Govern pot aprovar amb caràcter anual, per acord del Consell de Ministres, un contingent de treballadors estrangers.

2. El contingent permet la contractació programada de treballadors que no estan ni resideixen a Espanya, cridats a desenvolupar feines amb vocació d'estabilitat i que són seleccionats en els seus països d'origen a partir de les ofertes genèriques presentades pels empresaris.

3. L'acord del Consell de Ministres ha d'establir els supòsits en què és possible tramitar ofertes nominatives a través del contingent.

Article 78. *Contingut del contingent.*

1. L'acord pel qual s'aprovi el contingent comprèn una xifra provisional, així com les característiques de les ofertes de feina de caràcter estable per un any natural que puguin ser cobertes a través d'aquest procediment per treballadors estrangers que no estiguin ni resideixin a Espanya.

2. Així mateix, l'acord de contingent pot establir un nombre de visats per a recerca de feina dirigits a fills o nets d'espanyol d'origen, així com un nombre de visats per a recerca de feina limitats a determinats sectors d'activitat o ocupacions en un àmbit territorial concret.

3. L'acord del Consell de Ministres que aprovi el contingent pot regular, de manera diferenciada respecte a les ofertes estables a què es refereix, particularitats en el procediment de contractació de treballadors de temporada regulats a la secció 2a del capítol II del títol IV.

4. Al llarg de l'any es pot revisar el nombre i la distribució de les ofertes de feina admissibles en el marc del contingent, per adaptar-lo a l'evolució del mercat de treball.

5. Les ofertes de feina genèriques presentades a través del contingent s'orienten preferentment cap als països amb què Espanya hagi signat acords sobre regulació i ordenació de fluxos migratoris.

Article 79. *Elaboració del contingent.*

1. Correspon a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració l'elaboració de la proposta de contingent, amb la consulta prèvia de la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, que ha de tenir en compte, en tot cas, la informació sobre la situació nacional d'ocupació subministrada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal i les propostes que elevin les comunitats autònomes. Aquestes propostes es realitzen després d'haver rebut les sol·licituds de les organitzacions empresarials d'àmbit provincial, i, si s'escau, les consideracions que els hagin fet arribar les organitzacions sindicals d'idèntic àmbit.

2. Així mateix, s'ha de tenir en compte l'informe elaborat pel Consell Superior de Política d'Immigració sobre la situació d'ocupació i integració social dels immigrants que preveu l'article 68.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Elaborada la proposta, la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració l'ha de presentar davant la Comissió Interministerial d'Estrangeria perquè informi sobre la procedència d'elevar-la al Govern.

4. Les diferents actuacions de gestió, selecció, intervenció social i concessió d'autoritzacions de residència i treball, entre d'altres que siguin conseqüència de l'execució del contingent, s'han de desenvolupar en els termes que el Govern estableixi a l'acord adoptat.

Article 80. Procediment.

1. L'acord del Consell de Ministres pel qual s'aprovi el contingent ha d'establir el procediment per a la contractació dels treballadors estrangers. En tot cas, els contractes de treball que es gestionin a través del contingent han de ser signats per estrangers que no estiguin ni siguin residents en territori espanyol, i han de contenir, almenys, els aspectes que preveu l'article 2.2 del Reial decret 1659/1998, de 24 de juliol, pel qual es desplega l'article 8.5 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en matèria d'informació al treballador sobre els elements essencials del contracte de treball, així com una previsió del salari net que ha de percebre el treballador.

2. Els empresaris que pretenguin contractar a través del contingent han de presentar les sol·licituds personalment, o a través de qui vàlidament tingui atribuïda la representació legal empresarial que, per a aquests supòsits, poden ser les organitzacions empresarials.

3. En els processos de selecció en origen dels treballadors, realitzats, si s'escau, d'acord amb els procediments que preveuen els acords de regulació de fluxos migratoris, hi poden participar els empresaris, directament o indirectament, sempre que ho sol·licitin, així com els representants de la Direcció General d'Immigració encarregats específicament d'aquestes tasques.

4. Tenint en compte les característiques del lloc de treball que s'hagi d'ocupar, es poden fer cursos de formació, a Espanya o als països d'origen, adreçats als treballadors que hagin estat seleccionats o preseleccionats. A través del mitjà més adequat, s'ha de procurar el subministrament de la informació suficient al treballador sobre els seus drets i deures com a tal.

5. D'acord amb la celeritat del procediment, es pot admetre que la presentació de sol·licitud de visat per als treballadors seleccionats es realitzi a través de l'organisme de selecció de manera conjunta per als treballadors de la contractació dels quals es pretén per al mateix període.

6. Concedit el visat per l'autoritat consular, aquest ha d'incorporar l'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri d'un any de durada, comptat des de la data en què s'efectuï l'entrada a Espanya, la qual s'ha de fer constar obligatòriament en el passaport o títol de viatge. L'autorització inicial de residència i treball es limita a un àmbit territorial i sector d'activitat determinat i permet la incorporació immediata dels treballadors a l'empresa, així com la seva afiliació i/o alta a la Seguretat Social.

7. En el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya, els treballadors estan obligats a sol·licitar personalment la targeta d'identitat d'estranger corresponent. Aquesta targeta s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i ha de ser retirada personalment per l'estranger, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que ho impedeixin.

Article 81. Visats per buscar feina.

1. Els visats per buscar feina autoritzen a desplaçar-se al territori espanyol, per buscar feina durant el període d'estada de tres mesos. Si, transcorregut el termini, no ha obtingut un contracte, l'estranger queda obligat a sortir del territori nacional; en cas contrari, incorre en la infracció que preveu l'article 53.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Als efectes de verificar la sortida del territori nacional, l'estranger s'ha de presentar davant els responsables del control fronterer per on s'efectuï la sortida, perquè s'estampi sobre el seu passaport un segell de sortida. Aquesta circumstància s'anota en el Registre central d'estrangers i es comunica, per mitjans telemà-

tics quan sigui possible, al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Article 82. Visats per buscar feina adreçats a fills o néts d'espanyol d'origen.

El nombre de visats per buscar feina dirigits als fills i néts d'espanyol d'origen, que, d'acord amb el que disposa l'article 40 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, estan exempts de la valoració de la situació nacional d'ocupació, així com els mecanismes de selecció dels destinataris i les fórmules de presentació de les sol·licituds, es regulen a l'acord de contingent.

Article 83. Visats per buscar feina per a determinats sectors d'activitat o ocupacions.

1. El contingent pot aprovar un nombre de visats per buscar feina limitats a un àmbit territorial i a un sector d'activitat on hi hagi llocs de treball de cobertura difícil i les circumstàncies específiques del mercat laboral afectat determinin que els llocs es puguin cobrir de manera més adequada a través d'aquest sistema.

2. En cada país, l'organisme de selecció que prevegi l'acord de regulació de fluxos corresponent ha de realitzar la selecció dels estrangers entre els que acreditin que compleixen els requisits i les qualificacions professionals que es determinin en funció dels sectors d'activitat.

3. El visat per buscar feina autoritza el seu titular a estar-se legalment a Espanya durant tres mesos. El treballador ha de buscar una feina en el sector d'activitat i en l'àmbit territorial per al qual s'hagi previst la concessió de l'autorització i les oficines d'Estrangers o àrees de Treball i Afers Socials han d'inadmetre a tràmit o denegar, si s'escau, les sol·licituds que es presentin per a una altra ocupació o àmbit territorial diferents dels previstos per a la seva autorització d'acord amb el que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Excepcionalment, quan es produeixin circumstàncies imprevistes al mercat laboral, la Direcció General d'Immigració pot disposar que l'autorització de residència i treball sigui concedida en un altre àmbit territorial o sector d'activitat diferents dels previstos inicialment.

4. L'ocupador que pretengui la contractació de l'estranger en aquestes condicions ha de presentar un contracte de treball-sol·licitud d'autorització, signat per les dues parts, així com els documents que esmenta l'article 51.2, a l'oficina d'Estrangers o a l'àrea o dependència de Treball i Afers Socials de la delegació o subdelegació del Govern.

5. L'autoritat competent s'ha de pronunciar en el termini màxim de deu dies sobre la concessió de l'autorització de residència i treball, i notificar al sol·licitant la resolució de manera immediata.

6. L'eficàcia de l'autorització concedida està condicionada a la posterior afiliació i/o alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització adquireix vigència i té la consideració d'autorització inicial de residència i treball per compte d'altri.

7. En el termini d'un mes des de l'entrada en vigor de l'autorització, els treballadors estan obligats a sol·licitar personalment la corresponent targeta d'identitat d'estranger. La targeta s'expedeix pel termini de validesa de l'autorització de residència temporal i ha de ser retirada personalment per l'estranger, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals que ho impedeixin.

TÍTOL VI

Treballadors transfronterers

Article 84. *Autorització de treball per compte propi o per compte d'altri per a treballadors transfronterers.*

1. Es concedeix aquest tipus d'autorització als treballadors que resideixin a la zona fronterera d'un Estat limítrof al qual tornen diàriament i porten a terme activitats lucratives, laborals o professionals pel seu compte o per compte d'altri a les zones frontereres del territori espanyol. La seva validesa està limitada a aquest àmbit territorial, té una vigència màxima de cinc anys i és renovable.

2. En la concessió inicial i les successives renovacions cal atènyer-se al que disposen els articles que estableixen les condicions per a la concessió de l'autorització de treball que sigui procedent i la seva renovació.

3. El fet d'haver estat titular d'una autorització de treball pel seu compte o per compte d'altri per a treballadors transfronterers no genera dret per obtenir una autorització de residència i treball pel seu compte o per compte d'altri, sense perjudici que sigui tinguda en compte per valorar les sol·licituds que pugui presentar el titular.

4. L'estranger ha de sol·licitar i obtenir la targeta de treballador transfronterer corresponent a què es refereix el títol X. Aquesta targeta acredita la condició de treballador transfronterer i permet l'entrada i sortida de territori nacional per dur a terme l'activitat a què es refereixi.

5. Aquesta autorització de treball es renova quan expira, mentre el titular continuï en actiu i subsisteixin les circumstàncies que en van motivar la concessió.

6. Es deneguen les autoritzacions de treball pel seu compte o per compte d'altri per a treballadors transfronterers, a més de per la concurrència d'alguna de les causes generals de denegació que estableix aquest reglament per a les autoritzacions de residència i treball per compte d'altri, per la pèrdua de la condició de treballador transfronterer.

7. Les autoritzacions s'extingeixen quan concorrin les causes previstes per a la resta d'autoritzacions que regula aquest Reglament, quan siguin aplicables.

TÍTOL VII

Autorització per a recerca i estudis

Article 85. *Definició.*

1. Els estrangers que vulguin fer treballs de recerca o formació no remunerats laboralment, o cursar o ampliar estudis, en qualssevol centres docents o científics espanyols públics o privats oficialment reconeguts, han de disposar del visat d'estudis corresponent.

2. El visat d'estudis habilita l'estranger a quedar-se a Espanya en situació d'estada per fer-hi cursos, estudis, treballs de recerca o formació. La durada de l'estada ha de ser igual a la del curs per al qual estigui matriculat o, si s'escau, del treball de recerca que porti a terme. És causa de l'extinció de la vigència del visat el cessament en l'activitat per a la qual va ser concedit.

Article 86. *Requisits.*

Són requisits per obtenir el visat d'estudis:

a) Complir tots els requisits per a l'entrada que estableix el títol I.

b) Haver estat admès per reglament en qualssevol centres docents o científics espanyols, públics o privats, reconeguts oficialment, per cursar o ampliar estudis o fer treballs de recerca o formació, no remunerats laboralment, amb indicació, segons correspongui, d'un horari que impliqui assistència i/o d'un pla d'estudis, recerca o formació aprovat.

c) En els casos d'estudiants menors d'edat, quan no vinguin acompanyats dels seus pares o tutors i no estiguin sota el supòsit de l'article 92, s'ha de requerir, a més, l'autorització d'aquests per desplaçar-se a Espanya per realitzar els estudis, en què consti el centre i el període d'estada previst.

d) Tenir garantits els mitjans econòmics necessaris per sufragar el cost dels seus estudis, així com les despeses d'estada i retorn al seu país, i, si s'escau, els dels seus familiars. Llevat que la convocatòria exclougui com a beneficiaris els estudiants o investigadors en situació d'estada, s'entén que tenen dret a l'accés al sistema públic de beques i ajudes en les mateixes condicions que els espanyols.

Article 87. *Procediment.*

1. La sol·licitud de visat d'estudis s'ha de presentar personalment, en model oficial, a la missió diplomàtica o oficina consular espanyola a la demarcació de la qual resideixi l'estranger, llevat que, excepcionalment, li sigui aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'apartat 2 de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, si hi ha una causa que ho justifiqui, pot determinar la missió diplomàtica o oficina consular diferent de l'anterior en què correspongui presentar la sol·licitud de visat. Si es tracta de menors d'edat, la sol·licitud ha de ser presentada personalment pels seus pares o tutors o per un representant degudament acreditat.

2. A la sol·licitud de visat d'estudis s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin:

a) La vigència del passaport o document de viatge del sol·licitant per a tot el període per al qual se sol·licita el visat.

b) L'admissió en un centre docent, públic o privat, oficialment reconeguts, per cursar o ampliar estudis o fer-hi treballs de recerca o formació, en què ha de constar, quan escaigui, el número de codi assignat al centre esmentat en el Registre nacional d'universitats, centres i ensenyaments o en el Registre estatal de centres docents no universitaris, tots dos dependents del Ministeri d'Educació i Ciència, així com els centres de recerca reconeguts com a tals pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o pel Ministeri d'Educació i Ciència.

c) El contingut del pla d'estudis, formació o recerca que s'hagi de realitzar.

d) Una assegurança mèdica que cobreixi, durant tot el temps de la seva estada a Espanya, les despeses mèdiques i la repatriació associades a un accident o a una malaltia sobtada.

e) La disposició de mitjans de subsistència i allotjament per al període que se sol·licita i, si s'escau, per garantir el retorn al país de procedència.

f) En el cas d'estudiants menors d'edat, l'autorització corresponent dels pares o tutors.

Quan la durada dels estudis o de la recerca superi els sis mesos, es requereix, a més:

g) Un certificat mèdic amb la finalitat d'acreditar que no pateix cap de les malalties susceptibles de quarantena que preveu el Reglament sanitari internacional.

h) Quan es tracti de sol·licitants majors d'edat penal, estar mancat d'antecedents penals, circumstància que s'ha d'acreditar mitjançant un certificat d'antecedents penals o document equivalent expedit per les autoritats

del país d'origen o del país en què hagi residit durant els últims cinc anys i en què no han de constar condemnes per delictes existents a l'ordenament espanyol.

3. La missió diplomàtica o oficina consular pot requerir la compareixença del sol·licitant i, quan es consideri necessari, hi pot mantenir una entrevista personal, per comprovar la seva identitat, la validesa de la documentació personal o altra documentació aportada, la regularitat de l'estada o residència al país de sol·licitud, la naturalesa dels estudis o la recerca que s'hagi de realitzar i les garanties de retorn al país de residència. La incompareixença en el termini fixat, que no pot excedir els quinze dies, produeix l'efecte de considerar que l'interessat ha desistit de la sol·licitud i es produeix l'arxivament del procediment.

4. Quan el sol·licitant acrediti les condicions personals exigides, l'oficina consular ha de requerir, per mitjans telemàtics quan sigui possible, directament o a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, informe favorable de la delegació o subdelegació del Govern corresponent sobre el compliment dels requisits per a la permanència de l'estudiant a Espanya. El termini màxim per a la comunicació de l'informe, a través dels òrgans centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a l'oficina consular sol·licitant és de set dies des de la recepció de la sol·licitud de l'informe, transcorreguts els quals sense haver obtingut resposta s'entén que el seu sentit és favorable.

5. Amb caràcter afegit, i només quan el centre on s'hagin de realitzar els estudis no estigui recollit en el registre que preveu l'article 87.2.b), l'oficina consular ha de requerir, directament o a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, l'informe favorable de la delegació o subdelegació del Govern en el territori on radiqui el centre d'estudis esmentat. El termini màxim per a la comunicació de l'informe, a través dels òrgans centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, a l'oficina consular sol·licitant és de quinze dies des de la recepció de la sol·licitud de l'informe, transcorreguts els quals sense haver obtingut resposta s'entén que el seu sentit és favorable.

La missió diplomàtica o oficina consular, tenint en compte el compliment de la resta dels requisits exigits, ha de resoldre sobre la sol·licitud i expedir, si s'escau, el visat d'estudis, en el termini màxim d'un mes.

6. En el cas de concessió del visat, l'estranger l'ha de recollir en el termini de dos mesos des de la notificació. Si la recollida no s'efectua en el termini esmentat, s'entén que l'interessat ha renunciat al visat concedit i es produeix l'arxivament del procediment.

7. Si l'estada per estudis té una durada superior a sis mesos, l'estranger ha de sol·licitar la corresponent targeta d'estudiant estranger en el termini d'un mes des de l'entrada efectiva a Espanya.

Article 88. *Renovació.*

1. L'autorització d'estada per estudis es pot prorrogar anualment quan l'interessat acrediti:

a) Que continua complint els requisits que estableix l'article 86 per obtenir el visat d'estudis.

b) Que ha superat les proves o els requisits pertinents per a la continuïtat dels seus estudis o, si s'escau, que la recerca que porta a terme l'estranger progressa adequadament. Aquest requisit es pot acreditar igualment a través de la realització d'estudis o recerques en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, en el marc de programes temporals promoguts per la mateixa Unió.

2. La pròrroga de l'autorització s'ha de sol·licitar en el termini de seixanta dies previs a la seva expiració. La tramitació es realitza de conformitat amb el que estableix l'article 29 per a la pròrroga d'estada. La sol·licitud es pot presentar en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació o davant qualsevol altre registre oficial. En cas que sigui necessari, l'autoritat competent per resoldre sobre la sol·licitud de renovació pot requerir la compareixença personal de l'interessat. La incompareixença en el termini fixat produeix l'efecte de considerar que l'interessat desisteix de la sol·licitud i l'arxivament del procediment.

Article 89. *Familiars dels estudiants i investigadors estrangers.*

1. Els estrangers que hagin sol·licitat un visat d'estudis o que estiguin a Espanya en el règim d'estudis que regula aquest títol poden sol·licitar els visats d'estada corresponents perquè els seus familiars entrin i es quedin legalment a Espanya mentre durin els estudis o la recerca esmentats, i no s'exigeix un període previ d'estada a l'estudiant o investigador estranger. Poden sol·licitar aquests visats de manera simultània amb la sol·licitud del visat d'estudis per l'estudiant o investigador, o en qualsevol moment posterior, durant el període de vigència de l'autorització d'estada per estudis.

2. El terme familiar s'entén referit, a aquests efectes, al cònjuge i fills menors de divuit anys o sotmesos a la seva pàtria potestat o tutela.

3. Els familiars de l'estudiant o investigador estranger dotats del visat referit es poden quedar legalment en territori espanyol durant el mateix període, amb idèntic estatut que l'estudiant o investigador, i la seva permanència està vinculada en tot cas a l'estatut esmentat. Si l'estada és superior a sis mesos, han de sol·licitar la targeta d'estudiant estranger corresponent en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya.

4. Els familiars de l'estudiant o investigador no tenen dret a l'autorització per portar a terme activitats lucratives laborals a què es refereix l'article següent.

Article 90. *Treball d'estudiants o investigadors.*

1. Els estrangers que disposin del visat d'estudis corresponent poden ser autoritzats a realitzar activitats lucratives laborals, en institucions públiques o entitats privades, quan l'ocupador, com a subjecte legítimat, presenti la sol·licitud d'autorització de treball i es compleixin, amb caràcter general, els requisits que preveu l'article 50, excepte els paràgrafs a) i f).

Aquestes activitats han de ser compatibles amb la realització dels estudis, i els ingressos obtinguts no poden tenir el caràcter de recurs necessari per al seu manteniment o estada.

No cal sol·licitar autorització per a les pràctiques en entitats públiques o privades que formin part del pla d'estudis per al qual es va atorgar el visat d'estudis i que es produeixin en el marc dels convenis de col·laboració corresponents entre les entitats esmentades i el centre docent de què es tracti.

2. Els contractes s'han de formalitzar per escrit i ajustar-se a la modalitat de contracte de treball a temps parcial. En el cas que siguin a jornada completa, la durada no pot superar els tres mesos ni coincidir amb els períodes lectius.

3. L'autorització que es concedeixi no pot tenir limitacions geogràfiques, llevat que l'activitat lucrativa coincideixi amb períodes lectius; en aquest cas, s'ha de limitar a l'àmbit territorial de residència del seu titular.

4. La vigència de l'autorització ha de coincidir amb la durada del contracte de treball i no pot ser superior a la de

la durada del visat o autorització d'estudis, la pèrdua de vigència del qual és causa d'extinció de l'autorització.

Les autoritzacions per treballar es renoven si subsisteixen les circumstàncies que en van motivar la concessió anterior, sempre que s'hagi obtingut la renovació de l'estada per recerca o estudis.

Article 91. Règim especial dels estudis de especialització en l'àmbit sanitari.

Els llicenciats estrangers en Medicina i Cirurgia, Farmàcia, Psicologia, Ciències Químiques i Ciències Biològiques que tinguin el corresponent títol espanyol o estranger degudament homologat i realitzin estudis d'especialització a Espanya, segons regulació específica, poden portar a terme les activitats lucratives laborals derivades o exigides pels estudis d'especialització esmentats, i no és necessari que disposin de l'autorització de treball corresponent, sense perjudici de la necessitat de comunicació d'aquesta circumstància a l'autoritat competent.

L'oficina consular del seu lloc de residència pot expedir el visat d'estudis després de verificar que està realitzant els estudis d'especialització que esmenta el paràgraf anterior.

TÍTOL VIII

Menors estrangers

Article 92. Menors estrangers no acompanyats.

1. En els supòsits en què les forces i els cossos de seguretat de l'Estat localitzin a Espanya un estranger indocumentat la minoria d'edat del qual no pugui ser establerta amb seguretat, o tinguin coneixement de la seva presència a Espanya, han d'informar els serveis de protecció de menors perquè, si s'escau, li prestin l'atenció immediata que necessiti, d'acord amb el que estableix la legislació de protecció jurídica del menor. Amb caràcter immediat, s'ha de posar el fet en coneixement del ministeri fiscal, que ha de disposar la determinació de la seva edat, per a la qual cosa han de col·laborar les institucions sanitàries oportunes que, amb caràcter prioritari i urgent, han de realitzar les proves necessàries.

2. Determinada l'edat, si es tracta d'un menor, el ministeri fiscal ho ha de posar a disposició dels serveis competents de protecció de menors.

3. Si durant el procediment de determinació de l'edat el menor necessita atenció immediata, les forces i cossos de seguretat de l'Estat ho han de sol·licitar als serveis competents de protecció de menors.

4. L'Administració General de l'Estat, d'acord amb el principi de reagrupament familiar del menor, després d'haver escoltat el menor, i amb l'informe previ dels serveis de protecció de menors, ha de resoldre el que sigui procedent sobre la repatriació al seu país d'origen, o a aquell on estiguin els seus familiars, o, si no en té, sobre la seva permanència a Espanya. D'acord amb el principi de l'interès superior del menor, la repatriació al seu país d'origen només s'acorda si es donen les condicions per a l'efectiu reagrupament familiar del menor, o per a l'adequada tutela per part dels serveis de protecció de menors del país d'origen.

El procediment l'ha d'iniciar d'ofici l'Administració General de l'Estat o, si s'escau, a proposta de l'entitat pública que exerceix la tutela del menor. L'òrgan encarregat de la tutela del menor ha de facilitar a l'autoritat governativa qualsevol informació que conegui relativa a la identitat del menor, la seva família, el seu país o el seu

domicili, i posar en el seu coneixement les gestions que hagi pogut realitzar per localitzar la família del menor.

L'autoritat governativa ha de posar en coneixement del ministeri fiscal totes les actuacions portades a terme en aquest procediment.

L'Administració General de l'Estat, competent per dur a terme els tràmits relatius a la repatriació des d'Espanya d'un menor estranger en situació de desemparament, ha d'actuar a través de les delegacions i subdelegacions del Govern, les quals han de sol·licitar de la Comissaria General d'Estrangeria i Documentació la realització de les gestions necessàries davant les ambaixades i consolats corresponents, per localitzar els familiars dels menors o, si no, els serveis de protecció de menors del seu país d'origen que se'n facin responsables. Si no existeix representació diplomàtica d'aquest país a Espanya, les gestions s'han de canalitzar a través del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Una vegada localitzada la família del menor o, si no, els serveis de protecció de menors del seu país, s'ha de procedir a la repatriació mitjançant el seu lliurament a les autoritats de fronteres del país al qual es repatriï. Aquesta mesura no és procedent quan s'hagi verificat l'existència de risc o perill per a la integritat del menor, de la seva persecució o la dels seus familiars.

En cas que el menor estigui incurs en un procés judicial, la repatriació queda condicionada a l'autorització judicial. En tot cas ha de constar a l'expedient la comunicació al ministeri fiscal.

La repatriació del menor ha de ser acordada pel delegat del Govern o pel subdelegat del Govern, i executada pels funcionaris del Cos Nacional de Policia.

La repatriació s'ha d'efectuar a costa de la família del menor o dels serveis de protecció de menors del seu país. En cas contrari, s'ha de comunicar al representant diplomàtic o consular del seu país a aquests efectes. Subsidiàriament, l'Administració General de l'Estat s'ha de fer càrrec del cost de la repatriació.

5. Transcorreguts nou mesos des que el menor hagi estat posat a disposició dels serveis competents de protecció de menors, d'acord amb l'apartat 2, i una vegada intentada la repatriació amb la família o al país d'origen, si aquesta no ha estat possible, s'ha de procedir a atorgar-li l'autorització de residència a què es refereix l'article 35.4 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. En tot cas, el fet de no comptar amb autorització de residència no suposa cap obstacle per a l'accés del menor a les activitats o programes d'educació o formació que, segons els criteris de l'entitat de protecció de menors competent, redundin en benefici seu.

El fet que s'hagi autoritzat la residència no és impediment per repatriar el menor, quan posteriorment es pugui realitzar d'acord amb el que preveu aquest article.

En el cas de menors tutelats per l'entitat de protecció de menors competent que arribin a la majoria d'edat sense haver obtingut l'autorització de residència i hagin participat adequadament en les accions formatives i les activitats programades per l'esmentada entitat per afavorir la seva integració social, aquesta pot recomanar la concessió d'una autorització temporal de residència per circumstàncies excepcionals, a la qual s'ha de fer extensiu el que disposa l'article 40.j) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

6. Si es tracta de menors sol·licitants d'asil, cal atènyer-se al que disposa l'article 15.4 del Reglament d'execució de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, aprovat pel Reial decret 203/1995, de 10 de febrer.

Artículo 93. *Esplaçament temporal de menors estrangers.*

1. El desplaçament de menors estrangers a Espanya, en programes promoguts i finançats per les administracions públiques, associacions sense ànim de lucre o fundacions o altres entitats o persones alienes als qui exerceixen la seva pàtria potestat o tutela, per a estades temporals amb fins d'escolarització, tractament mèdic o gaudi de vacances, necessita l'autorització expressa de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, així com l'informe previ favorable del subdelegat del Govern o delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, en el territori de les quals s'hagin de quedar. A aquests efectes, el delegat o subdelegat del Govern pot sol·licitar l'informe de l'òrgan de la comunitat o comunitats autònomes competent en matèria de protecció de menors, emès a iniciativa de l'entitat promotora del programa.

2. Els ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Treball i Afers Socials i de l'Interior han de coordinar el desplaçament i l'estada d'aquests menors, i aquest últim departament ha de controlar el seu retorn al país d'origen o de procedència.

3. En tots els casos, si els menors han de ser acollits per famílies o persones individuals, aquestes han d'expressar per escrit el seu coneixement del fet que l'acollida del menor no té per objecte l'adopció, i el seu compromís d'afavorir el retorn al seu país d'origen o procedència.

4. L'estada temporal amb fins d'escolarització s'ha de tramitar de conformitat amb el que s'ha establert per al règim dels estudiants que preveu aquest Reglament i acaba en finalitzar el curs acadèmic, moment en què, llevat que raons excepcionals ho impedeixin, el menor ha de tornar al seu país.

En cas que vulgui continuar els estudis per més d'un curs acadèmic, s'ha d'incloure el menor en un nou programa.

5. Els requisits i les exigències d'aquest article s'entenen complerts, als efectes de la concessió del visat, a través de l'informe favorable del subdelegat del Govern o delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, a què es refereix l'apartat 1. L'informe es refereix al compliment, per part del programa, dels requisits i autoritzacions exigibles a Espanya, proporcionats per al fi de l'estada i la seva durada, tant en matèria sanitària o d'escolarització com de protecció jurídica del menor en relació amb la finalitat exposada i d'aquesta durada, que no pot excedir un curs acadèmic, per tal de garantir l'absència de risc de desprotecció del menor. Així mateix, s'ha de verificar l'existència d'un compromís escrit de facilitar el retorn al país d'origen dels menors, i el coneixement del fet que l'acollida del menor no té per objecte l'adopció, segons el que recull l'apartat 3, i que l'esmentat retorn no implica cost per a l'erari públic, llevat que el cost hagi estat assumit expressament i prèviament per l'autoritat competent.

No obstant això, l'oficina consular al país d'origen del menor ha de comprovar l'autorització expressa de qui exerceixi la pàtria potestat o tutela, així com tot el que fa referència als requisits dels passaports individuals o col·lectius, salconduïts o altra documentació de viatge dels menors.

Article 94. *Residència del fill de resident legal.*

1. Els fills nascuts a Espanya d'un estranger que estigui resident legalment a Espanya adquireixen automàticament la mateixa autorització de residència de la qual sigui titular qualsevol dels seus progenitors. A aquests efectes, el pare o la mare han de sol·licitar personalment l'autorització de residència per al fill des que tingui lloc el naixement o des que algun dels seus progenitors accedeixi a la situa-

ció de residència legal, adjuntant-hi l'original i una còpia de la partida de naixement, així com una còpia de l'autorització de residència de la qual sigui titular qualsevol dels seus progenitors. Si el fill nascut a Espanya és de pare o mare reconeguts com a refugiats, aquests poden optar entre sol·licitar per a ell l'extensió familiar del dret d'asil o una autorització de residència, en funció de l'interès superior del menor.

2. Els estrangers menors d'edat o incapacitats no nascuts a Espanya que o bé siguin fills d'espanyols o d'estrangers residents legals a Espanya, o bé estiguin subjectes legalment a la tutela d'un ciutadà o institució espanyols o d'un estranger resident legal a Espanya poden obtenir autorització de residència quan s'acrediti la seva permanència continuada a Espanya durant un mínim de dos anys i els seus pares o tutors compleixin els requisits de mitjans de vida i allotjament exigits en aquest Reglament per exercir el dret al reagrupament familiar. Quan els menors estiguin en edat d'escolarització obligatòria, s'ha d'acreditar addicionalment que han estat matriculats en un centre d'ensenyament i han assistit regularment a classe, llevat d'absències justificades, durant la seva permanència a Espanya. La vigència de les autoritzacions concedides per aquest motiu està vinculada, si s'escau, a la de l'autorització de residència del pare, la mare o el tutor de l'interessat.

3. Per a les renovacions de les autoritzacions de residència que regula aquest article s'han de seguir els tràmits i el procediment establert per a les autoritzacions de residència dels familiars reagrupats.

TÍTOL IX

Modificació de les situacions dels estrangers a Espanya

Article 95. *De la situació d'estada per estudis a la situació de residència i treball.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya en situació d'estada per estudis poden accedir a la situació de residència i treball sense necessitat de sol·licitar visat quan l'ocupador, com a subjecte legitimat, presenti la sol·licitud d'autorització per residir i treballar i es compleixin els requisits laborals exigits a l'article 50, excepte el paràgraf a), i s'acrediti, a més, que l'estranger:

- Ha estat a Espanya durant, almenys, tres anys en la situació d'estada per estudis.
- Ha realitzat els estudis o el treball de recerca amb aprofitament.
- No ha estat becat o subvencionat per organismes públics o privats dins de programes de cooperació o de desenvolupament del país d'origen.

L'estudiant o investigador que s'aculli a aquesta possibilitat també pot sol·licitar una autorització de residència a favor dels familiars en situació d'estada que preveu l'article 89 que convisquin amb ell en el moment de la sol·licitud, sempre que acrediti suficiència econòmica i disponibilitat d'habitatge adequat, en els termes que estableix per al reagrupament familiar l'article 42.2.d) i e).

2. L'autorització de residència o residència i treball concedida té la consideració d'autorització inicial. L'eficàcia de l'autorització de residència i treball concedida està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització comença el seu període de vigència, i en el termini d'un mes des de la seva entrada en vigor el treballador ha de sol·licitar la targeta d'identitat d'estranger. En el cas

dels familiars, l'autorització de residència concedida es regeix pel que disposa la secció 2a del capítol I del títol IV.

3. Excepcionalment i amb l'informe favorable previ de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, es pot reduir el termini de tres anys que recull l'apartat 1, quan es tracti d'estrangers la residència a Espanya dels quals es consideri oportuna per raó de la rellevància excepcional dels mèrits professionals i científics acreditats per aquells.

4. L'autorització de residència i treball, així com, si s'escau, l'autorització de residència per als familiars, s'ha de sol·licitar durant els tres mesos anteriors a l'extinció de l'autorització d'estada per estudis. La sol·licitud realitzada en aquest termini prorroga la vigència de l'autorització d'estada de l'estudiant o investigador i, si s'escau, dels familiars previstos a l'article 89, fins que es dicti resolució sobre aquesta.

Article 96. *De la situació de residència a la situació de residència i treball per compte propi o per compte d'altri.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya almenys durant un any en situació de residència legal poden accedir a la situació de residència i treball per compte d'altri quan l'ocupador, com a subjecte legitimat, presenti la sol·licitud d'autorització per residir i treballar i es compleixin els requisits laborals que exigeix l'article 50, excepte els paràgrafs a) i f). Excepcionalment pot accedir a la situació de residència i treball, sense necessitat que hagi transcorregut el termini d'un any, l'estranger que acrediti una necessitat per circumstàncies sobrevingudes de treballar per garantir la seva subsistència.

2. En cas que es pretengui exercir una activitat pel seu compte, es requereix el compliment dels requisits de l'article 58, excepte el seu paràgraf f).

3. Els estrangers en situació de residència per haver estat reagrupats, així com el cònjuge que accedeix a una autorització de residència temporal independent per la via que preveu l'article 41.2, poden accedir a l'autorització de residència i treball sense necessitat que es compleixi el termini de residència legal que estableix l'apartat 1 d'aquest article.

4. L'eficàcia de l'autorització de treball concedida està condicionada a la posterior afiliació i/o alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització comença el seu període de vigència.

5. Els estrangers titulars d'una autorització de residència com a ciutadà comunitari o familiar de comunitari, quan hagin cessat en aquesta condició, poden obtenir, si compleixen els requisits establerts a l'efecte, a excepció del visat, una autorització de residència i treball per compte d'altri o per compte propi, del temps que correspongui, en funció de la durada de l'autorització anterior de la qual era titular.

Article 97. *Compatibilitat de situació de residència i treball per compte d'altri i la residència i treball per compte propi.*

1. Els estrangers que vulguin realitzar simultàniament activitats lucratives pel seu compte i per compte d'altri han d'obtenir les autoritzacions corresponents per treballar, de conformitat amb els requisits generals establerts per a l'obtenció de cadascuna d'aquestes en aquest Reglament, amb l'acreditació prèvia de la compatibilitat de l'exercici de les dues activitats lucratives, en relació amb el seu objecte i característiques, durada i jornada laboral.

2. L'autorització administrativa mitjançant la qual es concedeixi la compatibilitat de l'exercici d'activitats laborals i professionals té una durada equivalent al període de vigència de l'autorització de treball de la qual és titular el

treballador estranger, excepte en cas que es concedeixi sobre la base d'una oferta de feina de durada inferior.

Article 98. *De la situació de residència per circumstàncies excepcionals a la situació de residència i treball per compte propi o d'altri.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya almenys durant un any en situació de residència per circumstàncies excepcionals, en els casos que determina l'article 47, poden accedir a la situació de residència o de residència i treball sense necessitat de visat.

2. Quan l'estranger autoritzat a residir per circumstàncies excepcionals estigui habilitat per treballar per compte d'altri, ha de presentar pel seu compte la sol·licitud d'autorització de residència i treball, que se li ha de concedir si compleix els requisits que preveu l'article 54.

3. En els altres casos, l'ocupador és el subjecte legitimat per presentar la sol·licitud d'autorització de residència i treball i s'han d'exigir els requisits laborals que preveu l'article 50, excepte els paràgrafs a) i f). L'eficàcia de l'autorització de treball concedida està condicionada a la posterior afiliació i alta del treballador a la Seguretat Social en el termini d'un mes des de la notificació realitzada al sol·licitant. Complerta la condició, l'autorització comença el seu període de vigència.

4. La durada de l'autorització està en funció del temps que hagin residit prèviament a Espanya.

5. En cas que es pretengui exercir una activitat pel seu compte, es requereix el compliment dels requisits de l'article 58, excepte el paràgraf f).

Article 99. *Modificacions de l'autorització de residència i treball.*

1. En el cas de les autoritzacions inicials, l'òrgan competent que va concedir l'autorització inicial per residir i treballar per compte d'altri o per compte propi pot modificar el seu abast quant a l'activitat laboral i l'àmbit territorial autoritzats, sempre a petició del seu titular.

En cas que es tracti d'una modificació d'activitat laboral, s'ha de tenir en compte el que preveu l'article 50.a).

2. Les autoritzacions de residència i treball pel seu compte i per compte d'altri es poden mutar, respectivament, en autoritzacions de treball per compte d'altri i pel seu compte, a sol·licitud de l'interessat, sempre que ja se li hagi renovat la seva autorització inicial o que presenti la sol·licitud en el moment que correspongui sol·licitar la renovació de l'autorització de la qual és titular i compleixi les condicions següents:

a) En el cas de les modificacions de compte d'altri a compte propi, s'autoritzen si es compleixen els requisits que estableix l'article 58 i es té constància de la realització habitual d'activitat laboral durant el període de vigència de l'autorització per un període igual al que correspondria si pretengués renovar-la.

b) En el cas de les modificacions de compte propi a compte d'altri, s'autoritzen si s'ha subscrit un contracte de treball que justifiqui la nova activitat laboral del treballador, sempre que es tingui constància del compliment de les obligacions tributàries i de Seguretat Social de la seva activitat professional anterior.

3. La nova autorització no amplia la vigència de l'autorització modificada.

Quan es tracti de modificacions sol·licitades en el moment de la renovació de l'autorització de qui és titular, la seva vigència és la que correspondria a la seva renovació.

TÍTOL X

Documentació dels estrangers

CAPÍTOL I

Drets i obligacions relatius a la documentació

Article 100. *Drets i obligacions.*

1. Els estrangers que estiguin en territori espanyol tenen el dret i l'obligació de conservar, en vigor, la documentació amb què van entrar a Espanya, la que acrediti la seva identitat, expedida per les autoritats competents del país d'origen o de procedència, així com la que acrediti la seva situació a Espanya.

2. Els estrangers estan obligats a exhibir els documents referits a l'apartat anterior quan siguin requerits per les autoritats o els seus agents.

3. Els estrangers no poden ser privats de la seva documentació, llevat dels supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

Article 101. *Número d'identitat d'estranger.*

1. Els estrangers que obtinguin un document que els habiliti per quedar-se en territori espanyol, aquells als quals s'hagi incoat un expedient administratiu en virtut del que disposa la normativa sobre estrangeria i aquells que, pels seus interessos econòmics, professionals o socials, es relacionin amb Espanya s'han de dotar, als efectes d'identificació, d'un número personal, únic i exclusiu, de caràcter seqüencial.

2. El número personal és l'identificador de l'estranger, que ha de figurar en tots els documents que se li expedeixin o que tramiti, així com a les diligències que s'estampin en el seu passaport o document anàleg.

3. El número d'identitat de l'estranger (NIE) ha de ser atorgat d'ofici, per la Direcció General de la Policia, en els supòsits que esmenta l'apartat 1, llevat del cas dels estrangers que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals o socials, que han de sol·licitar a l'esmentat òrgan l'assignació de l'indicat número, sempre que concorrin els requisits següents:

- Que no estiguin a Espanya en situació irregular.
- Que justifiquin documentalment els motius pels quals sol·liciten l'assignació del número.

Els estrangers que es relacionin amb Espanya per raó dels seus interessos econòmics, professionals o socials poden sol·licitar el NIE a la Direcció General de la Policia a través de les oficines consulars d'Espanya a l'exterior.

4. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable per a la sol·licitud dels certificats de resident i de no resident.

CAPÍTOL II

Acreditació de la situació dels estrangers a Espanya

Article 102. *Acreditació.*

Les diferents situacions dels estrangers a Espanya es poden acreditar, segons correspongui, mitjançant el passaport o document de viatge que acrediti la seva identitat, visat o targeta d'identitat d'estranger. Excepcionalment es pot acreditar la situació mitjançant altres autoritzacions o documents vàlidament expedits amb aquesta finalitat per les autoritats espanyoles.

Article 103. *El passaport o document de viatge.*

El passaport o document de viatge on consti el segell d'entrada ha d'acreditar, a més de la identitat, la situació d'estada a Espanya en els casos d'estrangers que no necessitin l'obtenció d'un visat d'estada.

Article 104. *El visat.*

El visat vàlidament obtingut acredita la situació per a la qual hagi estat atorgat. La validesa de l'acreditació s'estén des de l'entrada efectiva del seu titular a Espanya, fins a l'obtenció de la targeta d'identitat d'estranger corresponent o fins que s'extingeixi la vigència del visat.

Article 105. *La targeta d'identitat d'estranger.*

1. Tots els estrangers als qual s'hagi expedit un visat o una autorització per quedar-se a Espanya per un període superior a sis mesos tenen el dret i l'obligació d'obtenir la targeta d'identitat d'estranger, que han de sol·licitar personalment en el termini d'un mes des de la seva entrada a Espanya o des que es concedeixi la corresponent autorització, respectivament.

2. La targeta d'identitat d'estranger és el document destinat a identificar l'estranger als efectes d'acreditar la seva situació legal a Espanya.

3. La targeta d'identitat d'estranger és personal i intransferible, i correspon al seu titular formalitzar les actuacions que s'estableixin per a l'obtenció i el lliurament, així com la custòdia i conservació del document.

4. L'incompliment de les obligacions relatives a la targeta d'identitat d'estranger comporta l'aplicació del règim sancionador que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

5. El titular de la targeta d'identitat d'estranger no pot ser privat del document, llevat dels supòsits i amb els requisits que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.

6. El Ministeri de l'Interior, en el marc dels acords sobre documentació d'estrangers de caràcter internacional en els quals Espanya sigui part, ha de dictar les disposicions necessàries per determinar les característiques del document esmentat, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

7. La targeta d'identitat d'estranger té idèntic període de vigència que l'autorització o el reconeixement del dret que justifiqui la seva expedició, i perd la validesa quan es produeixi la de l'esmentada autorització, per qualssevol de les causes establertes per reglament a aquest efecte o, si s'escau, per la pèrdua del dret per quedar-se en territori espanyol.

8. Quan hagi finalitzat el termini de vigència de la targeta, s'hagi acordat la renovació de l'autorització o, si s'escau, del reconeixement a quedar-se en territori espanyol, o s'hagi perdut el dret que va justificar la seva expedició, els estrangers titulars de la targeta estan obligats a lliurar el document a la comissaria de policia o als serveis policials de les oficines d'Estrangers corresponents al lloc on resideixin.

En el cas dels estrangers als quals sigui aplicable el règim d'asil i que estiguin domiciliats a Madrid, el lliurament del document s'ha de fer a l'oficina d'asil i refugi.

9. L'extraviament, la destrucció o la inutilització de la targeta d'identitat d'estranger, ja sigui de caràcter personal, laboral o familiar, comporten l'expedició d'una targeta nova, a instància de l'interessat, que no es considera renovació i que té vigència pel temps que li falti per caducar a la que substitueixi.

10. Les modificacions que impliquin alteració de la situació legal a Espanya del titular de la targeta d'identitat d'estranger, així com de la seva situació laboral, incloses les renovacions, determinen l'expedició d'una targeta nova adaptada al canvi o alteració produït, amb la vigència

cia que determini la resolució que concedeixi les modificacions esmentades.

11. Correspon a la Direcció General de la Policia, d'acord amb els criteris de coordinació marcats per la Secretaria d'Estat de Seguretat, d'acord amb la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, l'organització i gestió dels serveis d'expedició de les targetes d'identitat d'estrangers a les comissaries de policia o oficines d'Estrangers en què es va tramitar l'expedient administratiu o es va practicar la notificació per la qual es reconeix el dret o se l'autoritza a quedar-se a Espanya, així com la seva expedició i lliurament a l'interessat, el qual ha d'acreditar davant seu que és el destinatari del document i que ha efectuat el pagament de les taxes fiscals establertes legalment. Així mateix, en els casos en què l'eficàcia de l'autorització atorgada estigui condicionada al requisit de l'afiliació i/o alta de l'estranger a la Seguretat Social, aquesta circumstància ha de quedar acreditada en el moment de sol·licitar la targeta.

12. És aplicable als documents esmentats la normativa vigent sobre presentació i anotació a les oficines públiques del document nacional d'identitat, la normativa del qual té caràcter supletori de les normes sobre utilització a Espanya dels documents d'identitat dels estrangers.

Article 106. *Targetes de treballador transfronterer i d'estudiant.*

1. Els estrangers que estiguin a Espanya en situació d'estada per estudis o recerca de durada superior a sis mesos, així com els treballadors transfronterers, han de sol·licitar i obtenir la targeta d'estudiant i de treballador transfronterer, respectivament, per acreditar la seva condició. Les targetes s'han de sol·licitar en els termes que estableix aquest Reglament per a la targeta d'identitat d'estranger.

2. El Ministeri de l'Interior ha de dictar les disposicions necessàries per determinar les característiques dels documents esmentats, amb l'informe previ de la Comissió Interministerial d'Estrangeria.

CAPÍTOL III

Indocumentats

Article 107. *Indocumentats.*

1. En els supòsits d'estrangers indocumentats, que preveu l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de procedir de la manera que preveu aquest capítol.

2. La petició de documentació s'ha d'efectuar tan aviat com s'hagi produït la indocumentació i s'ha de presentar, personalment i per escrit, a les comissaries de policia o oficines d'Estrangers que corresponguin.

3. A les dependències policials o oficines d'Estrangers en què efectuï la seva presentació, l'interessat ha d'exhibir els documents de qualsevol classe, encara que estiguin caducats, que puguin constituir indicis o proves d'identitat, procedència i nacionalitat, si s'escau, perquè siguin incorporats a la informació que s'estigui portant a terme. Així mateix, ha d'acreditar que no pot ser documentat per la missió diplomàtica o oficina consular corresponent mitjançant acta notarial que permeti deixar constància del requeriment efectuat i no atès, sense perjudici del que disposa l'apartat 5.

4. L'interessat també ha d'aportar els documents, declaracions o qualsevol altre mitjà de prova oportú que serveixin per acreditar la concurrència de raons excepcionals d'índole humanitària, interès públic o, si s'escau, el

compliment de compromisos d'Espanya, que justifiquin la seva documentació, per part de les autoritats espanyoles.

5. En el cas dels sol·licitants d'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals, s'eximeix el sol·licitant de presentar acta notarial per acreditar que no pot ser documentat per la missió diplomàtica o oficina consular corresponent, en els casos en què s'al·leguin raons greus que impedeixin la seva compareixença en aquelles, i a aquests efectes es pot recaptar l'informe de l'oficina d'asil i refugi.

6. Als efectes de realització de la informació referida a l'apartat 3, l'interessat ha de col·laborar diligentment amb les dependències policials instructores, especialment pel que fa a la comprovació de les dades, documents o mitjans de prova de què es disposi.

7. Una vegada realitzada la informació inicial, sempre que l'estranger no estigui incurs en cap dels supòsits de prohibició d'entrada a Espanya a què es refereix l'article 26 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, o s'hagi dictat contra ell una ordre d'expulsió del territori espanyol, si es vol quedar en territori espanyol, el subdelegat del Govern, o delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, a la província o comunitat autònoma en què estigui, li ha d'atorgar un document d'identificació provisional, que l'habiliti per quedar-se a Espanya durant tres mesos, període durant el qual s'ha de procedir a completar la informació sobre els seus antecedents.

8. Excepcionalment, per raons de seguretat pública, de forma individualitzada, motivada i en proporció a les circumstàncies que concorrin en cada cas, per resolució del ministre de l'Interior adoptada a proposta de la Direcció General de la Policia, d'acord amb les garanties jurídiques del procediment sancionador que preveu la Llei, es pot establir alguna de les mesures limitatives que preveu l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

9. Completada la informació, llevat que l'estranger estigui incurs en algun dels supòsits de prohibició d'entrada o s'hagi dictat contra ell una ordre d'expulsió, amb l'abonament previ de les taxes fiscals que corresponguin legalment, el subdelegat del Govern, delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials o el comissari general d'Estrangeria i Documentació han de disposar la seva inscripció en una secció especial del Registre d'estrangers i dotar-lo d'una cèdula d'inscripció en un document imprès, que s'ha de renovar anualment i amb unes característiques que ha de determinar el Ministeri de l'Interior. La Direcció General de la Policia ha d'expedir certificacions o informes sobre els aspectes que figurin a la secció especial esmentada per a la seva presentació davant qualsevol altra autoritat espanyola.

10. L'estranger a qui li hagi estat concedida la cèdula d'inscripció pot sol·licitar la corresponent autorització de residència per circumstàncies excepcionals si compleix els requisits per demanar-la. La sol·licitud pot presentar-se i resoldre's de manera simultània amb la sol·licitud de cèdula d'inscripció.

11. En cas de denegació de la sol·licitud, una vegada notificada aquesta formalment, s'ha de procedir a la seva devolució al país de procedència o a la seva expulsió del territori espanyol, de la manera que preveuen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament.

12. La cèdula d'inscripció perd vigència, sense necessitat de resolució expressa, quan l'estranger sigui documentat per algun país o adquireixi la nacionalitat espanyola o una altra de diferent.

Article 108. *Títol de viatge per sortir d'Espanya.*

1. Als estrangers que estiguin a Espanya que acreditin una necessitat excepcional de sortir del territori espanyol i no es puguin proveir de passaport propi, perquè

estan en algun dels casos expressats a l'article 34.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, una vegada practicats els tràmits que regula l'article anterior, la Direcció General de la Policia els pot expedir un títol de viatge amb destinació als països que s'especifiquin, que prevegi el retorn a Espanya, llevat que l'objecte del títol de viatge sigui exclusivament possibilitar el retorn del sol·licitant al seu país de nacionalitat o residència; en aquest cas, el document no ha de contenir autorització de tornada a Espanya.

2. En el títol de viatge hi han de constar la vigència màxima i les limitacions que en cada cas concret es determinin per utilitzar-lo.

3. El títol de viatge s'expedeix d'acord amb el model que es determini per ordre del ministre de l'Interior.

CAPÍTOL IV

Registre central d'estrangers

Article 109. *Registre central d'estrangers.*

1. A la Direcció General de la Policia hi ha un Registre central d'estrangers, on s'han d'anotar:

- a) Declaració d'entrada.
- b) Documents de viatge.
- c) Pròrroques d'estada.
- d) Cèdules d'inscripció.
- e) Autoritzacions d'entrada i estada.
- f) Autorització d'estada per estudis.
- g) Autoritzacions de residència.
- h) Autoritzacions per treballar.
- i) Inadmissions a tràmit, concessions i denegacions d'asil.
- j) Concessions i denegacions de l'estatut d'apàtrida i de desplaçat.
- k) Canvis de nacionalitat, domicili o estat civil.
- l) Limitacions d'estada.
- m) Mesures cautelars adoptades, infraccions administratives comeses i sancions imposades en el marc de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i d'aquest Reglament.
- n) Denegacions i prohibicions d'entrada en el territori nacional i els seus motius.
- ñ) Devolucions.
- o) Prohibicions de sortida.
- p) Expulsions administratives o judicials.
- q) Sortides obligatòries.
- r) Autoritzacions de tornada.
- s) Certificacions de número d'identitat d'estranger.
- t) Retorn de treballadors de temporada.
- u) Cartes d'invitació.
- v) Qualsevol altra resolució o actuació que es pugui adoptar en aplicació d'aquest Reglament.

2. La informació que conté el Registre s'ha de posar a disposició de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració i dels òrgans de les administracions públiques per a l'exercici de les seves competències en matèria d'immigració, així com dels interessats, de conformitat amb el que disposen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes de desplegament.

3. Els òrgans que adoptin les resolucions i atorguin els documents a què es refereix l'apartat 1 n'han de donar compte, als efectes d'anotar-ho en aquest registre.

Article 110. *Comunicació al Registre central d'estrangers dels canvis i alteracions de situació.*

1. Els estrangers autoritzats a quedar-se a Espanya estan obligats a posar en coneixement de l'oficina d'Estrangers o comissaria de policia corresponent al lloc on resideixin els canvis de nacionalitat, de domicili habitual i d'estat civil. La comunicació s'ha de realitzar en el termini màxim d'un mes des que es produeix el canvi o la modificació i ha d'anar acompanyada dels documents que acrediten els canvis esmentats.

2. Els òrgans competents han de donar trasllat d'aquests canvis al Registre central d'estrangers perquè facin l'anotació corresponent.

CAPÍTOL V

Registre de menors estrangers no acompanyats

Article 111. *Registre de menors estrangers no acompanyats.*

1. A la Direcció General de la Policia hi ha un Registre de menors estrangers no acompanyats als únics efectes d'identificació, que ha de contenir:

- a) Nom i cognoms, nom dels pares, lloc de naixement, nacionalitat, última residència al país de procedència.
- b) La seva impressió decadactilar.
- c) Fotografia.
- d) Centre d'acollida on resideixi.
- e) Organisme públic sota la protecció del qual es trobi.
- f) Resultat de la prova mèdica de determinació de l'edat, segons informe de la clínica medicoforense.
- g) Qualsevol altres dades de rellevància als esmentats efectes d'identificació, inclosos els que puguin facilitar l'escolarització del menor.

2. Els serveis competents de protecció de menors a què es refereix l'article 35 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan tinguin coneixement que un menor està en situació de desemparament, han de comunicar, com més aviat millor, a la Direcció General de la Policia, a través dels seus òrgans perifèrics, les dades que coneguin relatives a la identitat del menor d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

TÍTOL XI

Infraccions en matèria d'estrangeria i el seu règim sancionador

CAPÍTOL I

Normes comunes del procediment sancionador

Article 112. *Normativa aplicable.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha d'ajustar al que disposen aquesta Llei i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. No s'ha d'imposar cap sanció per infraccions als preceptes que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sinó en virtut de procediment instruït a l'efecte.

3. Quan es tracti dels supòsits qualificats com a infracció lleu de l'article 52.c), greu de l'article 53.b), quan es tracti de treballadors pel seu compte, i molt greu de l'article 54.1.d) de l'esmentada Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el procediment aplicable és el que preveuen els articles 148 i 149 d'aquest Reglament.

4. En tot el que no preveu aquest Reglament és d'aplicació supletòria el procediment que regula el Reglament de procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost.

Article 113. *Modalitats del procediment sancionador.*

L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió de les infraccions administratives que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'ha de tramitar pels procediments ordinari, preferent i simplificat, segons escaigui d'acord amb el que disposen la Llei orgànica esmentada i aquest Reglament.

Article 114. *Actuacions prèvies.*

Abans de la iniciació del procediment, es poden realitzar actuacions prèvies per determinar amb caràcter preliminar si concorren circumstàncies que justifiquin la iniciació. Especialment, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en els uns i els altres.

Article 115. *Iniciació del procediment sancionador. Competència.*

1. El procediment s'ha d'iniciar d'ofici per acord de l'òrgan competent, per iniciativa pròpia o bé com a conseqüència d'ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia.

2. Són competents per ordenar la incoació del procediment sancionador els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, els subdelegats del Govern, el Comissari General d'Estrangeria i Documentació, el cap superior de Policia, els comissaris provincials i els titulars de les comissaries locals i llocs fronterers.

Article 116. *Instructor i secretari.*

A l'acord d'incoació del procediment es nomenen instructor i secretari, que han de ser funcionaris del Cos Nacional de Policia, sense perjudici que aquests nomenaments puguin recaure en altres funcionaris de les oficines d'Estrangers quan es tracti de procediments sancionadors que es tramitin per les infraccions lleus i infraccions greus dels paràgrafs e) i h) de l'article 53 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 117. *Col·laboració contra xarxes organitzades.*

1. Quan estigui en curs un expedient sancionador i l'expedientat sigui estranger, l'instructor, abans d'efectuar la proposta definitiva a l'òrgan competent, si té coneixement de la possible concurrència de circumstàncies de col·laboració amb la Justícia, especialment les que preveu l'article 59 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, pot proposar l'exempció de responsabilitat i la no-expulsió de les persones a les quals aquell al·ludeix, en consideració a la seva col·laboració o cooperació amb les autoritats o els seus agents, proporcionant dades essencials o declarant en els processos corresponents, com a víctima, perjudicat o testimoni, o denunciant a les autori-

tats competents els autors i cooperadors dels tràfics il·lícits d'éssers humans als quals es refereix l'esmentat article 59.

Si es dicta resolució per la qual es declari l'expedientat exempt de responsabilitat administrativa, l'autoritat governativa competent pot concedir, a elecció de l'estranger, i per facilitar-li la integració social, autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals d'acord amb l'article 31 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, així com autorització per treballar, o facilitar-li el retorn al seu país de procedència. La concessió de la documentació pot ser revocada si el titular, durant el temps que duri el procediment en el qual és víctima, perjudicat o testimoni, cessa en la seva cooperació o col·laboració amb les autoritats policials o judicials.

2. Durant el període de cooperació o col·laboració, l'Administració competent que correspongui ha de proporcionar a l'estranger l'atenció social i jurídica necessària, sense perjudici de les mesures de protecció que pugui acordar el jutge instructor segons el que estableix la Llei orgànica 19/1994, de 23 de desembre, de protecció a testimonis i pèrits en causes criminals.

3. Quan el ministeri fiscal tingui coneixement que un estranger, contra el qual s'ha dictat una resolució d'expulsió, aparegui en un procediment penal com a víctima, perjudicat o testimoni, i consideri imprescindible la seva presència per a la pràctica de diligències judicials, ho ha de posar de manifest a l'autoritat governativa per tal que aquesta valori la inexecució de la seva expulsió durant el temps necessari. En cas que ja hagi estat expulsat, s'ha de procedir de la mateixa manera per tal que autoritzi el seu retorn a Espanya durant el temps necessari per poder practicar les diligències necessàries, tot això sense perjudici que s'adopti alguna de les mesures que preveu la Llei orgànica 19/1994, de 23 de desembre, de protecció a testimonis i pèrits en causes criminals.

Article 118. *El decomís.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 55.5 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els supòsits d'infracció del paràgraf b) de l'article 54.1 de la Llei esmentada, són objecte de decomís els vehicles embarcacions, aeronaus i tots els béns mobles o immobles, de la naturalesa que sigui, que hagin servit d'instrument per cometre la infracció.

2. Per garantir l'efectivitat del comís, els agents de l'autoritat poden procedir, des de les primeres investigacions practicades, a confiscar i posar a disposició de l'autoritat competent els béns, efectes i instruments a què es refereix l'apartat anterior, i queda a càrrec de l'expedient sancionador, en què s'ha de resoldre el que sigui pertinent en relació amb aquests.

3. Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'adjudiquen a l'Estat, en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 4 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

4. L'autoritat judicial pot acordar que, amb les garanties degudes per a la seva conservació i mentre se substanciï el procediment, els béns, objectes o instruments de comerç lícit puguin ser utilitzats provisionalment per les unitats d'estrangeria en la lluita contra la immigració il·legal.

Article 119. *Resolució.*

1. Els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i els subdelegats del Govern han de dictar resolució motivada que confirmi, modifiqui o deixi sense efecte la proposta de sanció, i decideixi totes les

qüestions plantejades pels interessats i totes les altres derivades del procediment.

2. La resolució no pot tenir en compte fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, sense perjudici de la seva valoració jurídica diferent.

3. Per determinar la sanció que s'imposi, a més dels criteris de graduació a què es refereixen els apartats 3 i 4 de l'article 55 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'han de valorar, d'acord amb l'article 57, les circumstàncies de la situació personal i familiar de l'infractor.

Article 120. *Execució de les resolucions sancionadores.*

1. L'execució de les resolucions sancionadores s'ha d'efectuar de conformitat amb el que disposa el capítol III d'aquest títol, sense perjudici de les particularitats establertes per al procediment preferent.

2. En la resolució s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir la seva eficàcia mentre no sigui executiva. Les disposicions poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat de conformitat amb l'article 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Les resolucions administratives sancionadores poden ser objecte de recurs d'acord amb el que disposen les lleis. El seu règim d'executivitat és el previst amb caràcter general.

4. En tot cas, quan l'estranger no estigui a Espanya, pot cursar els recursos procedents, tant en via administrativa com jurisdiccional, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, les quals els han de remetre a l'organisme competent.

Article 121. *Caducitat i prescripció.*

1. El termini màxim en què s'ha de dictar i notificar la resolució que resolgui el procediment és de sis mesos des que se'n va acordar la iniciació, sense perjudici del que disposa l'article 135 per al procediment simplificat.

Transcorregut el termini sense que s'hagi resolt i notificat la resolució esmentada, es produeix la caducitat del procediment i s'ha de procedir a arxivar les actuacions, a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici pel mateix òrgan competent per dictar la resolució, excepte en els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per causa imputable als interessats, o en els supòsits en què se n'hagi acordat la suspensió.

2. L'acció per sancionar les infraccions que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, prescriu al cap de tres anys si la infracció és molt greu; al cap de dos anys si és greu, i al cap de sis mesos si és lleu, comptats a partir del dia en què els fets es van cometre.

La prescripció s'interromp per qualsevol actuació de l'Administració de la qual tingui coneixement el denunciador.

El termini de prescripció s'ha de reprendre si el procediment està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'expedientat.

3. El termini de prescripció de la sanció és de cinc anys si la sanció imposada ho és per infracció molt greu; de dos anys si ho és per infracció greu, i d'un any si ho és per infracció de caràcter lleu.

Si la sanció imposada és l'expulsió del territori nacional, la prescripció no comença a comptar fins que hagi transcorregut el període de prohibició d'entrada que fixa la resolució. El termini no pot excedir un màxim de 10 anys.

El termini de prescripció de la sanció es comença a comptar des de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposi la sanció.

4. La prescripció, tant de la infracció com de la sanció, l'apliquen d'ofici els òrgans competents en les diverses fases de tramitació de l'expedient.

5. Tant la prescripció com la caducitat exigeixen una resolució en què s'esmenti aquesta circumstància com a causa de terminació del procediment, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables, segons el que estableix l'article 42.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

CAPÍTOL II

Modalitats de tramitació del procediment sancionador

SECCIÓ 1a EL PROCEDIMENT ORDINARI

Article 122. *Supòsits en què escau el procediment ordinari.*

Quan la infracció imputada sigui alguna de les que preveuen els articles 53 o 54, o la conducta a què es refereix l'apartat 2 de l'article 57 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, el procediment seguit ha de ser l'ordinari, llevat dels supòsits que especifica l'article 130, que s'han de tramitar pel procediment preferent.

Article 123. *Iniciació del procediment ordinari.*

1. Excepte en els supòsits qualificats d'infracció greu de l'article 53.b), quan es tracti de treballadors pel seu compte, o molt greu de l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els qual cal atènyer-se al que disposa el seu article 55.2, l'acord d'iniciació del procediment s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent:

- Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
- Els fets succintament exposats que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- Instructor i, si s'escau, secretari del procediment, amb indicació expressa del règim de recusació d'aquests.
- Òrgan competent per a la resolució de l'expedient i norma que li atribueixi aquesta competència,
- Indicació de la possibilitat que el presumpte responsable pugui reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat.
- Mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant aquest de conformitat amb els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.
- Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.

2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb trasllat de totes les actuacions que existeixin sobre això, i s'ha de notificar als interessats, entenent en tot cas com a tal l'expedientat.

En la notificació s'ha d'advertir als interessats que, si no efectuen al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini que preveu l'article següent, la iniciació es pot considerar proposta de resolució quan contingui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, amb els efectes que preveuen els articles 127 i 128.

Article 124. Actuacions i al·legacions en el procediment ordinari.

1. Sens perjudici del que disposa l'article anterior, els interessats disposen d'un termini de 15 dies per aportar totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, proposar les proves i concretar els mitjans de què pretenguin valer-se.

2. Cursada la notificació a què es refereix l'apartat anterior, l'instructor del procediment ha de realitzar d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per a l'examen dels fets, i recollir les dades i informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment queda modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de notificar tot això a l'expedientat en la proposta de resolució.

Article 125. Prova en el procediment ordinari.

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini assenyalat a l'article anterior, l'òrgan instructor pot acordar obrir un període de prova, per un termini no superior a 30 dies ni inferior a 10.

2. A l'acord, que s'ha de notificar als interessats, es pot rebutjar de forma motivada la pràctica de les proves que, si s'escau, aquells hagin proposat, quan per la seva relació amb els fets es considerin improcedents.

3. La pràctica de les proves que l'òrgan instructor consideri pertinents, entenent-se com a tals les que són diferents dels documents que els interessats puguin aportar en qualsevol moment de la tramitació del procediment, s'ha de realitzar de conformitat amb el que estableix l'article 81 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu o entitat pública, i sigui admesa a tràmit, aquest té els efectes que preveu l'article 83 de l'esmentada Llei 30/1992, de 26 de novembre.

5. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment, perquè és una peça imprescindible per a l'avaluació dels fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 126. Col·laboració d'altres administracions públiques en el procediment ordinari.

L'òrgan instructor ha de sol·licitar dels òrgans i les dependències administratius pertanyents a qualsevol de les administracions públiques la informació que sigui necessària per a l'exercici eficaç de les seves pròpies competències, inclosa la petició de la informació necessària al Registre central de penats i rebels.

Article 127. Proposta de resolució en el procediment ordinari.

Conclusa, si s'escau, la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular la proposta de resolució en què s'han de fixar els fets de forma motivada, i s'han d'especificar els que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que constitueixin, si s'escau, i la persona o les persones que en siguin responsables, i s'ha de fixar la sanció que proposa que s'imposi i les mesures provisionals que hagi adoptat, si s'escau, l'òrgan competent per iniciar el procediment o el seu instructor, o bé proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

Article 128. Tràmit d'audiència en el procediment ordinari.

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats. A la notificació s'hi ha d'adjuntar una relació dels documents que figurin en el procediment perquè els interessats puguin obtenir les còpies dels que considerin convenients, i se'ls ha de concedir un termini de 15 dies per formular-hi al·legacions i presentar els documents i les informacions que estimin pertinents davant l'instructor del procediment.

2. Llevat del supòsit que preveu el paràgraf final de l'article 123.2, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que les adduïdes, si s'escau, per l'interessat, de conformitat amb el que preveu l'article 124.1.

3. La proposta de resolució s'ha de cursar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment, juntament amb tots els documents, al·legacions i informacions que hi constin.

Article 129. Resolució del procediment ordinari.

1. Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent per resoldre pot decidir, mitjançant un acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per resoldre el procediment.

L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, als quals s'ha de concedir un termini de set dies per formular les al·legacions que considerin pertinents. Les actuacions complementàries s'han de practicar en un termini no superior a 15 dies. El termini per resoldre el procediment queda suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment.

2. L'òrgan competent ha de dictar resolució, que ha de ser motivada i decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar en el termini de 10 dies des de la recepció de la proposta de resolució i els documents, les al·legacions i les informacions que constin en el procediment, llevat del que disposen els apartats 1 i 3.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, llevat dels que, si s'escau, resultin de l'aplicació del que preveu l'apartat 1, amb independència de la seva diferent valoració jurídica. No obstant això, quan l'òrgan competent per resoldre consideri que la infracció revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució, s'ha de notificar a l'interessat perquè aportï totes les al·legacions que estimi convenients, i a aquests efectes se li ha de concedir un termini de 15 dies.

4. Les resolucions dels procediments sancionadors, a més de contenir els elements que preveu l'article 89.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, han d'incloure la valoració de les proves practicades i, especialment, de les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió, fixar els fets i, si s'escau, la persona o les persones responsables, la infracció o les infraccions comeses i la sanció o les sancions que s'imposen, o bé la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

5. Les resolucions s'han de notificar a l'interessat, i si el procediment s'ha iniciat com a conseqüència d'una ordre superior, s'ha de donar trasllat de la resolució a l'òrgan administratiu que n'és l'autor.

SECCIÓ 2a EL PROCEDIMENT PREFERENT

Article 130. *Supòsits en què escau el procediment preferent.*

La tramitació dels expedients d'expulsió s'ha de fer pel procediment preferent quan la infracció imputada sigui alguna de les que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'article 54.1, així com els paràgrafs a), d) i f) de l'article 53 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 131. *Iniciació i tramitació del procediment preferent.*

1. Quan de les investigacions es dedueixi l'oportunitat de decidir l'expulsió, s'ha de donar trasllat de l'acord d'iniciació motivat per escrit a l'interessat, perquè al·legui el que consideri adequat, en el termini de 48 hores, i se li ha d'advertir que si no efectua al·legacions pel seu compte o a través del seu representant sobre el contingut de la proposta, o si no s'admeten, de forma motivada, per improcedents o innecessàries, l'acord d'iniciació de l'expedient es considera com a proposta de resolució.

2. En aquests casos, l'estranger té dret a l'assistència lletrada que se li proporciona d'ofici, si s'escau, i a ser assistit per un intèrpret, si no comprèn o no parla castellà, i de forma gratuïta en cas que no tingui mitjans econòmics.

3. En la notificació de l'acord d'iniciació s'ha d'advertir a l'interessat que, si no efectua al·legacions sobre el contingut de l'acord en el termini que preveu l'apartat 1, l'acord es considera proposta de resolució amb remissió de l'expedient a l'autoritat competent per resoldre.

4. Si l'interessat o el seu representant formulen al·legacions i realitzen proposició de prova dins el termini establert, l'òrgan instructor n'ha de valorar la pertinència o no.

Si no s'admeten les proves proposades, per improcedents o innecessàries, se li ha de notificar a l'interessat de forma motivada i se li ha de donar tràmit d'audiència, d'acord amb el que preveu el paràgraf següent. En aquest supòsit, l'acord d'iniciació de l'expedient, sense canviar la qualificació dels fets, es considera com a proposta de resolució amb remissió a l'autoritat competent per resoldre.

Si l'instructor estima la pertinència de la realització de prova proposada, aquesta s'ha de realitzar en el termini màxim de tres dies.

Practicada la prova, si s'escau, l'instructor ha de formular proposta de resolució, que s'ha de notificar a l'interessat, i li ha de donar tràmit d'audiència amb un termini de 48 hores per formular-hi al·legacions i presentar els documents que estimi pertinents. Transcorregut el termini, s'ha de procedir a elevar la proposta de resolució, juntament amb l'expedient administratiu, a l'autoritat competent per resoldre.

5. Mentre es realitza la tramitació de l'expedient, l'instructor pot sol·licitar al jutge d'instrucció competent que disposi l'ingrés de l'estranger expedientat en un centre d'internament d'estrangers. La sol·licitud d'internament ha de ser motivada.

El període d'internament s'ha de mantenir el temps imprescindible per als fins de l'expedient, i no pot excedir en cap cas els 40 dies.

La decisió judicial que ho autoritzi, tenint en compte les circumstàncies concurrents en cada cas, pot establir un període màxim de durada de l'internament inferior a l'esmentat.

No es pot acordar un nou internament per qualsevol de les causes previstes en el mateix expedient.

6. Quan l'instructor sol·liciti l'internament i l'autoritat judicial ho denegui, l'instructor, amb la finalitat d'assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure, pot adoptar alguna o algunes de les mesures cautelars següents:

a) Retirada del passaport o document acreditatiu de la seva nacionalitat, amb el lliurament previ a l'interessat del rebut acreditatiu d'aquesta mesura.

b) Presentació periòdica davant l'instructor de l'expedient o davant una altra autoritat que aquest determini en els dies que, tenint en compte les circumstàncies personals, familiars o socials de l'expedientat, es consideri aconsellable.

c) Residència obligatòria en un lloc determinat.

Article 132. *La resolució en el procediment preferent. Executivitat.*

1. La resolució, tenint en compte la naturalesa preferent i sumària del procediment, s'ha de dictar de forma immediata, ha de ser motivada i resoldre totes les qüestions plantejades en l'expedient, i no pot acceptar fets diferents dels determinats en el curs del procediment, amb independència de la seva diferent valoració jurídica, la qual s'ha de notificar a l'interessat.

2. L'execució de l'ordre d'expulsió recaiguda en aquests procediments, una vegada notificada a l'interessat, s'ha d'efectuar de forma immediata.

Si l'autoritat judicial no ha posat en llibertat l'estranger dins el termini de 40 dies a què es refereix l'apartat 6 de l'article 131, la mateixa autoritat judicial ha de sol·licitar el cessament de l'internament per poder dur a terme la conducció al lloc de sortida.

3. L'excepció de l'aplicació del règim general d'executivitat dels actes administratius, en el cas de la resolució que posi fi al procediment d'expulsió amb caràcter preferent, que estableix l'article 21.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no exclou el dret de recurs pels legitimats per exercir-lo, sense perjudici de la immediatesa de l'expulsió i de la improcedència de declarar administrativament cap efecte suspensiu en contra d'aquesta. En la resolució, a més de la motivació que la fonamenti, s'han de fer constar els recursos que siguin procedents, l'òrgan davant el qual s'hagin de presentar i el termini per interposar-los.

Article 133. *Comunicacions en el procediment preferent.*

La incoació de l'expedient, les mesures cautelars de detenció i d'internament i la resolució d'expulsió s'han de comunicar a l'ambaixada o consolat del país de l'estranger i s'ha de procedir a fer l'anotació en el Registre central d'estrangers de la Direcció General de la Policia. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya.

Article 134. *Concurrència de procediments.*

Si durant la tramitació de l'expedient seguit pel procediment preferent i per la causa que preveu el paràgraf a) de l'article 53 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'estranger expedientat acredita que ha sol·licitat, abans de la seva iniciació, l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals de conformitat amb el que disposen els articles 31.3 de l'esmentada Llei orgànica i 45 d'aquest Reglament, l'instructor ha de sol·licitar informe de l'autoritat competent sobre l'estat de tramitació de la sol·licitud esmentada. En cas que l'interessat, d'acord amb aquest informe, no compleixi els requisits previstos per a l'obtenció de l'autorització de residència, l'instructor ha de decidir la continuació de l'expedient d'expulsió i, en cas contrari, procedir a arxivar-lo. Si es considera procedent la prossecució de l'expedient i amb l'acord previ dictat a l'efecte, ha de continuar pels tràmits del procediment ordinari que regula aquest Reglament.

SECCIÓ 3a EL PROCEDIMENT SIMPLIFICAT

Article 135. *Supòsits i iniciació del procediment simplificat.*

Aquest procediment es tramita quan els fets denunciats es qualifiquin d'infracció de caràcter lleu prevista en algun dels supòsits que recull l'article 52 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Aquest procediment s'inicia d'ofici, per acord dictat a l'efecte per algun dels òrgans competents que estableix l'article 115.2 d'aquest Reglament, o per denúncia formulada pels agents del Cos Nacional de Policia, excepte quan la infracció imputada sigui la que estableix el paràgraf c) de l'esmentat article 52, en què cal atènyer-se al que disposa l'article 55.2 de l'esmentada Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Aquest procediment simplificat s'ha de resoldre en el termini màxim de dos mesos des que es va iniciar.

Article 136. *Procediment simplificat.*

1. L'òrgan competent, en dictar l'acord d'iniciació, hi ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment. L'acord s'ha de comunicar a l'òrgan instructor i simultàniament s'ha de notificar als interessats.

En el termini de 10 dies, a partir de la comunicació i notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i els interessats han d'efectuar, respectivament, les actuacions pertinents, l'aportació de totes les al·legacions, documents o informacions que considerin convenients i, si s'escau, la proposició i la pràctica de prova.

Transcorregut el termini esmentat, l'instructor ha de formular una proposta de resolució en què s'han de fixar de forma motivada els fets, ha d'especificar els que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, amb determinació de la infracció, de la persona o persones responsables, i la sanció que proposa, així com les mesures provisionals que s'hagin adoptat, o bé s'ha de proposar la declaració d'inexistència d'infracció o responsabilitat.

Si l'òrgan instructor aprecia que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, ha d'acordar que continuï l'expedient pels tràmits del procediment ordinari d'aquest Reglament, i ho ha de notificar als interessats perquè, en el termini de cinc dies, formulin al·legacions si ho estimen convenient.

2. La iniciació per denúncia formulada per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'ha d'atènyer a les normes següents:

a) Les denúncies formulades per funcionaris del Cos Nacional de Policia s'han d'estendre per duplicat. Un dels exemplars s'ha de lliurar al denunciat, si és possible, i l'altre s'ha de remetre a l'òrgan corresponent amb competència per acordar la iniciació del procediment. Les denúncies les ha de signar el funcionari i el denunciat, sense que la signatura d'aquest últim impliqui conformitat amb els fets que motiven la denúncia, sinó únicament la recepció de l'exemplar destinat a ell. En cas que el denunciat es negui a signar o no ho sàpiga fer, el funcionari ho ha de fer constar.

b) Les denúncies s'han de notificar a l'acte als denunciats fent-hi constar les dades a què fa referència aquest article. En l'escrit de denúncia s'hi ha de fer constar que amb aquesta queda incoat l'expedient corresponent i que el denunciat disposa d'un termini de 10 dies per al·legar tot el que consideri convenient per a la seva defensa i proposar les proves que consideri oportunes davant els òrgans d'instrucció ubicats a la dependència policial del lloc en què s'hagi comès la infracció.

c) Rebuda la denúncia a la dependència policial de la Direcció General de la Policia, s'ha de procedir a la qualificació dels fets i graduació de la multa, s'ha d'impulsar la ulterior tramitació o bé l'òrgan instructor ha de proposar

a l'autoritat competent la resolució corresponent que declari la inexistència d'infracció en els casos en què els fets denunciats no siguin constitutius d'aquella.

Article 137. *Resolució del procediment simplificat.*

En el termini de tres dies des que es rebí l'expedient, l'òrgan competent per resoldre ha de dictar resolució en la forma i amb els efectes procedents que per a les resolucions de sanció de multa preveu el procediment ordinari d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Aspectes específics en els procediments sancionadors per a la imposició de les infraccions d'expulsió i multa

SECCIÓ 1a NORMES PROCEDIMENTALS PER A LA IMPOSICIÓ DE L'EXPULSIÓ

Article 138. *Supòsits en què escau el procediment d'expulsió.*

Sense perjudici del que disposa l'article 57.5 i 6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'infractor sigui estranger i realitzi alguna o algunes de les conductes tipificades com a molt greus o conductes greus de les previstes en els paràgrafs a), b), c), d) i f) de l'article 53 d'aquesta Llei orgànica, es pot aplicar en lloc de la sanció de multa l'expulsió del territori espanyol. Així mateix, constitueix causa d'expulsió la condemna, dins o fora d'Espanya, per una conducta dolosa que al nostre país constitueixi un delicte sancionat amb pena privativa de llibertat superior a un any, llevat que els antecedents penals hagin estat cancel·lats.

Article 139. *Contingut de l'acord d'iniciació del procediment d'expulsió.*

A més del contingut mínim que ha d'incloure l'acord d'iniciació d'acord amb el que disposa l'article 123.1 s'hi han d'indicar expressament els aspectes següents:

- El dret de l'interessat a l'assistència jurídica gratuïta, en cas que no tingui recursos econòmics suficients.
- El dret de l'interessat a l'assistència d'un intèrpret si no comprèn o no parla les llengües oficials que s'utilitzen.
- Que l'acord d'expulsió que es pugui dictar comporta la prohibició d'entrada a Espanya per un període mínim de tres anys i màxim de 10, que és extensiva als territoris dels estats amb què Espanya hagi subscrit un acord en aquest sentit.

Article 140. *Mesures cautelars en el procediment d'expulsió.*

1. De conformitat amb el que preveuen els articles 55 i 61 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, l'instructor pot adoptar en qualsevol moment, mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que siguin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

2. En els mateixos termes que els que estableix l'article 118 d'aquest Reglament, l'instructor pot mantenir la confiscació dels béns, efectes o instruments que hagin servit per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Article 141. *La resolució del procediment d'expulsió, els seus efectes i execució.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que contra aquesta

es puguin interposar, l'òrgan davant el qual s'hagin de presentar i el termini per presentar-los, de conformitat amb el que estableix l'article 119.

2. La resolució que acordi l'expulsió comporta la prohibició d'entrada al territori espanyol per un període mínim de tres anys i màxim de deu. L'esmentada prohibició d'entrada es fa extensiva als territoris dels estats amb què Espanya hagi subscrit un acord en aquest sentit.

3. Igualment, la resolució comporta, en tot cas, l'extinció de qualsevol autorització per estar-se a Espanya de la qual sigui titular l'estranger expulsat, així com l'arxivament de qualsevol procediment que tingui per objecte l'autorització per residir o treballar a Espanya.

4. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a confiscar béns, efectes o instruments que s'hagin utilitzat per cometre la infracció esmentada, aquella comporta el decomís dels esmentats béns o efectes, excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució administrativa o judicial ferma s'han d'adjudicar a l'Estat, en els termes que fixa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

5. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de l'expulsió acordada, pot contenir pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos fins a cinc anys.

6. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments de tramitació preferent s'han d'executar de forma immediata d'acord amb les normes específiques que preveuen aquest Reglament i la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

7. Les resolucions d'expulsió del territori nacional que es dictin en procediments que no siguin de tramitació preferent han de contenir el termini en què l'estranger està obligat a abandonar el territori nacional, que en cap cas pot ser inferior a setanta-dues hores.

Transcorregut aquest termini sense que l'estranger hagi abandonat el territori nacional, els funcionaris policials competents en matèria d'estrangeria han de procedir a detenir-lo i conduir-lo fins al lloc de sortida pel qual s'hagi de fer efectiva l'expulsió. Si l'expulsió no es pot executar en el termini de setanta-dues hores des del moment de la detenció, l'instructor o el responsable de la unitat d'estrangeria del Cos Nacional de Policia davant la qual es presenti el detingut pot sol·licitar a l'autoritat judicial l'ingrés de l'estranger als centres d'internament establerts a l'efecte. El període d'internament es manté pel temps imprescindible per executar l'expulsió, que no es pot prolongar en cap cas més enllà de quaranta dies, o fins que es constati la impossibilitat d'executar-la en el termini esmentat. No es pot acordar un nou internament sobre la base del mateix expedient d'expulsió.

8. L'execució de la resolució d'expulsió s'ha d'efectuar a costa de l'estranger si aquest disposa de mitjans econòmics. En cas contrari, aquesta circumstància s'ha de comunicar al representant diplomàtic o consular del seu país, als efectes oportuns.

En cas que l'estranger disposi de mitjans econòmics i assumeixi el cost de la repatriació de manera voluntària, el delegat o subdelegat del Govern que hagi dictat la resolució pot acordar-ne la substitució per la sortida obligatòria, d'ofici o a instància de part, si es compleixen les condicions següents:

a) Que la infracció que hagi motivat la resolució d'expulsió sigui la que conté l'article 53.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

b) Que existeixin garanties suficients o es pugui comprovar la realització de l'oportuna sortida obligatòria que preveu l'article 28.3.c) de la Llei orgànica, i

c) Que l'estranger estigui, per la seva nacionalitat, sotmès a l'obligació de visat per travessar les fronteres exteriors en aplicació d'un acord de règim comú de visats, de caràcter internacional, en el qual Espanya sigui part.

9. Si l'estranger formula una petició d'asil, s'ha de suspendre l'execució de la resolució d'expulsió fins que s'hagi inadmès a tràmit o resolt, de conformitat amb el que estableix la normativa d'asil.

Igualment, s'ha de suspendre l'execució de l'expulsió en els casos de dones embarassades quan suposi un risc per a la gestació o per a la vida o la integritat física de la mare.

Article 142. *Estrangers processats o inculpats en procediments per delictes o faltes.*

De conformitat amb el que disposa l'article 57.7 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan l'estranger estigui processat o inculpat en un procediment judicial per delictes o faltes per al qual la llei prevegi una pena privativa de llibertat inferior a sis anys o una pena de diferent naturalesa, i aquest fet consti acreditat en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa l'ha de sotmetre al jutge, que, amb l'audiència prèvia del ministeri fiscal, escoltat l'interessat i les parts personades, autoritzi, en el termini més breu possible i en tot cas no superior a tres dies, la seva expulsió, llevat que, de forma motivada, apreciï l'existència de circumstàncies excepcionals que justifiquin la seva denegació.

En cas que l'estranger estigui subjecte a diversos processos penals tramitats en diversos jutjats i aquests fets constin acreditats en l'expedient administratiu d'expulsió, l'autoritat governativa ha d'instar de tots ells l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior.

Als efectes del que disposa aquest article, es considera que consta acreditat en l'expedient administratiu d'expulsió l'existència de processos penals en contra de l'expedientat, quan sigui el mateix interessat qui ho hagi acreditat documentalment, o quan hagi existit comunicació judicial o del ministeri fiscal als organismes policials.

Article 143. *Comunicacions en el procediment d'expulsió.*

La resolució d'expulsió ha de ser comunicada a l'ambaixada o consolat del país de l'estranger, així com a la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i anotada en el Registre central d'estrangers de la Direcció General de la Policia. Aquesta comunicació s'ha de dirigir al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat del país de l'estranger o aquest no radiqui a Espanya.

SECCIÓ 2a NORMES PROCEDIMENTALS PER A LA IMPOSICIÓ DE MULTES

Article 144. *Supòsits d'aplicació del procediment per a imposició de sanció de multa.*

Les normes procedimentals que recull aquesta secció són aplicables quan l'infractor, sigui quina sigui la seva nacionalitat, realitzi alguna de les conductes tipificades com a greus o molt greus de les que preveuen els articles 53 i 54 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense perjudici dels supòsits en què es pugui imposar l'expulsió segons el que disposa aquest títol.

En el supòsit de comissió de conductes tipificades com a lleus, s'ha d'aplicar el que es disposa per al procediment simplificat.

Per a la determinació de la quantia de la sanció s'ha de tenir en compte especialment la capacitat econòmica de l'infractor.

Article 145. *Contingut de l'acord d'iniciació del procediment per a imposició de sanció de multa.*

El contingut mínim de l'acord d'iniciació del procediment per a la imposició de sanció de multa s'ha d'ajustar al que disposa l'article 123.

Els altres tràmits procedimentals, llevat del que disposen els articles següents, són els establerts per al procediment ordinari continguts a la secció 1a del capítol II d'aquest títol.

Article 146. *Mesures cautelars en el procediment per a imposició de sanció de multa.*

1. En els mateixos termes que els que estableix l'article 118 d'aquest Reglament es pot procedir a confiscar els béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. Quan se segueixi expedient sancionador per alguna de les infraccions que preveu l'article 54.2.b) i c) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i els transportistes infringeixin l'obligació de prendre a càrrec l'estranger transportat il·legalment, l'autoritat governativa pot acordar alguna de les mesures següents:

a) Suspensió temporal de les seves activitats, que no pot excedir un període de sis mesos.

b) Prestació de fiança o avals, en atenció al nombre d'afectats i el perjudici ocasionat.

c) Immobilització del mitjà de transport utilitzat fins al compliment de l'obligació esmentada.

Article 147. *Resolució del procediment per a imposició de sanció de multa. Efectes i executivitat.*

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada, amb indicació dels recursos que contra aquesta es puguin interposar, l'òrgan davant el qual s'hagin de presentar i el termini per presentar-los, i s'ha d'ajustar al que disposa l'article 119.

2. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.b) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i s'ha procedit a confiscar béns, efectes o instruments que hagin estat utilitzats per cometre la infracció esmentada, aquella comporta el decomís dels dits béns o efectes, excepte quan hagi quedat acreditat que els béns pertanyen a un tercer de bona fe no responsable de la infracció que els hagi adquirit legalment.

Els béns, efectes i instruments definitivament decomissats per resolució s'adjudiquen a l'Estat, en els termes fixats per la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

3. Si la resolució s'adopta en aplicació de la infracció que preveu l'article 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de la sanció de multa acordada, pot contenir pronunciament pel qual s'adopti la clausura de l'establiment o local des de sis mesos fins a cinc anys.

4. Les resolucions administratives d'imposició de sanció de multa dictades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són immediatament executives una vegada hagin adquirit fermesa en via administrativa, llevat que l'autoritat competent n'acordi la suspensió.

5. Les multes s'han de fer efectives als òrgans de recaptació de l'Administració gestora, directament o a través d'entitats de dipòsits, dins dels quinze dies hàbils següents a la data de la seva fermesa en via administrativa.

Vençut el termini d'ingrés que estableix el paràgraf anterior sense que s'hagi satisfet la multa, l'exacció s'ha de

dur a terme pel procediment de constrenyiment. A aquest efecte, és títol executiu la certificació de descobert expedida per l'òrgan competent de l'Administració gestora.

Els òrgans i procediments de la recaptació executiva són els que estableixen el Reglament general de recaptació i altres normes d'aplicació.

Els actes de gestió recaptadora en via de constrenyiment dictats pels òrgans de l'Administració General de l'Estat respecte de les sancions de multes imposades en aplicació de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, són impugnable en la via economicoadministrativa.

CAPÍTOL IV

Infraccions i sancions en l'ordre social i vigilància laboral

Article 148. *Vigilància laboral.*

La inspecció en matèria de treball d'estrangers s'exerceix a través de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, que porta a terme les funcions i competències que té atribuïdes en la seva normativa específica, de conformitat amb el que disposa la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i les seves normes aplicables.

Article 149. *Infraccions i sancions en l'ordre social.*

1. Les infraccions tipificades en els articles 52.c), 53.b), quan es tracti de treballadors pel seu compte, i 54.1.d) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, s'han de sancionar de conformitat amb el procediment per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social, i pel que disposa aquest article.

2. Les sancions per les infraccions a què es refereix l'apartat anterior es poden imposar en els graus de mínim, mitjà i màxim, atenent els criteris expressats a continuació i aplicant el principi de proporcionalitat.

3. Qualificades les infraccions, en la forma i d'acord amb els tipus que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, les sancions s'han de graduar tenint en compte el grau de culpabilitat del subjecte infractor, el dany produït o el risc derivat de la infracció i transcendència d'aquesta.

4. Les infraccions s'han de sancionar:

a) Les lleus, en el seu grau mínim, amb una multa de 30 a 60 euros; en el seu grau mitjà, de 60 a 150 euros, i en el seu grau màxim, de 150 a 300 euros.

b) Les greus, en el seu grau mínim, amb una multa de 301 a 1.200 euros; en el seu grau mitjà, de 1.201 a 3.000 euros, i en el seu grau màxim, de 3.001 a 6.000 euros.

c) Les molt greus, en el seu grau mínim, amb multa de 6.001 a 12.000 euros; en el seu grau mitjà, de 12.001 a 30.000 euros, i en el seu grau màxim, de 30.001 a 60.000 euros.

5. L'ordenació de la tramitació dels expedients sancionadors correspon a les direccions de la Inspecció de Treball i Seguretat Social competents per raó del territori.

La iniciació, el contingut de les actes, la notificació i les al·legacions s'han d'ajustar al que disposa el Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En els casos d'infracció que preveu l'article 53.b), quan es tracti de treballadors pel seu compte, i de l'article 54.1.d), quan l'empresari infractor sigui estranger, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en l'acta d'infracció s'ha de fer constar expressament que, en virtut del que estableix l'article 57 de la Llei orgànica esmentada, l'òrgan competent per resoldre pot aplicar l'expulsió de territori espanyol en lloc de la sanció de multa.

6. Les actes d'infracció d'estrangers les han de notificar les direccions d'Inspecció de Treball i Seguretat Social competents, al subjecte o subjectes responsables, en què s'ha de fer constar que es poden formular al·legacions contra aquestes en el termini de quinze dies.

7. Si no es formula escrit d'al·legacions, continua la tramitació del procediment fins a dictar la resolució.

8. Si es formulen al·legacions, en vista d'aquestes, la Direcció de la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot sol·licitar l'informe ampliador a l'inspector o subinspector que va practicar l'acta; l'informe s'ha d'emetre en el termini de quinze dies. Aquest informe és preceptiu si en les al·legacions s'invoquen fets o circumstàncies diferents dels consignats en l'acta, insuficiència del relat fàctic d'aquesta o indefensió per qualsevol causa.

9. Instruït l'expedient, el cap de la Inspecció de Treball i Seguretat Social competent per raó del territori l'ha d'elevat, amb la proposta de resolució, al delegat o subdelegat del Govern competent per resoldre, de conformitat amb el que estableix l'article 55.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

En la proposta de resolució s'hi han de fixar de forma motivada els fets provats, la seva qualificació jurídica i la quantia de la sanció que es proposa imposar i, en cas que l'acta d'infracció inclogui la sanció accessòria a què es refereix l'article 55.6 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, també s'ha d'efectuar proposta de resolució sobre aquella.

10. L'òrgan competent per resoldre, amb les diligències prèvies que estimi necessàries, ha de dictar la resolució en el termini de deu dies des de la finalització de la tramitació de l'expedient, de conformitat amb el que estableix per a les resolucions sancionadores el Reglament regulador del procediment per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social, i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

En cas que l'òrgan competent per resoldre decideixi aplicar la sanció d'expulsió del territori espanyol, en lloc de la sanció de multa, ha de dictar resolució d'expulsió, amb els requisits i efectes que estableix l'article 141.

11. Les resolucions sancionadores que dictin els subdelegats del Govern o els delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials en relació amb aquest tipus d'infraccions queden sotmeses al règim comú de recursos que preveu aquest Reglament.

12. En el que no preveu el procediment especial, regulat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, regeix el procediment comú de conformitat amb el que estableix la disposició addicional setena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL V

Infraccions, sancions i obligació de la seva comunicació interorgànica

Article 150. *Altres infraccions i sancions.*

Els estrangers que incompleixin els deures, les obligacions i les càrregues imposats per l'ordenament jurídic general s'han de sancionar d'acord amb la legislació específicament aplicable en cada cas.

Article 151. *Comunicació interorgànica d'infraccions.*

1. La Direcció General d'Immigració, la Inspecció de Treball i Seguretat Social i les Àrees i Dependències Provincials de Treball i Afers Socials han de donar compte a l'autoritat governativa i als serveis policials corresponents dels supòsits d'infraccions, relatives a l'entrada i la per-

manència d'estrangers a Espanya, de què tingui coneixement en l'exercici de les seves competències.

2. Igualment, les autoritats governatives i els serveis policials han de comunicar a la Direcció General d'Immigració, a la Inspecció de Treball i Seguretat Social o a les àrees i dependències provincials de Treball i Afers Socials els fets que coneguin i que puguin constituir infraccions laborals contra el que disposa aquest Reglament. Quan l'expulsió hagi estat autoritzada judicialment, les autoritats governatives i els serveis policials han de comunicar de manera immediata la pràctica de l'expulsió o les raons que, si s'escau, impossibiliten la seva realització a l'autoritat judicial que l'hagi autoritzat i al ministeri fiscal.

3. Quan el ministeri fiscal conegui que un estranger estigui imputat en un procediment per delictes menys greu i pugui estar incurs en alguna de les causes d'expulsió que preveu la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sense que hagi estat incoat l'expedient administratiu sancionador corresponent, ha d'informar sobre la imputació a l'autoritat governativa perquè aquesta comprovi si és procedent o no la incoació d'expedient d'expulsió, als efectes oportuns.

4. Els directors dels establiments penitenciaris han de notificar a la comissaria provincial de policia respectiva de la seva demarcació, amb tres mesos d'anticipació, l'excarceració d'estrangers que hagin estat condemnats en virtut de sentència judicial per delictes, als efectes que, si s'escau, es procedeixi a expulsar-los, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener. A aquests efectes, en els expedients personals dels estrangers condemnats s'ha de fer constar si els ha estat incoat expedient d'expulsió, així com, si s'escau, l'estat de tramitació en què es trobi.

5. El Registre central de penats i rebels ha de comunicar, d'ofici o a instància de la comissaria provincial de policia, els antecedents penals dels estrangers que hagin estat condemnats per delictes dolós que tingui assenyalada pena superior a un any de presó, als efectes de la incoació de l'expedient d'expulsió corresponent, per a la qual cosa n'ha de remetre un certificat.

Article 152. *Comunicacions dels òrgans judicials a l'autoritat governativa en relació amb estrangers.*

1. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional dissetena de la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, els òrgans judicials han de comunicar a l'autoritat governativa la finalització dels processos judicials en què es doni la comissió d'infraccions administratives a les normes sobre estrangeria, als efectes que les autoritats administratives puguin reprendre, iniciar o arxivar, si s'escau, segons els casos, el procediment administratiu sancionador. De la mateixa manera, han de comunicar les condemnes imposades a estrangers per delictes dolós castigat amb pena privativa de llibertat superior a un any, als efectes de la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

2. Igualment, han de comunicar les sentències en què acordin la substitució de les penes privatives de llibertat imposades o de les mesures de seguretat que siguin aplicables als estrangers no residents legalment a Espanya per la seva expulsió del territori nacional. En aquests casos, la sentència que acordi la substitució ha de disposar l'execució de la pena privativa de llibertat o mesura de seguretat originàriament imposada fins que l'autoritat governativa procedeixi a materialitzar l'expulsió. A aquests efectes, l'autoritat governativa ha de fer efectiva l'expulsió en el termini més breu possible i, en tot cas, dins dels 30 dies següents, llevat que hi hagi una causa justificada que ho impedeixi, que ha de ser comunicada a l'autoritat judicial.

CAPÍTOL VI

Centres d'internament d'estrangersArticle 153. *Centres d'internament d'estrangers.*

1. El jutge d'instrucció del lloc en què hagi estat detingut l'estranger, a petició de l'instructor del procediment, del responsable de la unitat d'estrangeria del Cos Nacional de Policia davant la qual es presenti el detingut o de l'autoritat governativa que per si mateixa o pels seus agents hagi acordat la detenció, en el termini de 72 hores des d'aquella, pot autoritzar el seu ingrés en centres d'internament d'estrangers que no tinguin caràcter penitenciari, en els casos a què es refereix l'apartat 2 següent.

2. Només es pot acordar l'internament de l'estranger quan es doni algun dels supòsits següents:

a) Que hagi estat detingut per estar incurs en algun dels supòsits d'expulsió dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 54, així com els paràgrafs a), d) i f) de l'article 53 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

b) Que s'hagi dictat resolució de retorn i aquest no es pugui executar dins el termini de 72 hores, quan l'autoritat judicial ho determini.

c) Quan s'hagi dictat acord de devolució de conformitat amb el que estableix aquest Reglament.

d) Que s'hagi dictat resolució d'expulsió i l'estranger no abandoni el territori nacional en el termini que se li hagi concedit per fer-ho.

3. L'ingrés de l'estranger en un centre d'internament de caràcter no penitenciari no es pot prolongar més temps de l'imprevisible per a la pràctica de l'expulsió, devolució o retorn, i l'autoritat governativa ha de procedir a realitzar les gestions necessàries per obtenir la documentació que calgui al més aviat possible.

4. La detenció d'un estranger als efectes d'expulsió, devolució o retorn s'ha de comunicar al consolat competent, al qual se li han de facilitar les dades sobre la personalitat de l'estranger i la mesura d'internament. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya. Si l'estranger ho sol·licita, s'ha de comunicar l'internament als seus familiars o altres persones residents a Espanya.

5. La durada màxima de l'internament no pot excedir els 40 dies, i s'ha de sol·licitar a l'autoritat judicial la posada en llibertat de l'estranger quan abans del transcurs d'aquest termini es tingui constància que la pràctica de l'expulsió no es pot portar a terme.

6. L'estranger, durant el seu internament, ha d'estar en tot moment a disposició de l'òrgan jurisdiccional que el va autoritzar, i l'autoritat governativa li ha de comunicar qualsevol circumstància en relació amb la situació de l'esmentat estranger internat.

7. Les persones ingressades en centres d'internament de caràcter no penitenciari gaudeixen durant aquest dels drets no afectats per la mesura judicial d'internament i, especialment, dels recollits en els articles 62 bis i 62 quater de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

Igualment, estan a obligats a complir i a respectar els deures i les obligacions derivats de la condició d'internament, en els termes que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i les seves normes de desplegament.

8. Els menors estrangers no poden ser ingressats en els centres esmentats, i han de ser posats a disposició dels serveis competents de protecció de menors, llevat que el jutge de primera instància ho autoritzi, amb l'informe favorable previ del ministeri fiscal, i els seus pares o tutors estiguin ingressats al mateix centre, manifestin

el seu desig d'estar junts i existeixin mòduls que garanteixin la unitat i intimitat familiar.

Article 154. *Competència.*

1. La inspecció, direcció, coordinació, gestió i control dels centres corresponen al Ministeri de l'Interior i són exercits a través de la Direcció General de la Policia, sense perjudici de les facultats del jutge d'instrucció a què es refereixen els apartats 1 i 6 de l'article 153.

2. En cada centre d'internament d'estrangers hi ha d'haver un director responsable del seu funcionament, per a la qual cosa ha d'adoptar les directrius d'organització necessàries, coordinar i supervisar la seva execució. Així mateix, és el responsable d'adoptar les mesures necessàries per assegurar l'ordre i la correcta convivència entre els estrangers i assegurar el compliment dels seus drets, i de la imposició de mesures als interns que no respectin les normes de correcta convivència o règim interior, que han de ser comunicades a l'autoritat judicial que va autoritzar l'internament.

3. El director general de la Policia és el competent per nomenar el director del centre, amb l'informe previ del delegat del Govern a la comunitat autònoma, entre funcionaris de les administracions públiques del grup A, i depèn funcionalment de la Comissaria General d'Estrangeria i Documentació.

4. La coordinació dels ingressos als centres d'internament d'estrangers, per optimitzar la seva ocupació, en atenció a les circumstàncies familiars o d'arrelament de l'estranger a Espanya, correspon a la Comissaria General d'Estrangeria i Documentació.

5. La custòdia i vigilància dels centres és competència de la Direcció General de la Policia.

6. La prestació d'assistència sanitària i serveis socials que es faciliti en aquests centres pot ser concertada pel Ministeri de l'Interior amb altres ministeris o amb altres entitats públiques o privades, sense ànim de lucre, amb càrrec als programes d'ajuda legalment establerts en les partides pressupostàries corresponents.

Article 155. *Creació i normes sobre règim intern dels centres.*

1. La creació de centres d'internament d'estrangers s'estableix per ordre del Ministeri de l'Interior.

2. Igualment, mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta dels ministres de l'Interior i d'Administracions Públiques, s'han d'establir les normes tècniques i organitzatives que es considerin necessàries per establir, en desplegament del que disposen la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i aquest Reglament, el funcionament i règim interior dels centres d'internament d'estrangers, especialment pel que fa a les condicions d'ingrés, les mesures de seguretat i d'un altre tipus aplicables, i també pel que fa a la prestació de l'assistència sanitària, l'assistència social i la formació específica dels funcionaris.

TÍTOL XII

Retorn, devolució i sortides obligatòriesArticle 156. *Retorn.*

1. S'ha d'acordar el retorn quan l'estranger es presenti en un lloc fronterer habilitat i no se li permeti l'entrada en el territori nacional perquè no compleix els requisits previstos a l'efecte en aquest Reglament.

2. La resolució de retorn s'ha de dictar com a conseqüència de la resolució de denegació d'entrada dictada pels funcionaris policials responsables del control d'en-

trada, mitjançant el procediment oportú, on constin acreditats, entre d'altres, els tràmits següents:

a) La informació a l'interessat del seu dret a l'assistència jurídica, que ha de ser gratuïta en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, així com l'assistència d'un intèrpret, si no comprèn o no parla les llengües oficials que s'utilitzin, a partir del moment en què es dicti l'acord d'iniciació del procediment.

b) La informació a l'interessat que l'efecte que pot comportar la denegació d'entrada és el retorn.

c) La determinació expressa de la causa per la qual es denega l'entrada.

3. El retorn s'executa de forma immediata i, en tot cas, dins el termini de 72 hores des que s'hagi acordat. Si no es pot executar dins del termini esmentat, l'autoritat governativa o, per delegació d'aquesta, el responsable del lloc fronterer habilitat s'ha d'adreçar al jutge d'instrucció perquè determini el lloc on hagi de ser internat l'estranger, que no pot tenir caràcter penitenciari, fins que arribi el moment del retorn, de conformitat amb el que estableix la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

4. Durant el temps en què l'estranger està detingut a les instal·lacions del lloc fronterer o al lloc en què s'hagi acordat el seu internament, totes les despeses de manteniment que s'ocasionin van a càrrec de la companyia o transportista que l'hagi transportat, sempre que no es doni el supòsit que preveu l'apartat 3 de l'article 54 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i sense perjudici de la sanció que es pugui arribar a imposar.

Igualment, la companyia o el transportista s'ha de fer càrrec immediatament de l'estranger al qual s'hagi denegat l'entrada i van a compte seu totes les despeses que derivin del transport per executar el retorn, que ha de realitzar la companyia esmentada directament o bé per mitjà d'una altra empresa de transport amb direcció a l'Estat a partir del qual l'hagi transportat, a l'Estat que hagi expedit el document de viatge amb el qual hagi viatjat l'estranger o a qualsevol altre Estat on estigui garantida la seva admissió.

5. La detenció de l'estranger als efectes de retorn s'ha de comunicar a l'ambaixada o consolat del seu país. Aquesta comunicació s'ha d'adreçar al Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació quan no s'hagi pogut notificar al consolat o aquest no radiqui a Espanya.

6. La resolució de retorn no exhaureix la via administrativa i pot ser objecte de recurs d'acord amb el que disposen les lleis. Si l'estranger no es troba a Espanya, pot interposar els recursos que corresponguin, tant administratius com jurisdiccionals, a través de les representacions diplomàtiques o consulars corresponents, les quals els han de remetre a l'organisme competent.

Article 157. *Devolucions.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 58.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, no és necessari un expedient d'expulsió per a la devolució, en virtut d'ordre del subdelegat del Govern, o del delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials, dels estrangers que estiguin en algun dels casos següents:

a) Els estrangers que després d'haver estat expulsats contravinguin a la prohibició d'entrada a Espanya.

A aquests efectes, es considera que s'ha contravingut a la prohibició d'entrar a Espanya quan així consti, independentment de si va ser adoptada per les autoritats espanyoles o per les d'algun dels estats amb què Espanya tingui subscrit un conveni en aquest sentit.

b) Els estrangers que pretenguin entrar il·legalment al país; s'hi consideren inclosos, a aquests efectes, els estrangers que siguin interceptats a la frontera o als voltants de la frontera.

2. En el supòsit del paràgraf b) de l'apartat anterior, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat encarregades de la custòdia de costes i fronteres que hagin interceptat els estrangers que pretenen entrar il·legalment a Espanya, perquè es pugui procedir a identificar-los i, si s'escau, a retornar-los, els han de conduir com més aviat millor a la comissaria del Cos Nacional de Policia corresponent.

3. En qualsevol dels supòsits de l'apartat 1, l'estranger respecte del qual se segueixin tràmits per adoptar una ordre de devolució té dret a l'assistència jurídica, que és gratuïta en cas que l'interessat no tingui recursos econòmics suficients, així com a l'assistència d'un intèrpret, si no comprèn o no parla les llengües oficials que s'utilitzin.

4. Quan la devolució no es pugui executar en el termini de 72 hores, s'ha de sol·licitar de l'autoritat judicial la mesura d'internament prevista per als expedients d'expulsió.

5. L'execució de la devolució comporta el nou inici del còmput del termini de prohibició d'entrada contravinent, quan s'hagi adoptat en virtut d'una ordre d'expulsió dictada per les autoritats espanyoles.

Així mateix, tota devolució acordada en aplicació del paràgraf b) de l'article 58.2 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, comporta la prohibició d'entrar en territori espanyol per un termini màxim de tres anys.

6. Encara que s'hagi adoptat una ordre de devolució, aquesta no es pot portar a terme i la seva execució queda en suspens quan:

a) Es tracti de dones embarassades i la mesura pugui suposar un risc per a la gestació o per a la salut de la mare.

b) Es formalitzi una sol·licitud d'asil, fins que s'hagi decidit la inadmissió a tràmit de la petició, o bé l'admissió a tràmit, que comporta l'autorització de l'entrada i la permanència provisional del sol·licitant de conformitat amb el que disposa l'article 4.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març.

Article 158. *Sortides obligatòries.*

En els casos de falta d'autorització per estar a Espanya, especialment per no complir o haver deixat de complir els requisits d'entrada o d'estada, o en els de denegació administrativa de sol·licituds de pròrroga d'estada, d'autoritzacions de residència o de qualsevol altre document necessari per a la permanència d'estrangers en territori espanyol, així com de les renovacions de les mateixes autoritzacions o documents, la resolució administrativa dictada a l'efecte ha de contenir l'avertència a l'interessat de l'obligatorietat de sortir del país, sense perjudici que, igualment, es materialitzi l'esmentada advertència mitjançant diligència en el passaport o document anàleg o en document a part, si es troba a Espanya emparat en document d'identitat en el qual no es pugui estampar l'esmentada diligència.

No contenen ordre de sortida obligatòria les resolucions d'inadmissió a tràmit de sol·licituds dictades de conformitat amb el que disposa la disposició addicional quarta de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. La sortida obligatòria s'ha de realitzar dins el termini que estableixi la resolució denegatòria de la sol·licitud formulada o, si s'escau, en el termini màxim de quinze dies comptat des del moment en què es notifiqui la resolució denegatòria, llevat que concorrin circumstàncies excepcionals i es justifiqui que es disposa de mitjans de vida suficients; en aquest cas, es pot prorrogar el termini fins a un màxim de noranta dies. Una vegada transcorregut el termini indicat sense que s'hagi efectuat la sortida, s'ha d'aplicar el que preveu aquest Reglament per als supòsits a què es refereix l'article 53.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

3. Si els estrangers a què es refereix aquest article realitzen efectivament la sortida del territori espanyol d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, no poden ser objecte de prohibició d'entrar al país i eventualment poden tornar a Espanya, d'acord amb les normes que regulen l'accés al territori espanyol.

4. S'exceptuen del règim de sortides obligatòries els casos dels sol·licitants d'asil que hagin vist inadmesa a tràmit o denegada la seva sol·licitud en aplicació del que disposa el paràgraf e) de l'article 5.6 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, perquè el seu examen no correspon a Espanya. Una vegada notificada la resolució d'inadmissió a tràmit o de denegació, es pot procedir a traslladar l'estranger, escortat per funcionaris, al territori de l'Estat responsable de l'examen de la seva sol·licitud d'asil, sense necessitat d'incoar expedient d'expulsió, sempre que el trasllat es faci dins dels terminis en què l'Estat responsable té l'obligació de procedir a l'examen de la sol·licitud esmentada.

TÍTOL XIII

Oficines d'Estrangers i centres de migracions

CAPÍTOL I

Les oficines d'Estrangers

Article 159. *Creació.*

1. Les oficines d'Estrangers són les unitats que integren els diferents serveis de l'Administració General de l'Estat competents en matèria d'estrangeria i immigració en l'àmbit provincial, per tal de garantir l'eficàcia i la coordinació en l'actuació administrativa.

2. La creació, supressió i modificació d'oficines d'Estrangers s'ha de dur a terme mitjançant una ordre del ministre de la Presidència dictada a proposta dels ministres d'Administracions Públiques, de l'Interior i de Treball i Afers Socials.

3. Amb la consulta prèvia als ministeris de l'Interior i d'Administracions Públiques, la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració ha d'impulsar la creació, supressió i modificació d'oficines d'Estrangers, basant-se en la incidència especial de la immigració a la província.

4. Les oficines d'Estrangers han d'estar ubicades a la capital de les províncies en què es constitueixen.

5. L'Oficina d'Estrangers pot disposar d'oficines delegades, ubicades en els districtes de la capital i als municipis de la província, per facilitar les gestions administratives dels interessats.

Article 160. *Dependència.*

1. Les oficines d'Estrangers depenen orgànicament de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, s'enquadren a la Secretaria General i depenen funcionalment del Ministeri de Treball i Afers Socials, a través de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, i del Ministeri de l'Interior, tots dos en l'àmbit de les seves respectives competències.

2. Les oficines d'Estrangers es regeixen pel que disposa aquest Reglament, així com per la seva normativa de creació i funcionament.

Article 161. *Funcions.*

1. Les oficines d'Estrangers exerceixen, en l'àmbit provincial, les funcions següents, previstes en la normativa vigent en matèria d'estrangeria i règim comunitari:

a) La recepció de la declaració d'entrada, la tramitació de les pròrrogues d'estada, de la targeta d'identitat d'estrangers i de les targetes d'estudiants estrangers, autoritzacions de residència, autoritzacions de treball i excepcions a l'obligació d'obtenir autorització de treball, autoritzacions de tornada, targetes d'identificació d'estrangers i targetes d'estudiants estrangers, així com l'expedició i el lliurament d'aquelles.

b) La recepció de la sol·licitud de cèdula d'inscripció i de títol de viatge per sortir d'Espanya, sense perjudici que l'expedició i el lliurament d'aquests documents, així com del document d'identificació provisional, correspongui als serveis policials de les oficines esmentades.

c) La tramitació dels procediments sancionadors per infraccions a la normativa en matèria d'estrangeria i en règim comunitari. No obstant això, les devolucions, i els expedients sancionadors que portin a l'expulsió de l'infractor estranger, o a la seva detenció i ingrés en un centre d'internament d'estrangers, han de ser executats per les brigades i seccions d'Estrangeria i Documentació de les comissaries de policia.

d) La tramitació dels recursos administratius que siguin procedents.

e) L'elevació als òrgans i autoritats competents de les oportunes propostes de resolució relatives als expedients a què s'ha fet referència en els paràgrafs anteriors.

f) L'assignació i comunicació del número d'identitat d'estranger, pels serveis policials de les mateixes oficines.

g) La informació, recepció i tramitació de la sol·licitud d'asil i de les sol·licituds de l'estatut d'apàtrida; correspon als serveis policials l'expedició i el lliurament de la documentació corresponent.

h) L'obtenció i elaboració del conjunt d'informació estadística de caràcter administratiu i demogràfic sobre la població estrangera i en règim comunitari de la província.

2. Les esmentades funcions s'exerceixen sota la direcció dels delegats i subdelegats del Govern corresponents, i sense perjudici de les competències que en matèria de resolució d'expedients corresponguin a altres òrgans.

3. Les oficines delegades han de col·laborar en el desenvolupament de les funcions de l'oficina d'Estrangers corresponent, especialment, les referides a l'atenció al ciutadà, recepció de sol·licituds i escrits, notificació i lliurament de resolucions i documents, i poden exercir les competències que els siguin delegades.

Article 162. *Personal.*

1. Els diferents serveis encarregats de la tramitació dels expedients en matèria d'estrangeria s'integren a l'oficina d'Estrangers, que actua com un únic centre de gestió.

2. El personal procedent dels serveis a què es fa referència a l'apartat 1 que no estigui integrat orgànicament a les delegacions del Govern, d'acord amb el que disposa la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i la seva normativa de desplegament, s'integra a la delegació del Govern o subdelegació del Govern corresponent.

3. Les oficines d'Estrangers que es constitueixen compten amb una relació de llocs de treball i, si s'escau, un catàleg del personal laboral per a la respectiva integració del personal procedent dels serveis a què es fa referència a l'apartat 1 i els seus corresponents llocs de treball.

4. Les oficines d'Estrangers tenen l'adscripció de personal de la Direcció General de la Policia per a la realit-

zació de les funcions que aquesta té assignades en matèria d'estrangeria.

5. El cap de l'Oficina d'Estrangers el nomena i el fa cessar el delegat del Govern, amb l'informe previ de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració. El nomenament es realitza pel sistema de lliure designació entre funcionaris de carrera dels grups A o B de l'Administració General de l'Estat, dins dels límits que estableix el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració General de l'Estat, aprovat pel Reial decret 364/1995, de 10 de març.

CAPÍTOL II

Els centres de migracions

Article 163. *La xarxa pública de centres de migracions.*

1. Per al compliment dels fins d'integració social que té encomanats, el Ministeri de Treball i Afers Socials disposa d'una xarxa pública de centres de migracions, que porten a terme tasques d'informació, atenció, acollida, intervenció social, formació i, si s'escau, derivació, adreçades a la població estrangera. També poden desenvolupar o impulsar actuacions de sensibilització relacionades amb la immigració.

2. En particular, la xarxa de centres de migracions pot desenvolupar programes específics adreçats a estrangers que tinguin la condició de sol·licitants d'asil o de l'estatut d'apàtrida, refugiats, apàtrides, beneficiaris de la protecció dispensada per l'article 17.2 de la Llei 5/1984, de 26 de març, reguladora del dret d'asil i de la condició de refugiat, immigrants que arribin a Espanya en virtut del contingent anual de treballadors estrangers, així com a estrangers que estiguin en situació de vulnerabilitat o risc d'exclusió social. Correspon a la Direcció General d'Integració dels Immigrants determinar els programes que hagin de desenvolupar els centres de migracions, així com els seus destinataris.

3. La xarxa de centres de migracions està integrada pels centres d'acollida a refugiats que regula l'Ordre ministerial de 13 de gener de 1989, els centres d'estada temporal d'immigrants a Ceuta i Melilla, així com, si s'escau, pels centres de nova creació. Els centres integrats a la xarxa de centres de migracions es regeixen per un estatut comú, sense perjudici de la possibilitat que els diferents centres desenvolupin programes destinats a col·lectius determinats, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

Article 164. *Règim jurídic dels centres de migracions.*

Mitjançant una ordre del ministre de la Presidència, a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i de Treball i Afers Socials instada pel secretari d'Estat d'Immigració i Emigració, es pot:

- Acordar l'establiment de nous centres de migracions, l'ampliació dels ja existents o la seva clausura.
- Aprovar els estatuts i les normes de funcionament intern dels centres de migracions.
- Determinar les prestacions que s'hi dispensen, així com el règim jurídic al qual estan subjectes.

Article 165. *Ingrés en centres de migracions.*

1. Les normes de funcionament intern dels centres determinen els requisits i el procediment que s'hagi de seguir per a l'ingrés d'un estranger en un centre de migracions.

2. Quan l'estranger no tingui un títol que li autoritzi l'estada a Espanya, l'esmentat ingrés comporta l'expedició d'un volant personal i intransferible que l'autoritzi a quedar-se al centre, amb la fotografia de l'estranger i on constin les seves dades de filiació, nacionalitat, número d'identificació d'estranger, si el té assignat, així com la data de caducitat de l'autorització d'estada al centre.

3. Aquesta autorització d'estada s'entén sense perjudici de les decisions ulteriors que les autoritats competents adoptin en relació amb la situació administrativa de l'estranger a Espanya.

Disposició addicional primera. *Atribució de competències en matèria d'informes, resolucions i sancions.*

1. Quan les competències en matèria d'informes, resolucions i sancions no estiguin expressament atribuïdes a un determinat òrgan en aquest Reglament, són exercides pels delegats del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials i pels subdelegats del Govern a les províncies.

2. Quan es tracti de supòsits en què s'hagi de realitzar una activitat laboral en diferents províncies, la competència per a la concessió de les autoritzacions per residir i treballar correspon al delegat del Govern a les comunitats autònomes uniprovincials o al subdelegat del Govern de la província en què s'hagi d'iniciar l'activitat laboral.

3. No obstant això, correspon al director general d'Immigració la competència per concedir les autoritzacions de treball quan les sol·licituds siguin presentades per empreses que pretenguin contractar treballadors estables i que, tenint diversos centres de treball en diferents províncies, disposin d'una plantilla superior a 500 treballadors.

Igualment, el director general d'Immigració és el competent per concedir les autoritzacions de treball als treballadors de durada determinada que preveuen els articles 55.a) i b) quan el nombre de llocs de treball ofert en el seu conjunt superi una xifra que es determina a l'acord de contingent anual o, si no, mitjançant una ordre del ministre de Treball i Afers Socials. En aquests casos, la Direcció General d'Immigració s'ha de pronunciar sobre la concessió de les autoritzacions un cop escoltada la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.

En aquests casos, la competència per a les autoritzacions de residència correspon al comissari general d'Estrangeria i Documentació de la Direcció General de la Policia.

4. Quan circumstàncies de naturalesa econòmica, social o laboral ho aconsellin i en supòsits no regulats d'especial rellevància, a proposta del secretari d'Estat d'Immigració i Emigració, amb l'informe previ del secretari d'Estat de Seguretat, el Consell de Ministres pot dictar instruccions que determinin la concessió d'autoritzacions de residència temporal i/o treball, que poden quedar vinculades temporalment, sectorialment o territorialment en els termes que s'hi fixin. Les instruccions han d'establir la forma, els requisits i els terminis per a la concessió de les esmentades autoritzacions. Així mateix, el secretari d'Estat d'Immigració i Emigració, amb l'informe previ del secretari d'Estat de Seguretat, pot atorgar autoritzacions individuals de residència temporal quan concorrin circumstàncies excepcionals no previstes en aquest Reglament.

5. En l'exercici de les competències de coordinació que té atribuïdes, el secretari d'Estat d'Immigració i Emigració pot proposar al Consell de Ministres l'aprovació de les instruccions a què s'hagi d'ajustar l'actuació dels diferents departaments ministerials quan exercitin funcions relacionades amb els àmbits de l'estrangeria i la immigració.

Disposició addicional segona. *Normativa aplicable als procediments.*

1. En el que no preveu en matèria de procediments el Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, cal atènyer-se al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la seva normativa de desplegament, particularment, pel que fa a la necessitat motivació de les resolucions denegatòries de les autoritzacions.

2. De conformitat amb el que estableix la disposició addicional onzena de la referida Llei 30/1992, de 26 de novembre, el procediment de visat es regeix per la normativa específica prevista a l'article 27 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, desplegada en aquest Reglament, a la normativa de la Unió Europea i a les altres disposicions que es dictin en compliment dels compromisos internacionals assumits per Espanya, i s'aplica supletòriament la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional tercera. *Llocs de presentació de les sol·licituds.*

1. De conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol les sol·licituds relatives a les autoritzacions inicials de residència i de treball s'han de presentar davant els registres dels òrgans competents per a la seva tramitació.

2. Quan el subjecte legitimat estigui en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la recollida s'ha de fer davant la missió diplomàtica o oficina consular a la demarcació de la qual resideixi, llevat del que es disposa de conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, en els procediments de sol·licitud de visat que descriu aquest Reglament.

3. Les sol·licituds de modificació o renovació de les autoritzacions de residència i de treball es poden presentar en qualsevol altre registre de conformitat amb l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició addicional quarta. *Legitimació i representació.*

1. De conformitat amb la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, quan el subjecte legitimat estigui en territori espanyol ha de presentar personalment les sol·licituds inicials relatives a les autoritzacions de residència i de treball. En els procediments en què el subjecte legitimat sigui un ocupador, les sol·licituds inicials poden ser presentades per aquest o per qui vàlidament exerceixi la representació legal empresarial.

2. Quan el subjecte legitimat estigui en territori estranger, la presentació de sol·licituds de visat i la recollida s'han de realitzar personalment. Quan l'interessat no resideixi a la població en què tingui la seva seu la missió diplomàtica o oficina consular i s'acreditin raons que obstaculitzin el desplaçament, com la llunyania de la missió o oficina, dificultats de transport que facin el viatge especialment costós o raons acreditades de malaltia o condició física que dificultin sensiblement la seva mobilitat, es pot acordar que la sol·licitud de visat la pugui presentar un representant degudament acreditat.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, en els supòsits de presentació de sol·licituds i recollida de visat d'estada, trànsit i de residència per reagrupament familiar de menors, els dos tràmits es poden realitzar mitjançant un representant degudament acreditat.

4. Així mateix, no es requereix la compareixença personal en els procediments de contractació col·lectiva de treballadors, en els supòsits previstos en un conveni o acord internacional; en aquest cas, cal atènyer-se al que aquest disposa.

5. Les sol·licituds de modificació o renovació de les autoritzacions de residència i de treball es poden presentar personalment, sense perjudici de l'existència de fórmules de representació voluntària a través d'actes jurídics o atorgaments específics.

Disposició addicional cinquena. *Normes comunes per a la resolució de visats.*

1. La resolució dels visats correspon a les missions diplomàtiques i oficines consulars, sense perjudici del que disposen els articles 24 i 27.3 del Reglament de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener.

2. En la resolució del visat s'ha de tenir en compte l'interès de l'Estat i l'aplicació dels compromisos internacionals assumits pel Regne d'Espanya en la matèria. El visat s'utilitza com a instrument orientat al compliment dels fins de la política exterior del Regne d'Espanya i d'altres polítiques públiques espanyoles o de la Unió Europea, especialment la política d'immigració, la política econòmica i la de seguretat nacional, la salut pública o les relacions internacionals d'Espanya.

3. No obstant el que disposa aquest Reglament, el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, per atendre circumstàncies extraordinàries i tenint en compte els interessos esmentats a l'apartat anterior, pot ordenar a una missió diplomàtica o oficina consular l'expedició d'un determinat tipus de visat, n'ha d'informar immediatament la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració i sol·licitar, en cas que sigui necessari, la concessió d'una autorització de residència.

Disposició addicional sisena. *Procediment en matèria de visats.*

1. La missió diplomàtica o oficina consular receptora de la sol·licitud de visat n'ha de retornar una còpia segellada amb indicació de la data i el lloc de recepció o remetre l'acusament de recepció al domicili fixat als efectes de notificació en l'àmbit de la demarcació consular.

2. L'oficina consular i el sol·licitant, d'acord amb les possibilitats tècniques existents en el territori, poden convenir, deixant-ne una indicació succinta a l'expedient i a la còpia de la sol·licitud que es retorna com a rebut, el domicili –que ha d'estar en tot cas dins de la demarcació consular– i el mitjà per efectuar els requeriments d'esmena o d'aportació de documents o certificacions exigits, així com per efectuar les citacions de compareixença i les notificacions de resolució.

Les citacions i els requeriments s'han de fer a través del telèfon o del telefax de contacte proporcionat per l'interessat o el seu representant legal, i s'ha de deixar constància fefaent d'haver-se realitzat en l'expedient de visat.

Si la citació o el requeriment efectuat a través d'una trucada al telèfon de contacte convingut ha estat desatès, s'han de cursar per escrit les citacions, els requeriments o les notificacions al domicili que fixi a aquest efecte la sol·licitud, el qual ha d'estar situat en l'àmbit de la mateixa demarcació consular.

Sense perjudici del que estableixen per als supòsits de compareixença personal i entrevista dels sol·licitants de visat, les citacions o els requeriments cursats s'han d'atendre en un termini màxim de deu dies.

Esgotades totes les possibilitats de notificació que preveu aquesta disposició addicional sense que aquella es pugui practicar, sigui quina sigui la causa, la notificació s'ha de fer mitjançant un anunci publicat durant deu dies al tauler corresponent de l'oficina consular, aspecte del

qual ha de ser informat el sol·licitant en el moment de presentar la sol·licitud de visat.

Si es desatenen en el seu termini els requeriments o les citacions, s'ha de considerar que el sol·licitant ha desistit, i se li ha de notificar la resolució per la qual es declara el desistiment pel mateix procediment del paràgraf anterior. La resolució consisteix en la declaració de la circumstància que es doni en cada cas, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables.

Un extracte del procediment que preveu aquesta disposició addicional es recull en l'imprès de sol·licitud per a coneixement de l'interessat.

3. La missió diplomàtica o oficina consular davant la qual es presenti la sol·licitud de visat, si hi ha una causa que ho justifiqui, a més de la documentació que sigui preceptiva, pot requerir els informes que calgui per resoldre la sol·licitud esmentada.

4. Si el sol·licitant, en el moment de resoldre, no figura a la llista de persones no admissibles, la missió diplomàtica o oficina consular ha de valorar la documentació i els informes incorporats a l'efecte juntament, si s'escau, amb l'autorització o autoritzacions concedides, i resoldre la sol·licitud del visat.

5. La resolució denegatòria d'un visat s'ha de notificar al sol·licitant de manera que li garanteixi la informació sobre el seu contingut, les normes que en dret la fonamentin, el recurs que contra aquella sigui procedent, l'òrgan davant el qual s'hagi de presentar i el termini per interposar-lo.

6. La denegació d'un visat de residència per a reagrupament familiar o de residència i treball per compte d'altri ha de ser motivada, i s'ha d'informar l'interessat dels fets i les circumstàncies constatats i, si s'escau, dels testimonis rebuts i dels documents i informes, preceptius o no, incorporats, que, d'acord amb les normes aplicables, hagin conduït a la resolució denegatòria.

7. Sense perjudici de l'eficàcia de la resolució denegatòria, i amb independència que l'interessat hi hagi presentat o no recurs en contra, l'estranger coneixedor d'una prohibició d'entrada per la seva inclusió a la llista de persones no admissibles pot canalitzar a través de l'oficina consular una sol·licitud escrita adreçada al secretari d'Estat de Seguretat del Ministeri de l'Interior si vol exercir el seu dret d'accés a les seves dades o a sol·licitar-ne la rectificació o supressió en el sistema d'informació de Schengen.

8. Les missions diplomàtiques o oficines consulars, en el termini màxim de quinze dies des de l'expedició, han de comunicar a la Direcció General d'Immigració, a través dels òrgans centrals del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, les resolucions sobre visats que hagin realitzat, llevat dels de trànsit i estada per turisme.

Disposició addicional setena. Exigència, normativa i convenis en matèria sanitària.

1. El que estableix aquest Reglament no exclou la vigència i el compliment del que disposen els reglaments i acords sanitaris internacionals, en els articles 38 i 39 i la disposició final vuitena de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat en el Reial decret 1418/1986, de 13 de juny, sobre funcions del Ministeri de Sanitat i Consum en matèria de sanitat exterior, i en les altres disposicions dictades per a la seva aplicació i desplegament.

2. L'Administració General de l'Estat, als efectes de la realització de totes les actuacions i proves sanitàries que puguin derivar de l'aplicació d'aquest Reglament, ha de subscriure, a través dels departaments ministerials competents en cada cas, els convenis oportuns amb els corresponents serveis de salut o institucions sanitàries.

Disposició addicional vuitena. Terminis de resolució dels procediments.

1. El termini general màxim per notificar les resolucions sobre les sol·licituds que formulin els interessats en els procediments que regula aquest Reglament és de tres mesos comptats a partir de l'endemà de la data en què hagin tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per tramitar-les. Se n'exceptuen les peticions d'autorització de residència per reagrupament familiar, d'autorització de treball de temporada i de modificació d'autorització de treball, les resolucions de les quals s'han de notificar en la meitat del termini assenyalat.

2. En el procediment en matèria de visats, el termini màxim, i no prorrogable, per notificar les resolucions sobre les sol·licituds és d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la data en què la sol·licitud hagi estat presentada en forma a l'oficina consular competent per a la seva tramitació, llevat del cas dels visats de trànsit, estada i residència no lucrativa, en què el termini màxim és de tres mesos. En el cas del visat de residència no lucrativa, la sol·licitud de l'autorització de residència pertinent per part de la delegació o subdelegació del Govern que correspongui interromp el còmput del termini, fins que es comuniqui la resolució.

3. L'obligació formal d'informar el sol·licitant de visat sobre el termini màxim per a la notificació de la resolució del procediment, els supòsits de suspensió del còmput de l'esmentat termini i els efectes del silenci administratiu s'entén completa mitjançant la inserció d'una nota informativa sobre aquests aspectes en els impresos de sol·licitud.

Disposició addicional novena. Silenci administratiu.

Transcorregut el termini per resoldre les sol·licituds, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional anterior, aquestes es poden entendre desestimades, d'acord amb el que disposa la disposició addicional primera de la mateixa Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i amb les excepcions que conté la disposició addicional esmentada.

Disposició addicional desena. Recursos.

Les resolucions que dictin els òrgans competents dels ministeris d'Afers Exteriors i de Cooperació, de l'Interior, i de Treball i Afers Socials, els delegats del Govern i subdelegats del Govern, basant-se en el que disposa aquest Reglament, sobre concessió o denegació de visats, pròrrogues d'estada o autoritzacions de residència i de treball, així com sobre sancions governatives i expulsions d'estrangers, posen fi a la via administrativa, i contra aquestes es poden interposar els recursos administratius o jurisdiccionals legalment previstos. S'exceptuen les resolucions sobre sol·licituds de pròrroga d'autorització de residència, renovació i modificació d'autorització de treball i devolució, denegació d'entrada i retorn, les quals no exhaureixen la via administrativa. En un cas i l'altre, els actes i les resolucions administratives adoptats poden ser objecte de recurs d'acord amb el que disposen les lleis, i el seu règim d'executivitat és el que preveu amb caràcter general la legislació vigent, llevat del que disposa la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, per a la tramitació d'expedients d'expulsió amb caràcter preferent.

Disposició addicional onzena. Tractament preferent.

Les sol·licituds de visats i autoritzacions de residència per motius de reagrupament familiar tenen tractament preferent, per a la qual cosa es pot exceptuar l'ordre d'ingressos d'expedients que preveu l'article 74.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Disposició addicional dotzena. *Cobertura de llocs de confiança.*

Als efectes de l'article 40.a) de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, es considera que ocupen llocs de confiança els treballadors que portin a terme únicament activitats pròpies d'alta direcció per compte de l'empresa que els contracti, basades en la confiança recíproca i que exerceixin legalment la representació de l'empresa o tinguin estès a favor seu un poder general.

Tenen la mateixa consideració els treballadors altament qualificats que tinguin coneixement essencial per a la realització de la inversió i siguin especialistes o exercixin funcions relacionades amb la direcció, gestió i administració necessàries per a l'establiment, desenvolupament o liquidació de l'esmentada inversió. Aquests treballadors han de tenir acreditada experiència en la realització de les funcions esmentades o han d'haver realitzat treballs en llocs similars a l'empresa inversora o en el grup d'empreses en què pot estar integrada aquesta última.

Disposició addicional tretzena. *Cotització per la contingència de desocupació.*

En les contractacions dels estrangers titulars de les autoritzacions de treball per a treballadors transfronterers, per a activitats de durada determinada i per a estudiants, no es cotitza per la contingència de desocupació.

Disposició addicional catorzena. *Accés dels menors a l'ensenyament no obligatori.*

Sense perjudici del que disposa l'article 9.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, d'administracions educatives, en l'exercici de les seves competències en matèria d'educació, poden facilitar l'accés dels estrangers menors d'edat que estiguin empadronats en un municipi als nivells d'ensenyament postobligatori no universitaris i a l'obtenció de la titulació acadèmica corresponent en igualtat de condicions que els espanyols de la seva edat.

Disposició addicional quinzena. *Comissió Laboral Tripartida d'Immigració.*

1. Es crea la Comissió Laboral Tripartida d'Immigració, com a òrgan col·legiat adscrit al Ministeri de Treball i Afers Socials, a través de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració, de la qual formen part les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de caràcter estatal.

2. La Comissió a què es refereix l'apartat anterior ha de ser informada sobre l'evolució dels moviments migratoris a Espanya i, en tot cas, ha de ser consultada sobre la proposta trimestral de catàleg d'ocupacions de difícil cobertura i sobre la proposta de contingent anual de treballadors estrangers, així com sobre les propostes de contractació de treballadors de temporada que es determinin.

3. Mitjançant una ordre ministerial s'ha de precisar la seva composició, la forma de designació dels seus membres, les competències i el règim de funcionament.

Disposició addicional setzena. *Desconcentració de la competència de tancament de punts habilitats.*

1. Es desconcentra a favor del secretari d'Estat de Seguretat la competència per acordar, en els supòsits en què ho requereixi la seguretat de l'Estat o dels ciutadans, el tancament temporal dels punts fronterers habilitats per al pas de persones a què es refereix l'article 3 d'aquest Reglament.

2. El secretari d'Estat de Seguretat ha de comunicar les mesures que s'hagin d'adoptar a la Secretaria d'Estat

d'Immigració i Emigració, als departaments afectats i, a través del Ministeri d'Afers Exteriors i Cooperació, als països i institucions amb què Espanya estigui obligada a fer-ho com a conseqüència dels compromisos internacionals subscrits.

Disposició addicional dissetena. *Autorització de treball dels estrangers sol·licitants d'asil.*

Els sol·licitants d'asil estan autoritzats per treballar a Espanya una vegada transcorreguts sis mesos des de la presentació de la sol·licitud, sempre que aquesta hagi estat admesa a tràmit i no estigui resolta per causa no imputable a l'interessat. L'autorització per treballar s'acredita mitjançant la inscripció «autoritza a treballar» en el document de sol·licitant d'asil i, si és procedent, en les seves renovacions successives, i està condicionada a la seva validesa. En cas que no escaigui aquesta inscripció perquè no es compleixin els requisits esmentats, l'oficina d'asil i refugi ha de fer constar aquest fet en una resolució motivada i li ho ha de notificar a l'interessat.

Disposició addicional divuitena. *Representants de les organitzacions empresarials a l'estranger.*

Als efectes de les previsions que contenen l'article 39 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, i el títol V d'aquest Reglament, en els corresponents processos de selecció en origen dels treballadors estrangers, hi poden participar representants de les organitzacions empresarials espanyoles.

A aquest efecte, representants d'aquestes organitzacions poden quedar acreditats per la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració davant les missions diplomàtiques o oficines consulars d'Espanya als països que hagin signat acords sobre regulació de fluxos migratoris.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

415 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República de Letònia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Riga el 4 de setembre de 2003. («BOE» 8, de 10-1-2005.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE LETÓNIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República de Letònia, amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, han acordat:

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació del Conveni

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.